

ROZSUDEK SOUDU (třetího rozšířeného senátu)

19. října 2005 *

Ve věci T-318/00,

Freistaat Thüringen (Německo), zastoupený M. Schüttem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobce,

podporovaný

Spolkovou republikou Německo, zastoupenou W.-D. Plessingem a T. Jürgensenem, jako zmocněnci, ve spolupráci s R. Bierwagenem, advokátem,

vedlejším účastníkem,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené K.-D. Borchardtem a V. Kreuschitzem, jako zmocněnci, ve spolupráci s C. Koenigem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

* Jednací jazyk: němčina.

podporované

ODS Optical Disc Service GmbH, se sídlem v Hamburku (Německo), zastoupené I. Brinkerem a U. Soltészem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejším účastníkem,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2000/796/ES ze dne 21. června 2000 o státní podpoře Německa ve prospěch CDA Compact Disc Albrechts GmbH (Durynsko) (Úř. věst. L 318, s. 62),

SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
(třetí rozšířený senát),

ve složení J. Azizi, předseda, R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, M. Jaeger a F. Dehousse, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: D. Christensen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 5. května 2004,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

1 Článek 87 ES stanoví:

„1. Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak [...]“

2 Článek 88 ES stanoví:

„1. Komise ve spolupráci s členskými státy zkoumá průběžně režimy podpor existující v těchto státech. Navrhuje jim vhodná opatření, která vyžaduje postupný rozvoj nebo fungování společného trhu.

2. Zjistí-li Komise poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek, že podpora poskytovaná některým státem nebo ze státních prostředků není slučitelná

se společným trhem podle článku 87 nebo že je zneužívána, rozhodne, že dotyčný stát ve lhůtě stanovené Komisí takovou podporu zruší nebo upraví [...]“

- 3 Podle článku 5 nařízení Rady č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88] Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339):

„1. Považuje-li Komise informace [...], které jí poskytne dotyčný členský stát, za neúplné, požádá o všechny nezbytné dodatečné informace. Pokud členský stát odpoví na tuto žádost, Komise uvedomí členský stát o obdržení odpovědi.

2. Neposkytne-li dotyčný členský stát Komisi požadované informace ve lhůtě stanovené Komisí, nebo poskytne-li neúplné informace, Komise zašle upomínku poskytující přiměřenou dodatečnou lhůtu pro poskytnutí požadovaných informací.

[...]“

- 4 Mimoto článek 6 nařízení č. 659/1999 stanoví:

„1. Rozhodnutí o zahájení formální[ho] vyšetřovacího řízení shrne relevantní faktické a právní otázky, zahrne předběžné hodnocení Komise o charakteru navrhovaného opatření jako podpory a vyloží pochybnosti o jeho slučitelnosti se

společným trhem. Rozhodnutí vyzve dotyčný členský stát a ostatní zúčastněné strany, aby předložily připomínky v předepsané lhůtě, která obvykle nepřesáhne jeden měsíc. V řádně odůvodněných případech může Komise předepsanou lhůtu prodloužit.

[...]“

5 Podle článku 10 nařízení č. 659/1999:

„1. Pokud má Komise k dispozici informace týkající se údajné protiprávní podpory, přezkoumá je bezodkladně bez ohledu na jejich zdroj.

2. V případě nutnosti si Komise vyžádá informace od dotyčného členského státu. [...] čl. 5 odst. 1 a 2 se použijí přiměřeně.

3. Pokud navzdory upomínce podle čl. 5 odst. 2 dotyčný členský stát neposkytne požadované informace ve lhůtě předepsané Komisí nebo pokud poskytne neúplné informace, Komise si rozhodnutím vyžádá poskytnutí informací (dále jen „příkaz k poskytnutí informací“). Rozhodnutí blíže určí, které informace jsou požadovány, a předepíše přiměřenou lhůtu, ve které mají být poskytnuty.“

6 Článek 13 odst. 1 nařízení č. 659/1999 stanoví:

„Přezkoumání možné protiprávní podpory je zakončeno přijetím rozhodnutí podle čl. 4 odst. 2, 3 nebo 4. V případě rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení je přezkoumání zakončeno přijetím rozhodnutí podle článku 7. Nesplní-li členský stát příkaz k poskytnutí informací, je rozhodnutí přijato na základě dostupných informací.“

7 Článek 14 téhož nařízení stanoví:

„1. Je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotčený členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil (dále jen ‚rozhodnutí o navrácení‘). Komise nebude vyžadovat navrácení podpory, pokud by to bylo v rozporu s obecnými zásadami práva Společenství.

2. Podpora, která má být navrácena podle rozhodnutí o navrácení, zahrnuje úroky v přiměřené výši stanovené Komisí. Úroky jsou splatné od data, kdy byla protiprávní podpora k dispozici příjemci, do data jejího navrácení.

3. Aniž je dotčen příkaz [dotčeno usnesení] Soudního dvora Evropských společenství podle článku [242 ES], navrácení se provede bezodkladně a v souladu s postupy vnitrostátního práva dotčeného členského státu za předpokladu, že umožňují okamžitý a účinný výkon rozhodnutí Komise. Aniž je dotčeno právo Společenství,

učiní za tímto účelem a v případě řízení před vnitrostátními soudy dotyčné členské státy všechny nezbytné kroky v rámci jejich právních řádů, včetně dočasných opatření.“

- 8 Kromě toho článek 16 nařízení č. 659/1999, nazvaný „Zneužití podpory“, stanoví:

„Aniž je dotčen článek 23, může Komise v případech zneužití podpory zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 4 odst. 4. Články 6, 7, 9 a 10, čl. 11 odst. 1, články 12, 13, 14 a 15 se použijí přiměřeně.“

- 9 Konečně Komise přijala v roce 1994 pokyny Společenství pro státní podpory na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (Úř. věst. C 368, s. 12), změněné v roce 1997 (Úř. věst. C 283, s. 2) (dále jen „pokyny pro podpory na záchranu a restrukturalizaci“).

Skutkový základ sporu

- 10 Rozhodnutím 2000/796/ES ze dne 21. června 2000 o státní podpoře Německa ve prospěch CDA Compact Disc Albrechts GmbH (Durynsko) (dále jen „napadené rozhodnutí“) Komise rozhodla o legalitě finančních pomoci, které byly poskytnuty různými německými veřejnými subjekty během let 1991 až 1995 továrně na výrobu kompaktních disků (dále jen „CD“) a příslušenství CD, se sídlem v Albrechts, ve spolkové zemi Durynsko (dále jen „továrna na CD v Albrechts“).

A – Obecný kontext

- 11 V napadeném rozhodnutí Komise rozlišila tři fáze, a sice zaprvé fázi výstavby podniku, zadruhé fázi restrukturalizace podniku, a konečně odkoupení určitých aktiv podniku společností MediaTec Datenträger GmbH (dále jen „MTDA“).

1. Fáze založení podniku (od 1990 do 1992)

- 12 Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že továrna na CD v Albrechts byla vybudována na základě smlouvy o společném podniku, uzavřené dne 20. února 1990, mezi jednak VEB Kombinat Robotron (ve vlastnictví státu), se sídlem v Drážďanech, ve spolkové zemi Sasko (dále jen „Robotron“), a jednak společností R. E. Pilz GmbH & Co. Beteiligungs KG (dále jen „PBK“), společností, která je součástí skupiny Pilz, se sídlem v Kranzbergu, ve spolkové zemi Bavorsko (dále jen „skupina Pilz“). Na kapitálu společného podniku, který byl nazván „Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG“ (dále jen „společný podnik“), se ze dvou třetin podílel Robotron a z jedné třetiny PBK. Předmětem činnosti společného podniku byla výroba CD, obalů na CD a příslušenství. Reiner Pilz, jednatel skupiny Pilz, zajišťoval rovněž správu tohoto podniku (bod 11 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 13 Za účelem uskutečňování svého předmětu činnosti uzavřel společný podnik dne 29. srpna 1990 obecnou smlouvu se společností Pilz GmbH & Co. Construction KG, společností skupiny Pilz (dále jen „Pilz Construction“), na výstavbu továrny na výrobu CD na klíč za paušální cenu 235 525 000 německých marek (DEM). K těmto nákladům byly připočítány ještě výdaje na vybavení pozemku, odhadnuté na 7,5 milionů DEM (body 12 a 20 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 14 Mimoto, dodatkem ze dne 26. května 1992 oba společníci společného podniku uzavřeli smlouvu o zvýšení kapacity výroby CD a obalů na CD. Celková částka plnění a dodávek nezbytných za tímto účelem činila 39 milionů DEM (bod 22 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 15 Společný podnik, Robotron a PBK si za účelem financování těchto investic vzaly u konsorcia bank úvěr ve výši odpovídající potřebné částce. Tyto bankovní úvěry byly buď částečně, nebo plně zajištěny zárukami poskytnutými Treuhandanstalt, veřejnou agenturou pro financování privatizace podniků bývalé Německé demokratické republiky (dále jen „THA“) a spolkovou zemí Bavorsko. Kromě toho spolková země Durynsko a spolková země Bavorsko, posledně uvedená prostřednictvím Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung, agentury spolkové země Bavorsko pro financování infrastruktury (dále jen „LfA“), poskytly společnému podniku investiční dotace a příspěvky.
- 16 Mimoto během fáze výstavby továrny na CD v Albrechts došlo k několika převodům vlastnictví podílů na kapitálu společného podniku. Nejdříve byly z důvodu likvidace společnosti Robotron THA v roce 1992 podíly na společném podniku držené touto společností prodány PBK. Následně PBK převedla takřka všechny podíly na společném podniku ve svém držení na společnost Pilz GmbH & Co. Compact Disc KG, další společnost skupiny Pilz (dále jen „Pilz Compact Disc“), takže se společný podnik stal dceřinou společností posledně uvedené. Konečně dne 24. listopadu 1992, v návaznosti na tento převod a přemístění sídla společnosti do Albrechts, změnil společný podnik svou obchodní firmu na Pilz Albrechts GmbH (dále jen „PA“). Neprodleně po tomto přemístění byl začleněn do centralizovaného systému správy financí skupiny Pilz (body 13 a 14 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

2. Fáze restrukturalizace (od 1993 do 1998)

- 17 Továrna na výrobu CD zahájila svůj provoz v roce 1993. Od zahájení svého provozu měla závažné obtíže a těžce se zadlužila (bod 15 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 18 Za účelem napravení této situace byla dne 7. března 1994 uzavřena smlouva o ozdravení mezi skupinou Pilz (včetně PA), bankami a veřejnými subjekty [THA, LfA, Thüringer Industriebeteiligungsgesellschaft (dále jen „TIB“) a Thüringer Aufbaubank (dále jen „TAB“)], jež se podílely na financování výstavby továrny na CD v Albrechts. V rámci této smlouvy byla buďto plně, nebo částečně splacena velká část bankovních úvěrů poskytnutých na výstavbu továrny na výrobu CD. Kromě toho na základě smlouvy o ozdravení nabyla TIB podíl na kapitálu PA ve výši 98% a TAB nabyla podíl ve výši 2% se zpětnou účinností k 1. lednu 1994, a PA v důsledku toho přestala být součástí skupiny Pilz. Od října 1994 tato společnost změnila rovněž obchodní firmu na CDA Compact Disc Albrechts GmbH (dále jen „CD Albrechts“) (body 15 a 17 odůvodnění napadeného rozhodnutí). TAB a LfA kromě toho poskytly CD Albrechts v letech 1994 a 1995 několik úvěrů.
- 19 Rovněž během roku 1994 německé orgány zjistily, že velká část finančních pomoci, které byly poskytnuty na financování továrny na CD v Albrechts, byla neoprávněna použita, zejména v rámci centralizovaného systému správy financí existujícího ve skupině Pilz, ve prospěch ostatních společností této skupiny. Mimoto dne 25. července 1995 byl podán návrh na prohlášení konkursu na majetek všech společností skupiny Pilz. Konečně, Reiner Pilz byl odsouzen k trestu odnětí svobody za podvodný konkurs a jiná provinění (bod 16 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

3. Odkoupení některých aktiv společností MTDA

- 20 S účinností od 1. ledna 1998 odkoupila MTDA, stoprocentní dceřiná společnost společnosti TIB, která vyvíjí činnost především v oblasti výroby *high-performance* nosičů dat, zejména zapisovatelných CD (CD-ROM) a DVD, část aktiv patřících CD Albrechts, a to investiční majetek, provozní aktiva, krátkodobý hmotný majetek, jakož i technické know-how a marketing (bod 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 21 Současně s koupí došlo ke změně obchodní firmy CD Albrechts na LCA Logistik Center Albrechts GmbH (dále jen „LCA“), a obchodní firmy MTDA na CDA Datenträger Albrechts GmbH (dále jen „CDA“). LCA nicméně zůstala vlastníkem pozemku nezbytného k provozu budov, které se na něm nacházejí, jakož i technické infrastruktury a zásobovacího zařízení. Mimoto LCA a CDA uzavřely smlouvu o výměně služeb, která obsahuje jednak nájemní smlouvu s ročním nájemným ve výši 800 000 DEM a jednak smlouvu o poskytování služeb v hodnotě přibližně 3 milionů DEM ročně, v závislosti na objemu prodeje (bod 19 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 22 Konečně, dne 22. září 2000 požádala LCA v rámci řízení o prohlášení konkursu o vstup do likvidace.

B – Průběh správního řízení

- 23 Když se Komise z tisku dozvěděla, že německé orgány poskytly podpory na výstavbu továrny na CD v Albrechts, od října 1994 žádala Spolkovou republiku Německo, aby

jí poskytla informace týkající se těchto podpor. Následovala intenzivní výměna korespondence a různá setkání mezi německými orgány a Komisí (body 1 až 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

24 Dopisem ze dne 17. července 1998 (dále jen „rozhodnutí o zahájení“) Komise uvědomila Spolkovou republiku Německo o svém rozhodnutí zahájit, pokud jde o podpory, formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES. K tomuto dopisu byl připojen seznam otázek určených německým orgánům. Rozhodnutí o zahájení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství* dne 15. prosince 1998 [Sdělení Komise podle čl. [88 odst. 2] ES určené ostatním členským státům a dalším zúčastněným stranám o podpoře poskytnuté německou vládou na vytvoření CD Albrechts GmbH v Durynsku (bývalá [s]kupina Pilz, Bavorsko), Úř. věst. C 390, s. 7].

25 Německé orgány odpověděly na rozhodnutí o zahájení zasláním různé korespondence s doplňujícími informacemi. Proběhla rovněž různá setkání mezi těmito orgány a zástupci Komise.

26 Nicméně jelikož Komise měla za to, že informace poskytnuté německými orgány nejsou dostatečnými odpověďmi na její otázky, požádala dopisem ze dne 22. července 1999, aby na ně bylo odpovězeno nejpozději do 31. srpna 1999. Po požádání dopisem ze dne 28. července 1999 o prodloužení této lhůty a po novém setkání se zástupci Komise v Bruselu dne 23. září 1999 poskytly německé orgány doplňující informace.

27 Mimoto po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí o zahájení se společnost CDA, jakož i společnost Point Group Ltd, konkurent CDA, vyjádřily jako zúčastněné strany a předložily Komisi své připomínky.

28 Konečně dne 21. června 2000 Komise ukončila řízení a přijala napadené rozhodnutí.

C – Zjištění skutkového stavu a právní posouzení

29 Komise posoudila samostatně finanční pomoci, které poskytla Spolková republika Německo během fáze založení, fáze restrukturalizace, a konečně odkoupení některých aktiv CD Albrechts společností MTDA.

1. Finanční pomoci poskytnuté Spolkovou republikou Německo během fáze založení

30 V napadeném rozhodnutí Komise označila pět finančních pomoci poskytnutých během fáze založení. V přehledné tabulce obsažené v bodu 32 odůvodnění napadeného rozhodnutí je popsala následujícím způsobem:

	Povaha podpory	Částka v milionech DEM	Příjemce	Poskytovatel	Datum	Právní základ
1	Záruka ve výši 100% (původně 80%) k zajištění 52,7 milionů DEM	54,7	PBK	LfA	1991	Zákon o zřizování veřejných záruk a ručení svobodného státu Bavorska
2	Investiční dotace a příspěvky	19,42	Společný podnik	LfA	1991/1992	Úkol společného zájmu: „Zvýšení regionální hospodářské struktury“, zákon o investičních příspěvcích
3	Prominutí dluhu	3,0	PBK	LfA	1994	Žádný
4	Ručení ve výši 100%	190,0	Robotron, společný podnik	THA	199[2]	Režim THA
5	Investiční dotace a příspěvky	63,45	Společný podnik; a PA od 24.11.1992	Durynsko	1991 až 1993	Úkol společného zájmu: „Zvýšení regionální hospodářské struktury“, zákon o investičních příspěvcích
Celkem		330,57				

- 31 Z této tabulky zaprvé vyplývá, že THA poskytla v roce 1992 záruku do výše 100% za částku 190 milionů DEM, která pokrývala velkou část bankovních úvěrů poskytnutých společnosti Robotron a společnému podniku. Podle Komise je třeba tuto záruku považovat za státní podporu neslučitelnou se společným trhem, jelikož nebyla poskytnutá v souladu s podmínkami stanovenými v režimech podpor schválených Komisí v dopise SG(91) D/17825 ze dne 26. září 1991 (dále jen „první režim THA“) a v dopise SG(92) D/17613 ze dne 8. prosince 1992 (dále jen „druhý režim THA“). Domnívá se nicméně, že z původně zajištěné částky 190 milionů DEM je třeba vrátit pouze částku ve výši 120 milionů DEM, kterou THA skutečně vynaložila z titulu záruky.
- 32 Zadruhé Komise shledala, že do 31. prosince 1993 poskytla spolková země Durynsko společnému podniku, následně pak PA, na základě „Investitionszulagengesetz“ (zákon o investičních příspěvcích) a dvacátého a dvacátého prvního „Rahmenpläne der Gemeinschaftsaufgabe ‚Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur‘“ (rámcové programy přijaté pro roky 1992 a 1993 na základě zákona ze dne 6. října 1969 o úkolech společného zájmu „Zvýšení regionálních hospodářských struktur“, dále jen „režim TIC“), investiční dotace a příspěvky v celkové částce 63,45 milionů DEM. Podle Komise byla však tato regionální podpora poskytnuta z titulu úkolu společného zájmu a na základě zákona o investičních příspěvcích nesprávně, a vzhledem k její neslučitelnosti se společným trhem musí být vrácena. S ohledem na rozhodnutí spolkové země Durynsko o nařízení navrácení částky 32,5 milionů DEM se Komise domnívá, že je třeba ještě navrátit částku 30,95 milionů DEM.
- 33 Zatřetí Komise shledala, že v letech 1991 a 1992 spolková země Bavorsko poskytla prostřednictvím LfA společnému podniku investiční dotace a příspěvky v celkové částce 19,42 milionů DEM. Komise usuzuje, že jelikož byly tyto dotace a příspěvky neoprávněně použity ve prospěch společností skupiny Pilz, byly poskytnuty nesprávně na základě režimu TIC a zákona o investičních příspěvcích. Podle Komise se tudíž jedná o podpory neslučitelné se Smlouvou o ES.

- 34 Začtvrté Komise konstatovala, že spolková země Bavorsko na základě „Richtlinien für die Übernahme von Staatsbürgschaften im Bereich der gewerblichen Wirtschaft“ (směrnice o zřizování veřejných záruk pro odvětví průmyslu, zveřejněné sdělením bavorského ministerstva financí L 6811-1/7 – 43358 ze dne 7. srpna 1973, dále jen „právní úprava o poskytování záruk spolkovou zemí Bavorsko“) zřídila záruku v rozsahu 80 až 100% na bankovní úvěry v celkové částce 54,7 milionů DEM, které nakonec získala PBK. Německé orgány podle Komise i přes žádost o informace obsaženou v rozhodnutí o zahájení neposkytly dostatečně podrobné údaje, který by umožnily vyloučit pochybnosti, co se týče legality transakcí souvisejících se zárukou poskytnutou spolkovou zemí Bavorsko (LfA). Kromě toho, vzhledem ke skutečnosti, že dotčená podpora nesloužila k financování investic, nýbrž byla neoprávněně použita, má Komise za to, že tuto záruku je třeba považovat za neslučitelnou podporu.
- 35 Zapáté Komise usoudila, že prominutí dluhu LfA ve výši 3 miliony DEM, který vznikl vůči PBK z důvodu zaplacení této částky bankám z titulu záruky uvedené v bodu 34, bylo státní podporou. Podle ní je tato podpora neslučitelná se společným trhem, jelikož byla poskytnuta bez právního základu.
- 36 S ohledem na tato zjištění Komise dospěla k názoru, že během fáze založení továrny na CD v Albrechts poskytla Spolková republika Německo v rozporu s čl. 88 odst. 3 ES státní podpory v celkové výši 260,57 milionů DEM. Tyto podpory sestávaly z podpory spolkové země Durynsko ve výši 63,45 milionů DEM, z podpory LfA ve výši 77,12 milionů DEM (54,7 milionů DEM ve formě záruky, 19,42 milionů DEM ve formě investičních příspěvků, a 3 miliony DEM ve formě prominutí dluhu), a podpory THA ve výši 120 milionů DEM.
- 37 Tyto podpory byly podle Komise neslučitelné především proto, že zvýhodnily společnosti skupiny Pilz, a že v důsledku toho došlo k jejich zneužití ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES.

2. Finanční pomoci poskytnuté během fáze restrukturalizace

38 Komise v napadeném rozhodnutí označila a kvalifikovala jako podporu dvanáct finančních pomoci poskytnutých během fáze restrukturalizace podniku. V přehledné tabulce obsažené v bodu 39 odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou tyto podpory uvedeny následovně:

	Povaha podpory	Částka v milio- nech DEM	Příjemce	Poskytova- tel	Datum	Právní základ
1	Úvěr	25,0	PA	TAB	Říjen 1993	Žádný
2	Úvěr	20,0	PA	TAB	Březen 1994	Žádný
3	Kupní cena	3,0	PBK	TIB	Březen 1994	Žádný
4	Dotace	12,0	PA	TIB	Březen 1994	Žádný
5	Základní kapi- tál	33,0	PA	TIB (98%) TAB (2%)	Březen 1994	Žádný
6	Úvěr	2,0	PA	LfA	Březen 1994	Žádný
7	Půjčka od společníka	3,5	PA	TIB	Duben 1994	Žádný
8	Úvěr	15,0	Skupina Pilz	LfA	Červen 1994	Žádný
9	Úvěr	15,0	CD Albrechts	TAB	Říjen 1994	Žádný
10	Úvěr	7,0	CD Albrechts	LfA	Prosinec 1994	Žádný
11	Úvěr	9,5	CD Albrechts	TAB	Leden 1995	Žádný
12	Úroky	21,3			Od konce roku 1993	
	Cel- kem	166,3				

- 39 Zaprvé Komise shledala, že TAB poskytla PA v říjnu 1993 úvěr ve výši 25 milionů DEM za účelem pokrytí nedostatku likvidity této společnosti, avšak tyto prostředky obdržely prostřednictvím centralizovaného systému správy financí skupiny Pilz přímo ostatní společnosti této skupiny.
- 40 Komise zadruhé zjistila, že TAB poskytla PA v březnu 1994 úvěr ve výši 20 milionů DEM za účelem splacení bankovních úvěrů zajištěných zárukou THA, ale že tyto prostředky získaly z důvodu centralizovaného systému správy financí rovněž přímo společnosti skupiny Pilz.
- 41 Zatřetí Komise konstatovala, že TIB uhradila PBK v březnu 1994 částku ve výši 3 miliony DEM jako kupní cenu za nabytí podílu PBK v PA.
- 42 Začtvrté Komise zjistila, že TIB poskytla v březnu 1994 dotaci ve formě příspěvku do kapitálu PA v celkové výši 12 milionů DEM.
- 43 Zapáté Komise zjistila, že v březnu 1994 TIB a TAB nabyly 98% respektive 2% základního kapitálu PA, v hodnotě 33 milionů DEM.
- 44 Zašesté Komise shledala, že spolková země Bavorcko poskytla PA v březnu 1994 prostřednictvím LfA úvěr ve výši 2 miliony DEM.

- 45 Zasedmé Komise konstatovala, že TIB poskytla PA v dubnu 1994 půjčku společníka ve výši 3,5 milionů DEM.
- 46 Zaosmé Komise zjistila, že LfA poskytla v červnu 1994 skupině Pilz provozní úvěr ve výši 15 milionů DEM, který měl být použit jako překlenovací úvěr do doby nalezení nového investora do továrny na CD v Albrechts.
- 47 Zadeváté Komise zjistila, že TAB poskytla CD Albrechts v říjnu 1994 úvěr ve výši 15 milionů DEM. Podotkla, že i když byly tyto prostředky poskytnuty CD Albrechts, sloužily na poskytování služeb podnikům skupiny Pilz, přičemž tyto za ně nikdy nezaplatily, takže pouze tyto společnosti byly tímto zvýhodněny.
- 48 Zadesáté Komise zjistila, že v prosinci 1994 poskytla spolková země Bavorsko CD Albrechts prostřednictvím LfA nový úvěr ve výši 7 milionů DEM.
- 49 Zajedenácté Komise shledala, že TAB poskytla v lednu 1995 CD Albrechts úvěr ve výši 9,5 milionů DEM.
- 50 Zadvanácté Komise na základě informací německých orgánů zjistila, že PA a CD Albrechts čerpaly výhody ve formě úroků v celkové výši 21,3 milionů DEM za období od konce 1993 do 1998.

- 51 Podle Komise je třeba dvanáct výše popsaných finančních pomoci v celkové výši 166,3 milionů DEM považovat za protiprávní státní podpory neslučitelné se společným trhem. Jelikož totiž byly tyto pomoci výhodou pro TIB a TAB poté, co tyto společnosti převzaly ekonomickou odpovědnost za továrnu na CD v Albrechts, mohly být schváleny Komisí pouze na základě čl. 87 odst. 3 písm. c) ES a v souladu s pokyny pro podpory na záchranu a restrukturalizaci. Podle Komise je přitom zjevné, že uvedené pomoci nejsou v souladu s těmito pokyny, jelikož informace, které má k dispozici, neumožňují prokázat, že byly poskytnuty v rámci životaschopného restrukturalizačního plánu obsahujícího konkrétní provozní opatření, jenž by Komisi umožnil konstatovat obnovení rentability a dlouhodobé životaschopnosti podniku v přiměřené lhůtě. Mimoto se neobjevil žádný nový soukromý investor připravený koupit stávající společnosti LCA a CDA, tak že v případě neexistence soukromé účasti nelze stanovit, zda je podpora úměrná nákladům na restrukturalizaci.

3. *K navrácení podpor*

- 52 Komise na základě čl. 14 odst. 1 nařízení č. 659/1999 rozhodla, že Spolková republika Německo je povinna požádat o vrácení protiprávní podpory neslučitelné se společným trhem, která byla poskytnuta jak během fáze založení, tak během fáze restrukturalizace továrny na CD v Albrechts.
- 53 Kromě toho Komise zdůraznila, že za účelem zajištění dodržování jejího rozhodnutí a vyloučení jakéhokoli narušení hospodářské soutěže, měla povinnost v případě potřeby vyžadovat, aby řízení o navrácení podpory nebylo omezeno pouze na původního příjemce podpory, ale bylo rozšířeno na podnik, který pokračoval v jeho činnosti pomocí převedených výrobních prostředků. Uvedla, že za účelem posouzení, zda podnik skutečně vyvíjí činnost původního příjemce podpory, vzala v úvahu řadu skutečností, mezi jinými předmět převodu, kupní cenu, totožnost společníků a vlastníků původního podniku a nového kupujícího, datum převodu a jeho obchodní charakter. Přitom měla za to, že v projednávaném případě LCA

a CDA určitě těžily výhodu z podpory, která byla dříve poskytnuta PBK, společnému podniku a PA, poněvadž používaly některá aktiva a infrastrukturu těchto podniků, aby tam provozovaly činnost. Proto Komise rozhodla, že tyto podpory musí vrátit LCA, CDA a všechny ostatní podniky, na které byla nebo budou převedena aktiva společného podniku, PA nebo PBK, jelikož tyto je rovněž třeba považovat za „příjemce“ těchto podpor.

4. Výrok napadeného rozhodnutí

54 S ohledem na tyto závěry Komise vydala následující rozhodnutí:

„Článek 1

1. Státní podpora poskytnutá [Spolkovou republikou] Německo [ve prospěch PBK, společného podniku a PA] na výstavbu, provozování a konsolidaci továrny na CD v Albrechts (spolková země Durynsko) byla použita ve výši 260,57 milionů DEM jinými členy skupiny Pilz.

Podpora se skládá z pomoci [spolkové země] Durynsko ve výši 63,45 milionů DEM, [LfA] v celkové výši 77,12 milionů DEM a [THA] ve výši 120 milionů DEM.

Neoprávněné použití představuje zneužití podpory ve smyslu čl. 88 odst. 2 [...] ES. V důsledku toho je tato podpora neslučitelná se Smlouvou o ES.

2. V souladu s čl. 87 odst. 1 [...] ES je podpora v celkové výši 166,3 milionů DEM, určená na restrukturalizaci [CD Albrechts], neslučitelná s ustanoveními Smlouvy o ES.

Článek 2

1. [Spolková republika] Německo přijme všechna opatření, jež jsou nezbytná k vymáhání navrácení podpory od příjemce popsané v článku 1, která mu byla poskytnuta protiprávně.

2. Vymáhání bude provedeno v souladu s vnitrostátními postupy. Částky k navrácení jsou zvýšeny o úroky od data poskytnutí podpory příjemci až do dne, kdy ji skutečně vrátí. Tyto úroky jsou vypočteny na základě referenční sazby používané pro výpočet ekvivalentu dotace podpor poskytnutých k regionálním účelům.

3. Pro účely tohoto článku pojem ‚příjemce‘ označuje [CDA] a [LCA], jakož i všechny ostatní podniky, na které byly nebo budou převedeny aktiva nebo infrastruktura [PBK], [společného podniku] nebo [PA] za účelem vyhnutí se následkům tohoto rozhodnutí.“

Řízení a návrhy účastníků řízení

- 55 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 10. října 2000 podala spolková země Durynsko žalobu směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí. Tato žaloba byla zapsána do rejstříku pod číslem T-318/00.
- 56 Usnesením předsedy třetího rozšířeného senátu Soudu ze dne 28. května 2001 bylo povoleno vedlejší účastenství Spolkové republiky Německo na podporu spolkové země Durynsko a vedlejší účastenství ODS Optical Disc Service GmbH (dále jen „ODS“), konkurentu CDA, na podporu návrhů Komise.
- 57 ODS a Spolková republika Německo předložily svá vyjádření vedlejších účastníků dne 29. srpna a 3. září 2001. Spolková země Durynsko a Komise předložily svá vyjádření k vyjádřením vedlejších účastníků ODS a Spolkové republiky Německo dne 24. října 2001.
- 58 Usnesením ze dne 30. září 2002 Soud (třetí rozšířený senát) rozhodl přerušit řízení do doby vydání rozsudku Soudního dvora ve věcech C-328/99, Itálie v. Komise, a C-399/00, SIM 2 Multimedia v. Komise. S přihlédnutím k rozsudku v těchto spojených věcech vydanému dne 8. května 2003 vyzval Soud účastníky řízení, aby se vyjádřili k jeho následkům na projednávanou žalobu. Tato vyjádření byla předložena ve dnech 23. a 24. června 2003.
- 59 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud požádal účastníky řízení, aby se vyjádřili k příhodnosti případného spojení projednávané žaloby se žalobou podanou CDA,

zapsanou do rejstříku v kanceláři Soudu pod číslem T-324/00, jejíž předmět je shodný. Po přijetí vyjádření účastníků řízení byly věci usnesením ze dne 8. března 2004 spojeny pro účely jednání a rozsudku.

- 60 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud rozhodl zahájit ústní část řízení, a vyzval v rámci organizačních procesních opatření uvedených v článku 64 jednacího řádu Soudu účastníky řízení, aby předložili určité dokumenty a písemně jim položil otázky.
- 61 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty při jednání konaném dne 5. května 2004.
- 62 Usnesením ze dne 23. července 2004 byla řízení T-318/00 a T-324/00 oddělena pro účely rozsudku.
- 63 Spolková země Durynsko navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— podpůrně, zrušil čl. 1 odst. 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž prohlašuje za neslučitelné se společným trhem podpory poskytnuté společnému podniku a PA, a zrušil čl. 1 odst. 2 a čl. 2 odst. 3 napadeného rozhodnutí;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

64 Spolková republika Německo, vedlejší účastník, navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí.

65 Komise, podporovaná ODS, navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu;

— uložil spolkové zemi Durynsko náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

I – Úvodní poznámky

66 Na podporu své žaloby uplatňuje spolková země Durynsko několik žalobních důvodů vycházejících z porušení zásady dodržování práv obhajoby, nesprávného zjištění některých skutečností, porušení povinnosti uvést odůvodnění, porušení

článků 87 a 88 ES, jakož i jejich prováděcích předpisů, porušení zásady proporcionality, a konečně porušení zásady právní jistoty a „zásady jistoty“.

- 67 Soud se rozhodl nejprve přezkoumat žalobní důvody dovolávané na podporu návrhů na zrušení článku 1 napadeného rozhodnutí. Následně Soud přezkoumá žalobní důvody týkající se příkazu k navrácení obsaženého v článku 2 napadeného rozhodnutí.

II – *K legalitě článku 1 napadeného rozhodnutí*

- 68 Spolková země Durynsko v podstatě uplatňuje, že článek 1 napadeného rozhodnutí je protiprávní, jelikož posouzení Komise různých finančních pomoci, které byly poskytnuty v rámci projektu továrny na CD v Albrechts, je založeno na nesprávných skutkových zjištěních, je v rozporu s čl. 87 odst. 1 ES a čl. 88 odst. 2 ES, a nesplňuje povinnost uvést odůvodnění.
- 69 Je tedy třeba postupně přezkoumat pro každou z finančních pomoci, které byly označeny v tabulkách převzatých v bodech 30 a 38 výše, žalobní důvody předložené spolkovou zemí Durynsko.
- 70 Soud považuje nicméně za nezbytné úvodem přezkoumat argumentaci spolkové země Durynsko, podle které nebyla Komise oprávněna opřít se o informace dostupné v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí.

A – K možnosti založit napadené rozhodnutí na dostupných informacích

1. Argumenty účastníků řízení

71 Spolková země Durynsko má za to, že Komise nebyla v projednávaném případě oprávněna založit napadené rozhodnutí na informacích dostupných v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí. Úvodem poznamenává, že, jak vyplývá z čl. 13 odst. 1 druhé věty nařízení č. 659/1999 a z ustálené judikatury, Komise může založit rozhodnutí na informacích, které má k dispozici, pouze pokud členský stát opomenul odpovědět nebo neodpověděl úplně na příkaz k poskytnutí informací, který mu byl v tomto smyslu dán Komisí (rozsudky Soudního dvora ze dne 14. února 1990, Francie v. Komise, zvaný „Boussac“, C-301/87, Recueil, s. I-307, body 19 a 22, a ze dne 13. dubna 1994, Německo a Pleuger Worthington v. Komise, C-324/90 a 342/90, Recueil, s. I-1173, bod 26). Rovněž podotýká, že i když vnitrostátní orgány mají povinnost poskytnout Komisi všechny relevantní informace za účelem zajištění její úlohy kontrolovat státní podpory, posledně uvedená má povinnost objasnit v nejširší možné míře skutkový stav. Podle ní to znamená, že Komise jasně a přesně informuje vnitrostátní orgány o všech údajích, které potřebuje v rámci své úlohy, a že vydá rozhodnutí na základě dostupných informací pouze v extrémním případě, kdy i přes její žádosti neobdrží požadovaná vysvětlení. Přitom podle spolkové země Durynsko německé orgány v projednávaném případě odpověděly na různé žádosti Komise o informace, a především na otázky uvedené v příloze rozhodnutí o zahájení. Poznamenává totiž, že až na jednu výjimku otázky obsažené ve výzvě dopisem ze dne 22. července 1999 neodpovídaly těm, které byly obsaženy v příloze rozhodnutí o zahájení, což podle jejího názoru prokazuje, že došlo k vývoji v řízení. Podle ní, pokud Komise měla za to, že odpovědi na otázky v příloze rozhodnutí o zahájení byly nedostačující, měla je upřesnit v dopise ze dne 22. července 1999. Spolková země Durynsko má tudíž za to, že jelikož Komise si od německých orgánů nevyžádala taková upřesnění, nebyla oprávněna založit napadené rozhodnutí na dostupných informacích.

72 Komise, podporovaná ODS, zpochybňuje tvrzení spolkové země Durynska.

2. Závěry Soudu

73 Z judikatury vyplývá, že Komise je oprávněná přijmout rozhodnutí na základě dostupných informací, pokud se jedná o případ členského státu, který neplní svou povinnost spolupracovat a který jí neposkytne informace, které od něho požadovala za účelem přezkumu slučitelnosti podpory se společným trhem (rozsudky Boussac, bod 71 výše, bod 22, a Německo a Pleuger Worthington v. Komise, bod 71 výše, bod 26). Nicméně před přijetím takového rozhodnutí musí Komise splnit určité procesní požadavky. Především musí členskému státu přikázat, aby jí poskytl ve lhůtě, kterou sama stanoví, všechny dokumenty, informace a údaje nezbytné pro přezkum slučitelnosti podpory se společným trhem. A pouze pokud členský stát navzdory příkazu Komise neposkytne požadované informace, může Komise ukončit řízení a přijmout rozhodnutí o slučitelnosti nebo neslučitelnosti podpory se společným trhem na základě dostupných informací (rozsudek Boussac, bod 71, body 19 a 22). Tyto požadavky byly převzaty a upřesněny v čl. 5 odst. 2, čl. 10 odst. 3 a čl. 13 odst. 1 nařízení č. 659/1999.

74 Právě ve světle těchto zásad je třeba v projednávaném případě zjistit, zda Komise byla oprávněna přijmout napadené rozhodnutí pouze na základě informací, které měla k dispozici v červnu 2000.

75 Nejdříve je třeba připomenout průběh správního řízení v projednávané věci.

- 76 Toto řízení bylo zahájeno v říjnu 1994 zasláním dopisu německým úřadům. V tomto dopise Komise od německých orgánů požadovala, aby jí poskytly informace ohledně státní pomoci poskytnuté na výstavbu továrny na CD v Albrechts. V odpovědi německé orgány dopisem ze dne 9. listopadu 1994 oznámily podporu spolkové země Durynska a spolkové země Bavorska ve prospěch společného podniku a skupiny Pilz. Dopisem ze dne 15. listopadu 1994 Komise požádala o přesnější informace o této podpoře. Německé orgány na tento dopis odpověděly dopisem ze dne 3. března 1995 tím, že doplnily oznámení sdělením nových podpor poskytnutých THA, jakož i spolkovými zeměmi Durynskem a Bavorskem. Jelikož tyto podpory již byly poskytnuty, Komise je zapsala do rejstříku pod číslem NN 54/95 (bod 2 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Dopisy ze dne 1. srpna, 16. října 1995 a 25. listopadu 1996 Komise položila doplňující otázky, na které německé orgány odpověděly dopisy ze dne 22. srpna 1995, 25. srpna 1995, 18. ledna 1996 a 17. dubna 1997. Ve dnech 3. února a 22. a 23. září 1997 proběhla mezi zástupci Komise a německých orgánů setkání v Bruselu a v Erfurtu. V dopise ze dne 20. ledna 1998 posledně uvedené předložily své souhrnné připomínky po setkání se zástupci Komise (bod 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 77 Jelikož Komise měla po úvodním přezkumu informací předaných německými orgány za to, že sporná opatření vyvolávala vážné obavy, co se týče jejich slučitelnosti se společným trhem, přijala dne 17. července 1998 rozhodnutí o zahájení.
- 78 Tímto rozhodnutím mimoto Spolkové republice Německo přikázala „sdělit jí, ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení [uvedeného rozhodnutí] všechny dokumenty, informace a údaje nezbytné pro posouzení slučitelnosti podpor s článkem [87 ES]“. K rozhodnutí o zahájení byla připojena příloha obsahující sedm otázek.

- 79 Spolková republika Německo reagovala na rozhodnutí o zahájení dopisem ze dne 26. srpna 1998. Dne 15. října 1998 se uskutečnilo v Bruselu nové setkání mezi zástupci Komise a německých orgánů. Dopisem ze dne 11. listopadu 1998 posledně uvedené předložily doplňující informace.
- 80 Jelikož Komise měla za to, že předložené informace nebyly ještě dostatečné, dopisem ze dne 4. března 1999 ještě jednou německým orgánům přikázala, aby předložily nezbytné informace a zejména odpověděly na otázky přiložené k rozhodnutí o zahájení.
- 81 V odpovědi na tento nový příkaz sdělily německé orgány v dopisech ze dne 30. března, 1. dubna a 16. dubna 1999 doplňující informace.
- 82 Komise měla nicméně za to, že tyto informace i nadále nebyly dostatečnou odpovědí na otázky obsažené v příloze rozhodnutí o zahájení (zejména otázky č. 3 až 7 v příloze). Proto dopisem ze dne 22. července 1999 požádala, aby na ně bylo odpovězeno nejpozději do 31. srpna 1999. Mimoto požádala, aby jí Spolková republika Německo poskytla doplňující informace a dokumenty.
- 83 Po požádání dopisem ze dne 28. července 1999 o prodloužení lhůty stanovené Komisí a po novém setkání s jejími zástupci dne 23. září 1999 v Bruselu poskytly německé orgány dne 28. září a 19. října 1999 doplňující informace.

84 Konečně dne 21. června 2000 Komise přijala napadené rozhodnutí.

85 Pokud jde o argument spolkové země Durynsko, podle kterého německé orgány sdělily všechny požadované informace, takže Komise nebyla oprávněna opírat se o dostupné informace, je třeba úvodem konstatovat, že z průběhu správního řízení jasně vyplývá, že Komise dodržela procesní požadavky stanovené judikaturou a zakotvené v nařízení č. 659/1999. Přikázala totiž formálně třikrát, aby jí Spolková republika Německo poskytla informace nezbytné pro posouzení slučitelnosti sporných podpor se společným trhem.

86 Mimoto v rozporu s tvrzením spolkové země Durynsko z dopisu Komise ze dne 22. července 1999 nevyplývá, že německé orgány odpověděly na všechny otázky s výjimkou jedné. V tomto dopise totiž Komise naopak naléhavě požadovala, aby německé orgány odpověděly na otázky č. 3 až 7 obsažené v příloze rozhodnutí o zahájení.

87 Dále pak spolková země Durynsko neprokázala, že německé orgány vyčerpávajícím způsobem odpověděly na všechny otázky Komise uvedené v příloze rozhodnutí o zahájení. Zejména neprokázala, že tyto orgány předložily přesný několikrát Komisi požadovaný seznam podpor poskytnutých od roku 1991. Rovněž nepředložila důkaz o tom, že tyto orgány odpověděly na otázku týkající se existence případných restrukturalizačních plánů. Mimoto ze spisu vyplývá, že tyto orgány odpověděly pouze vágním způsobem na otázku týkající se popisu transakcí, které byly uzavřeny v rámci převzetí společného podniku TAB a TIB, jakož i na otázku ohledně popisu okolností a podmínek prominutí úvěrů soukromými bankami v roce 1994.

88 V tomto ohledu je třeba rovněž připomenout, že podle čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999 „[r]ozhodnutí o zahájení formální[ho] vyšetřovacího řízení shrne relevantní faktické a právní otázky, zahrne předběžné hodnocení Komise o charakteru navrhovaného opatření jako podpory a vyloží pochybnosti o jeho slučitelnosti se společným trhem“. Tímto rozhodnutím a jeho zveřejněním v *Úředním věstníku Evropské unie* jsou členský stát a ostatní zúčastněné strany informovány o skutečnostech, o které Komise zamýšlí opřít své rozhodnutí. Z toho vyplývá, že pokud tyto strany mají za to, že určité skutečnosti, které jsou uvedeny v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, jsou chybné, musí tuto skutečnost oznámit Komisi během správního řízení pod hrozbou nemožnosti zpochybnění těchto skutečností v rámci sporného řízení (viz v tomto smyslu, pokud jde o členský stát, rozsudek Soudního dvora ze dne 14. září 1994, Španělsko v. Komise, C-278/92 až C-280/92, Recueil, s. I-4103, bod 31). Naproti tomu, v souladu se zásadami zakotvenými judikaturou a právními předpisy uvedenými v článku 73 výše, v případě neexistence opačných informací od dotčených stran se Komise může opřít o skutečnosti, i když chybné, které má k dispozici v okamžiku přijímání konečného rozhodnutí, pokud byly dotčené skutkové poznatky předmětem příkazu Komise ve vztahu k členskému státu, aby jí poskytl nezbytné informace. Pokud naopak Komise členskému státu nepřikáže, aby jí předložil informace ohledně skutečností, které zamýšlí konstatovat, nemůže pak odůvodnit případná nesprávná skutková zjištění tím, že uplatní, že se v okamžiku přijetí rozhodnutí o ukončení formálního vyšetřovacího řízení opírala pouze o informace, které jí tehdy byly dostupné.

89 V rozporu s tím, co předestírá spolková země Durynsko, tak Komise není vyňata z veškerého soudního přezkumu, pokud jde o zjištění skutkového stavu. Pokud totiž členský stát plně splnil svou povinnost předat veškeré informace požadované Komisí, bude pro něj obzvláště jednoduché prokázat, za pomoci informací, které předal v rámci řízení, že případná nesprávná skutková zjištění v napadeném rozhodnutí nebyla způsobena jeho vinou. Mimoto, pokud Komise opře své rozhodnutí o dostupné informace týkající se určitých skutkových poznatků, aniž by v tomto ohledu dodržela procesní požadavky uznané judikaturou a převzaté v nařízení č. 659/1999, může Soud vykonávat svůj přezkum ohledně toho, zda zohlednění těchto skutkových poznatků mohlo způsobit nesprávné posouzení porušující legalitu napadeného rozhodnutí.

- 90 Za podmínek uvedených v bodech 85 až 88 výše a s ohledem zejména na tři příkazy Komise spolkové zemi Durynsko během správního řízení, přitom tato země neprokázala, že Komise v napadeném rozhodnutí zohlednila skutkové poznatky, aniž by dodržela v tomto ohledu vyžadované procesní požadavky. V důsledku toho byla Komise oprávněna opřít se při přijímání napadeného rozhodnutí o informace, které jí byly dostupné.
- 91 S ohledem na výše uvedené je namístě zamítnout projednávanou část žalobního důvodu.

B – *K záruce poskytnuté PBK spolkovou zemí Bavorsko (LfA)*

1. Argumenty účastníků řízení

- 92 Spolková země Durynsko zaprvé uplatňuje, že Komise se dopustila nesprávného skutkového zjištění, pokud jde o tuto pomoc. Zdůrazňuje totiž, že v rozporu s tím, co Komise konstatovala v bodu 30 odůvodnění napadeného rozhodnutí, záruka spolkové země Bavorsko, která nejprve kryla 80% bankovních úvěrů poskytnutých PBK, nebyla změněna na záruku pokrývající 100% úvěrů v celkové výši 54,7 milionů DEM. Uvádí zejména, že částka 54,7 milionů DEM, kterou zmiňuje Komise, odpovídá účetní hodnotě úvěrů (bez úroků), které byly zajištěny spolkovou zemí Bavorsko do výše 80% v okamžiku uzavření smlouvy o ozdravení v březnu 1994. Podle ní, v rozporu s tím, co konstatovala Komise v napadeném rozhodnutí, se spolková země Bavorsko nezavázala zajistit tuto částku do výše 100%. Právě naopak, v rámci smlouvy o ozdravení byla celková částka úvěrů zajištěných spolkovou zemí Bavorsko snížena jednak následkem ustoupení bank od splacení úvěrů zajištěných do částky 12 milionů DEM, a jednak následkem různých plnění spolkové země

Bavorsko. Zdůrazňuje, že se jedná pouze o zbytkovou částku, tedy 41,4 milionů DEM, kterou se v rámci smlouvy o ozdravení spolková země Bavorsko (LfA) zavázala zajistit do výše 100%, a že v roce 1995 LfA musela splnit svou záruku v plném rozsahu, a to zaplacením odpovídající částky bankám. Mimoto upřesňuje, že pohledávka spolkové země Bavorsko za společným podnikem ve výši 41,4 milionů DEM vyplývající z této platby, jakož i jiné pohledávky spolkové země Bavorsko za touto společností ve výši 9 milionů DEM byly nakonec odkoupeny TAB dne 7. listopadu 1995 za částku 15 milionů DEM. Podle ní byla tato pohledávka TAB za společným podnikem uhrazena v plném rozsahu CDA poté, co tato nabyla aktiva LCA.

93 Spolková země Durynsko zdůrazňuje, že německé orgány sdělily tyto informace Komisi v rámci správního řízení. Podotýká totiž, že z dopisu ze dne 18. ledna 1996 a 30. března 1999 jasně vyplývá, že záruka spolkové země Bavorsko, která kryla původně 80% bankovních úvěrů poskytnutých PBK, nebyla změněna na záruku pokrývající 100% úvěru v celkové výši 54,7 milionů DEM. Poskytnutí této údajné záruky do výše 100% bylo podle ní totiž ve skutečnosti plněním z původní záruky a krylo pouze zbytkovou částku ve výši 41,4 milionů DEM. Podle ní Komise nesprávně opomenula učinit zjištění v tomto ohledu, přestože byl tento poznatek rozhodující, jelikož umožňoval prokázat, že poskytnutí záruky spolkovou zemí Bavorsko ve výši 100% v rámci smlouvy o ozdravení netvořilo novou podporu, ale plnění existující podpory, poskytnuté v rámci schváleného režimu podpor.

94 Spolková země Durynsko kromě toho zdůrazňuje, že z těchto informací vyplývá, že v rozporu s tím, co shledala Komise v bodu 30 odůvodnění napadeného rozhodnutí, LfA neuhradila částku 54,7 milionů DEM, zvýšenou o 7 milionů DEM, v rámci svého plnění ze záruky. Podle spolkové země Durynsko totiž LfA uhradila nanejvýše částku 48,4 milionů DEM, jelikož v březnu 1994 zaplatila 3 miliony DEM bankám, a poskytla PA dvě půjčky, každou ve výši 2 milionů DEM, jednu za účelem splacení zajištěných úvěrů a druhou za účelem zajištění zaplacení budoucích úroků z těchto

úvěrů, a v roce 1995 zaplatila bankám 41,4 milionů DEM. Má za to, že rozdíl mezi touto částkou 48,4 milionů DEM a částkou 54,7 milionů DEM uvedenou v bodu 30 odůvodnění napadeného rozhodnutí je způsoben zejména skutečností, že Komise zohlednila určité částky dvakrát, a sice poprvé jako částku zajištěnou spolkovou zemí Bavorsko, a podruhé jako částku zaplacenou LfA z titulu této záruky.

- 95 Spolková země Durynsko zadruhé uplatňuje, že Komise porušila čl. 87 odst. 1 ES, jelikož se v bodech 89 až 93 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně domnívala, že z důvodu přeměny sporné záruky na záruku ve výši 100% již nesplňovala sporná záruka podmínky stanovené v právní úpravě o poskytování záruk spolkovou zemí Bavorsko.
- 96 Nakonec má spolková země Durynsko za to, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož neodůvodnila své zjištění, podle kterého nebyla záruka spolkové země Bavorsko v souladu s použitelnou právní úpravou.
- 97 Komise, podporovaná ODS, se domnívá, že celou argumentaci spolkové země Durynsko, pokud jde o záruku spolkové země Bavorsko, je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.
- 98 Jednak zpochybňuje to, že by se dopustila pochybení ve zjištění skutkového stavu, pokud jde o tuto záruku. Podotýká úvodem, že navzdory jejímu příkazu německé orgány neobjasnily skutečnosti týkající se této pomoci. Poznává totiž, že v dopise ze dne 30. března 1999 se německé orgány spokojily s hodnocením zvýšení záruky z 80% na 100% jako „logickým“, ale nepředložily v tomto ohledu žádné vysvětlení. Proto se domnívá, že byla oprávněna, podle rozsudku Soudního dvora ze dne 30. června 1992, Itálie v. Komise, „Italgrani“ (C-47/91, Recueil, s. I-4145) přijmout rozhodnutí na základě dostupných informací. Přitom podle Komise

z těchto informací vyplývalo, že účinné poskytnutí záruky neodpovídalo, z důvodu její přeměny, původním podmínkám stanoveným v právní úpravě o poskytování záruk spolkovou zemí Bavorsko. V tomto ohledu totiž poznamenává, že jelikož tento režim podpor, který byl předem schválen Komisí, stanovil, že záruka může krýt maximálně 80% úvěrů, měla být v důsledku prominutí úvěrů ve výši 12 milionů DEM ze strany bank snížena záruka spolkové země Bavorsko. Mimoto uplatňuje, že ani německé orgány, ani spolková země Durynsko nebyly schopny vysvětlit zvýšení zajištěné částky z 52,72 milionů DEM na 54,72 milionů DEM. Konečně Komise poznamenává, že i kdyby měla spolková země Durynsko pravdu, když tvrdí, že zajištěné riziko bylo skutečně v okamžiku, kdy se spolková země Bavorsko zavázala zajistit zbývající částku ve výši 100%, nic to nemění na tom, že spolková země Bavorsko měla zajistit novou vymahatelnou částku pouze do výše 80%.

- 99 Krom toho se domnívá, že spolková země Durynsko nesprávně uplatňuje, že Komise porušila čl. 87 odst. 1 ES a povinnost uvést odůvodnění ohledně právního posouzení záruky spolkové země Bavorsko.

2. Závěry Soudu

- 100 Spolková země Durynsko zpochybňuje legalitu článku 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž jako státní podporu neslučitelnou se společným trhem kvalifikuje finanční pomoc poskytnutou LfA ve formě záruky za úvěr ve výši 54,7 milionů DEM, z důvodů nesprávného skutkového zjištění, porušení čl. 87 odst. 1 ES a porušení povinnosti uvést odůvodnění.

101 V tomto ohledu je úvodem třeba přezkoumat, zda se Komise nedopustila nesprávného skutkového zjištění tím, že v bodu 30 odůvodnění napadeného rozhodnutí shledala, že „[z] důvodu poskytnutí tak významných regionálních podpor byla účetní hodnota úvěru konsorcia bank, a sice 65,85 milionů DEM, nakonec pouze 54,7 milionů DEM“, a že „LfA zřídila tedy záruku zajišťující 100% této částky namísto původně stanovených 80%“.

102 Jak bylo zdůrazněno v bodu 88 výše, tak tomu může být jen tehdy, pokud je spolková země Durynsko schopna prokázat, že Komise v rámci správního řízení obdržela nezbytné informace, které jí umožňovaly opravit případné nepřesnosti skutečností uvedených v rozhodnutí o zahájení.

103 V tomto ohledu je namístě připomenout, že v bodu 2.2.1 třetím pododstavci rozhodnutí o zahájení Komise uvedla, že „[s]polková země Bavorsko zřídila k tomuto úvěru záruku na základě schváleného režimu podpor“, a že „tato záruka kryla 80% jeho částky, tedy 52,72 milionů [DEM]“. V pátém pododstavci téhož bodu rozhodnutí o zahájení je uvedeno následující:

„Jelikož [PBK] byla ve skutečnosti příjemcem vyšších investičních dotací a příspěvků, nežli bylo stanoveno, byl úvěr ve výši 65,85 milionů [DEM] poskytnutý konsorciem bank převeden pouze do výše 54,7 milionů [DEM]. V roce 1994 proto spolková země Bavorsko změnila svou záruku, která se původně vztahovala na 80% částky úvěru (52,72 milionů [DEM]) na záruku ve výši 100% (54,7 milionů [DEM]) [...]“

104 Konečně rozhodnutí o zahájení v rámci prozatímního posouzení podpor stanoví, že „[K]omise má rovněž závažné pochybnosti, zda opatření přijatá v rámci této záruky, tedy její přeměny na záruku ve výši 100% a zvýšení zajištěné částky z 52,72 milionů

[DEM] na 54,7 milionů [DEM], spadají pod [schválený režim podpor]“ (bod 3.1.1 první pododstavec rozhodnutí o zahájení).

- 105 Z těchto úvah jasně vyplývá, že Komise ve stádiu zahájení řízení dospěla z informací, které jí byly dostupné, k závěru, že jednak v roce 1994 byla záruka spolkové země Bavorsko pokrývající původně 80% úvěru přeměněna na záruku ve výši 100% a jednak že zajištěná částka byla zvýšena z 52,75 na 54,7 milionů [DEM].
- 106 Je přitom třeba zdůraznit, že v dopise ze dne 30. března 1999 německé orgány uvedly své stanovisko ohledně tohoto vylíčení skutečností, pokud jde o záruku spolkové země Bavorsko. Zdůraznily totiž, že v rámci smlouvy o ozdravení banky prominuly částku 12 milionů DEM z úvěrů zajištěných touto zárukou, a že z důvodu tohoto prominutí bylo jejich vlastní riziko z těchto úvěrů kryto v plném rozsahu, takže „zbytková částka úvěrů zůstala v důsledku toho pokryta ve výši 100% zárukou spolkové země Bavorsko“. Mimoto připomněly vývoj úvěrů zajištěných touto zárukou. Z tohoto popisu vyplývá, že před prominutím ze strany bank v rámci smlouvy o ozdravení činila celková částka úvěrů krytých zárukou spolkové země Bavorsko 58,4 milionů DEM. Po prominutí částky ve výši 12 milionů DEM bankami, plnění spolkové země Bavorsko z titulu její záruky částky ve výši 3 milionů DEM a poskytnutí LfA společnosti PA úvěru ve výši 2 milionů DEM na splacení úvěrů, byla částka záruky snížena na 41,4 milionů DEM.
- 107 S ohledem na tyto informace, které Komise podrobně nepopírá a nejsou vyvráceny žádnou písemností ve spise, je třeba dospět k závěru, že Komise v podstatě nespřávně v bodu 30 napadeného rozhodnutí shledala, že zajištěná částka byla zvýšena z 52,72 na 54,7 milionů DEM.

108 Co se týče následků tohoto skutkového pochybení, je třeba zdůraznit, že Komise měla na základě zjištění uvedeného v bodu 30 odůvodnění napadeného rozhodnutí za to, že částka podpory k navrácení z titulu záruky spolkové země Bavorsko činila 54,7 milionů DEM (body 89 až 93 a 123 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Z toho vyplývá, že z důvodu výše uvedeného nesprávného skutkového zjištění Komise stanovila nesprávně částku podpory k navrácení.

109 V tomto ohledu se Soud rovněž domnívá, že nemá k dispozici všechny skutečnosti, které by mu umožnily vykonat jeho přezkum opodstatněnosti napadeného rozhodnutí, a že je proto povinen uplatnit i bez návrhu žalobní důvod vyplývající z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto ohledu (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 20. února 1997, Komise v. Daffix, C-166/95 P, Recueil, s. I-983, bod 24; rozsudky Soudu ze dne 2. července 1992, Dansk Pelsdyravlerforening v. Komise, T-61/89, Recueil, s. II-1931, bod 129, a ze dne 8. července 2004, Mannesmannröhren-Werke v. Komise, T-44/00, Sb. rozh. s. II-2223, bod 210). Odůvodnění obsažené v bodech 30, 32 a 89 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž brání výkonu přezkumu Soudem tím, že přesně a konzistentně nevysvětluje způsob, kterým Komise stanovila spojení mezi zaprvé částkou bankovních úvěrů, sníženou z 65,58 na 54,7 milionů DEM (bod 30 odůvodnění napadeného rozhodnutí), zadruhé částkou záruky poskytnuté LfA, zvýšenou z původní výše 80% úvěrů na 100% úvěrů (body 30 a 32 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a zatřetí částkou poskytnuté záruky, zvýšené z 52,72 na 54,7 milionů DEM (bod 30 a 89 odůvodnění napadeného rozhodnutí), aby tak odůvodnila svůj výpočet příslušné hodnoty dotčených podpor a dospěla ke svému nesprávnému závěru uvedenému v bodu 108 výše. Mimoto Komise v napadeném rozhodnutí ani neodpověděla na argumenty Spolkové republiky Německo uvedené v dopisech německých orgánů ze dne 18. ledna 1996 a 30. března 1999, podle kterých byly pohledávky spolkové země Bavorsko odkoupeny s konečnou platností TAB za částku 15 milionů DEM, ani neodůvodnila své posouzení ohledně případného dopadu této transakce na hodnotu a vrácení dotčených podpor. Za těchto okolností je třeba konstatovat, že z těchto různých důvodů Komise rovněž porušila povinnost uvést odůvodnění stanovenou v článku 253 ES.

- 110 Je třeba dále přezkoumat, zda Komise v rámci svého právního posouzení této finanční pomoci rovněž porušila čl. 87 odst. 1 a 2 ES. V tomto ohledu je třeba připomenout, že spolková země Durynsko uplatňuje, že Komise nesprávně konstatovala, že nebyly dodrženy podmínky obsažené v právní úpravě o poskytování záruk spolkovou zemí Bavorsko, jelikož jednak došlo k přeměně původní záruky na záruku ve výši 100% a jednak byly úvěry kryté touto zárukou použity neoprávněně ve prospěch skupiny Pilz. Podle spolkové země Durynsko z toho Komise rovněž neopodstatněně vyvodila, že záruka spolkové země Bavorsko byla hned od začátku neslučitelná se společným trhem.
- 111 Je třeba nejprve připomenout, že v bodu 89 až 93 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise vysvětlila důvody, které ji vedly k rozhodnutí vyžadovat navrácení částky podpory odpovídající záruce spolkové země Bavorsko. Poté, co tak Komise v bodu 89 odůvodnění zdůraznila, že neúplné informace německých orgánů neumožnily odstranit pochybnosti ohledně přeměny původní záruky, konstatovala, že v rozporu s požadavky právní úpravy o poskytování záruk spolkovou zemí Bavorsko „dotčená podpora zjevně nesloužila k financování investice, jež byla předmětem žádosti o pomoc, a investor neposkytl vlastní prostředky v náležitém poměru k nákladům investice“ (bod 90 a 91 odůvodnění). Mimoto poznamenala, že prohlášení německých orgánů, podle kterých zajištěné úvěry čerpaly ve většině případů pouze společností skupiny Pilz, umožňují dospět k závěru o zneužití podpor (bod 92 odůvodnění). Dospěla proto k závěru, že „podpora nebyla použita na investiční projekt na výstavbu továrny na CD, nýbrž sloužila na podporu skupiny Pilz jako celku, a tudíž byla zneužívána ve smyslu čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES“, a že „[v] důsledku toho podpora není slučitelná s ustanoveními Smlouvy o ES a musí být zrušena a navracena německými orgány“ (bod 93 odůvodnění).
- 112 Zprvč z těchto důvodů jasně vyplývá, že Komise měla z důvodu zneužití podpory poskytnuté v rámci záruky spolkové země Bavorsko za to, že tato podpora musí být vrácena. Jak to Komise správně zdůrazňuje, otázka přeměny původní záruky na

záruku ve výši 100% byla připomenuta pouze podpůrně a není v žádném případě základem pro posouzení Komise v tomto kontextu.

- 113 Zadruhé je třeba zdůraznit, že pojem zneužití vyplývá přímo z čl. 88 odst. 2 prvního pododstavce ES, který stanoví, že „[z]jistí-li Komise poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek, že podpora poskytovaná některým státem nebo ze státních prostředků [...] je zneužívána, rozhodne, že dotýčný stát ve lhůtě stanovené Komisí takovou podporu zruší nebo upraví“. Mimoto čl. 1 písm. g) nařízení č. 659/1999 definuje pojem „zneužití podpory“ jako „podporu použitou příjemcem v rozporu s rozhodnutím přijatým na základě čl. 4 odst. 3 nebo čl. 7 odst. 3 nebo 4 tohoto nařízení“.
- 114 Z těchto ustanovení vyplývá, že za účelem prokázání, že podpora poskytnutá v souladu se schváleným režimem podpor byla zneužita, musí Komise dokázat, že tato podpora byla použita v rozporu s režimem schváleným Komisí, tedy že došlo k porušení vnitrostátních právních předpisů upravujících tento režim nebo doplňujících podmínek přijatých členským státem v rámci schválení režimu Komisí.
- 115 Je přitom třeba konstatovat, že Komise v projednávaném případě jasně prokázala, že záruka spolkové země Bavorsko byla použita v rozporu s právní úpravou o poskytování záruk spolkovou zemí Bavorsko. Komise nejprve v bodu 90 odůvodnění napadeného rozhodnutí připomněla, že na základě tohoto režimu poskytuje spolková země Bavorsko záruky za účelem krytí úvěrů určených na financování investice (výstavba, rozšíření, atd.), a že pro možnost čerpání této záruky se způsobilý podnik musí v náležitě míře účastnit na financování projektu vlastními prostředky, a tak zajistit celkové financování projektu placením úroků a splácením úvěrů v přiměřených lhůtách. Následně konstatovala, že jednak „podstatná část

dotčené podpory zjevně nesloužila k financování investice, jež byla předmětem žádosti o pomoc, a investor neposkytl vlastní prostředky v náležitém poměru k nákladům investice“ (bod 91 odůvodnění) a jednak „tyto úvěry zajištěné veřejnou zárukou [...] čerpaly ve většině případů pouze společnosti skupiny Pilsz“ (bod 92 odůvodnění).

116 S ohledem na výše uvedené není skutečnost, že záruka byla původně poskytnuta v souladu s režimem podpor, relevantní. Jak totiž správně zdůrazňuje Komise, zneužitím podpory není původní poskytnutí podpory, nýbrž její následné použití v rozporu s ustanoveními schváleného režimu podpor. Mimoto z čl. 88 odst. 2 prvního pododstavce ES jasně vyplývá, že zjištění zneužití je odlišným kritériem nezávislým na kritériu slučitelnosti se společným trhem, jež takto samo o sobě odůvodňuje rozhodnutí Komise o zrušení nebo změně podpory. V rozporu s tvrzením spolkové země Durynsko Komise tedy v napadeném rozhodnutí právem nezahrnula odůvodnění směřující k prokázání neslučitelnosti záruky spolkové země Bavorsko se společným trhem. Z toho tak vyplývá, že Komise splnila v tomto ohledu svou povinnost uvést odůvodnění podle článku 253 ES.

117 Proto je třeba argumenty spolkové země Durynsko ohledně údajného porušení článku 87 ES zamítnout jako neopodstatněné.

118 S ohledem na výše uvedené je třeba zrušit článek 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž v něm Komise měla za to, že státní podpora poskytnutá v rámci výstavby továrny na CD v Albrechts zahrnuje částku 54,7 milionů DEM z titulu záruky spolkové země Bavorsko.

C – K prominutí dluhu ve výši 3 miliony DEM ve prospěch PBK spolkovou zemí Bavorsko (LfA)

1. Argumenty účastníků řízení

- 119 Spolková země Durynsko uplatňuje, že Komise v bodu 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně konstatovala, že PBK byla příjemcem podpory z důvodu prominutí dluhu LfA ve výši 3 miliony DEM tomuto podniku. Poznává totiž, že Komise tímto zjištěním zobecňuje skutečnost, že již zohlednila tuto částku jako podporu v rámci posouzení záruky poskytnuté spolkovou zemí Bavorsko, tedy částky ve výši 54,72 milionů DEM. Přitom jak to německé orgány sdělily Komisi v dopisech ze dne 3. března 1995 a 30. března 1999, vznik této pohledávky za PBK je přesně důsledkem zaplacení odpovídající částky bankám za účelem snížení výše úvěrů krytých původní zárukou.
- 120 Dále uplatňuje, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, když se v napadeném rozhodnutí domnívala, že prominutí dluhu LfA ve výši 3 miliony DEM představuje novou podporu. Poznává totiž, že, jak je zdůrazněno v předcházejícím bodu, tato pomoc sloužila ke splacení bankovních úvěrů, které byly poskytnuty pro účely výstavby továrny na CD v Albrechts a které byly kryty zárukou spolkové země Bavorsko. V každém případě má za to, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož neuvedla důvody, pro které měla za to, že prominutí dluhu LfA ve výši 3 miliony DEM ve prospěch PBK tvořilo podporu neslučitelnou se společným trhem.
- 121 Komise, podporovaná ODS, zpochybňuje v plném rozsahu argumentaci spolkové země Durynsko ohledně prominutí dluhu ve výši 3 miliony DEM. Podotýká nejprve, že se nedopustila nesprávného skutkového zjištění a nesprávného právního posouzení ohledně této pomoci, jelikož se nejednalo o plnění ze záruky, které bylo

kvalifikováno jako doplňková podpora, nýbrž právě následné prominutí dluhu vzniklého tímto plněním. Mimoto zdůrazňuje, že i přestože toto prominutí bylo kvalifikováno jako podpora při zahájení formálního vyšetřovacího řízení, zejména v tabulce na straně 9 rozhodnutí o zahájení, německé orgány proti němu následně nepodaly žádné námitky. Komise má mimoto za to, že dodržela svou povinnost uvést odůvodnění ohledně této podpory. Podotýká totiž, že v bodu 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, na základě neúplných informací od německých orgánů, že se jednalo o podporu, která byla poskytnuta bez právního základu, a která byla proto neslučitelná se společným trhem.

2. Závěry Soudu

- 122 Spolková země Durynsko ohledně prominutí dluhu LfA ve výši 3 miliony DEM vůči PBK uplatňuje nesprávné skutkové zjištění, zjevně nesprávné posouzení a porušení povinnosti uvést odůvodnění.
- 123 Úvodem je třeba připomenout, že v bodu 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise konstatovala, že „[v]zdání se splacení úvěru ve výši 3 miliony DEM [...] je rovněž třeba považovat za neslučitelnou podporu, která musí být vrácena, jelikož byla poskytnuta bez právního základu“.
- 124 Podle spolkové země Durynsko se toto zjištění zakládá na nesprávném skutkovém zjištění a na nesprávném právním posouzení, jelikož tím, že Komise zohlednila rovněž jak celkovou částku záruky spolkové země Bavorsko (54,7 milionů DEM) tak i hodnotu pohledávky, kterou se posledně uvedená rozhodla nevymáhat od PBK (3 miliony DEM), zohlednila tutéž podporu dvakrát. V každém případě Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, protože neuvedla důvody, proč považovala prominutí dluhu za podporu neslučitelnou se společným trhem.

- 125 V tomto ohledu je třeba připomenout, že je třeba posoudit jak existenci, tak i význam podpory s ohledem na situaci v okamžiku jejího poskytnutí. Proto skutečnost, že veřejná záruka je poskytnuta za okolností, kdy se přijímající podnik nachází v obtížné situaci, nemění povahu této záruky z hlediska článku 87 ES a nezakládá novou podporu.
- 126 Je pravda, že v určitých případech skutečnost, že se veřejný ručitel jednostranně vzdá svých práv, která má vůči příjemci na základě plnění ze záruky, může být podporou. Toto je zejména případ, kdy veřejný ručitel nejedná jako racionální hospodářský subjekt při provádění veškerých možných kroků za účelem splacení částky, kterou musel splatit z titulu záruky. Mimoto pokud se ukáže, že prominutí dluhu původně krytého zárukou je po jejím plnění konečné, což tak vede k přímému snížení zadlužení příjemce, může být toto prominutí v zásadě podporou odlišnou v tom, že poskytuje dodatečné hospodářské zvýhodnění ve vztahu k záruce, jakož i k plnění z ní.
- 127 Přitom je třeba poznamenat, že Komise až v průběhu jednání uvedla, že nekvalifikovala jako dodatečnou podporu plnění ze záruky, ale právě následné prominutí dluhu vzniklého z tohoto plnění. Je nicméně třeba konstatovat, že bod 31 a 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí neumožňují ani procesním subjektům, ani Soudu pochopit, právně dostačujícím způsobem, odůvodnění předložené v tomto ohledu, a tedy přezkum Soudu důvodů, na základě kterých měla Komise při přijímání tohoto rozhodnutí za to, že prominutí dluhu tvořilo novou podporu, odlišnou od té, která byla vzata v úvahu z titulu záruky spolkové země Bavorsko nebo jejího plnění. Mimoto podle ustálené judikatury nemohou vysvětlení předložená Komisí v průběhu sporného řízení před Soudem v zásadě napravit nedostatky v odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 24. října 1996, Německo a další v. Komise, C-329/93, C-62/95 a C-63/95, Recueil, s. I-5151, body 47 a 48; rozsudky Soudu ze dne 25. června 1998, British Airways a další a British Midland Airways v. Komise, T-371/94 a T-394/94, Recueil, s. II-2405, body 116 až 119, a ze dne 18. ledna 2005, Confédération nationale du Crédit mutuel v. Komise, T-93/02, Sb. rozh. s. II-143, body 123 až 126).

- 128 Aniž by proto bylo nezbytné přezkoumat otázku, zda Komise opravdu vzala v úvahu tutéž podporu dvakrát, má Soud v každém případě za to, že se Komise nemohla spokojit se zjištěním obsaženým v bodu 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že prominutí úvěru bylo podporou neslučitelnou se společným trhem, jelikož byla „poskytnuta bez právního základu“.
- 129 Aniž by proto bylo nezbytné přezkoumat ostatní části žalobního důvodu, kterých se dovolává v tomto ohledu spolková země Durynsko, spolková země Durynsko správně uplatňuje, že Komise porušila svou povinnost uvést odůvodnění podle článku 253 ES, co se týče kvalifikace prominutí dluhu LfA ve výši 3 miliony DEM vůči PBK jako podpory.
- 130 S ohledem na výše uvedené je třeba zrušit čl. 1 odst. 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise měla za to, že státní podpora pro účely výstavby, provozování a konsolidace továrny na CD v Albrechts zahrnuje částku ve výši 3 miliony DEM z titulu prominutí dluhu vůči PBK.

D – K investičním dotacím a příspěvkům ve výši 63,45 milionů DEM a 19,42 milionů DEM poskytnutých spolkovou zemí Durynsko a spolkovou zemí Bavorsko (LfA) společnému podniku a PA

1. Argumenty účastníků řízení

- 131 Spolková země Durynsko uplatňuje, že se Komise dopustila několika nesprávných skutkových zjištění, nesprávných posouzení a porušila povinnost uvést odůvodnění, co se týče investičních dotací a příspěvků poskytnutých spolkovou zemí Durynsko a spolkovou zemí Bavorsko (LfA).

132 Nejdříve uplatňuje, že jelikož Komise v bodu 88 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že rozhodnutí bylo přijato proti CD Albrechts za účelem vymáhání vrácení částky 32,45 milionů DEM poskytnuté z titulu investičních dotací a příspěvků, které tato země poskytla, v článku 2 napadeného rozhodnutí nesprávně vyžaduje navrácení celé částky těchto dotací, tedy částky 63,45 milionů DEM.

133 Dále uplatňuje, že v rozporu s tím, co Komise shledala v bodu 87 a 88 odůvodnění napadeného rozhodnutí, investiční dotace a příspěvky, které byly poskytnuty v rámci založení továrny na CD v Albrechts, jsou existujícími podporami v souladu s režimem podpor předem schválených Komisí, a nejsou novými podporami, které by byly neslučitelné se společným trhem proto, že byly poskytnuty v rozporu s domnělým zákazem podpory na vybavení propojených podniků. Poznává totiž, že obecně ani zákon o investičních příspěvcích, ani TIC režim, ani právo Společenství neobsahují zákaz takového dosahu. Dále poznává, že i pokud by režim TIC obsahoval takový zákaz podpory na vybavení propojených podniků, tento zákaz byl v projednávaném případě dodržen, jelikož před poskytnutím dotací pokaždé vyžadovala potvrzení od společného podniku, že dotace nebudou sloužit na podporu vybavení propojených podniků. Podle ní tyto skutečnosti vyplývají jasně z obžaloby státního zastupitelství u Landgericht Mühlhausen ze dne 9. dubna 1998, která byla sdělena Komisi v příloze dopisu ze dne 28. září 1999. Mimoto podle jejího názoru není možné mít za to, že v okamžiku uzavření smlouvy o výstavbě továrny na CD v Albrechts byly vztahy mezi společným podnikem a Pils Construction vztahy mezi „propojenými podniky“, jelikož v tomto okamžiku byla skupina Pils pouze menšinovým podílníkem společného podniku. Domnívá se proto, že jelikož poskytnutí dotací bylo v souladu s podmínkami stanovenými v režimu TIC, spadalo tak pod schválený režim podpor, a proto bylo slučitelné se společným trhem. Podle ní to bylo totiž pouze neoprávněné použití části dotací ve prospěch skupiny Pils, které způsobilo, že tato část investičních dotací byla v rozporu s podmínkami stanovenými v režimu TIC, a proto je neslučitelná se společným trhem. V tomto

ohledu mimoto zpochybňuje tvrzení Komise, že během formálního vyšetřovacího řízení německé orgány nepředložily důkaz o tom, že část dotací byla použita řádným způsobem. Poznámává totiž, že tato informace byla obsažena v obžalobě státního zastupitelství u Landgericht Mühlhausen ze dne 9. dubna 1998 (strany 10 až 12).

134 Mimoto, co se týče poskytnutí investičních příspěvků, spolková země Durynsko uplatňuje, že Komise nestanovila podmínky pro jejich poskytování, a proto dospěla nesprávně k závěru, že domnělý zákaz podpory uvnitř propojených podniků bránil poskytnutí těchto příspěvků. Poznámává totiž, že zákon o investičních příspěvcích nestanoví takový zákaz, a že naopak zakotvuje právo investora na poskytnutí těchto příspěvků bez ohledu na dodavatele vybavení. Mimoto podle ní Komise nezohlednila skutečnost, že část investičních příspěvků, a sice částka ve výši 6,137 milionů DEM, byla předmětem žádosti o navrácení, a že pro zbývající částku byly zákonné podmínky nepochybně splněny.

135 Konečně spolková země Durynsko zpochybňuje tvrzení ODS, podle kterého investiční dotace a příspěvky neměly být poskytnuty, jelikož investiční projekt byl zahájen dne 29. srpna 1989, tedy před sjednocením Německa. Podle ní, mimo skutečnost, že toto zjištění je nesprávné, je třeba poznamenat, že usnesení o plánování ze dne 25. ledna 1991 o podrobnostech způsobu poskytování podpory podle režimu TIC umožnilo podporovat rovněž projekty, které byly zahájeny po 1. červenci 1990, a tedy před 3. říjnem 1990 (Bundestag, tisk 12/895, příloha 4). Mimoto zdůrazňuje, že co se týče investičních příspěvků, příslušná právní úprava již byla na území Německé demokratické republiky v platnosti před sjednocením, a zůstala v platnosti po sjednocení na základě smlouvy ze dne 31. srpna 1990 mezi Spolkovou republikou Německo a Německou demokratickou republikou o sjednocení Německa (BGBl. 1990 II, s. 889).

136 Komise zpochybňuje, že se ohledně investičních dotací a příspěvků dopustila nesprávného skutkového zjištění a nesprávného posouzení.

137 Úvodem zdůrazňuje, že tvrzení spolkové země Durynsko, že nezohlednila podmínku, kterou posledně uvedená výslovně stanovila pro poskytnutí investičních dotací na základě režimu TIC, je nepochopitelné, jelikož přesně na této podmínce založila své právní posouzení těchto podpor (body 87 a 88 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Má kromě toho za to, že přidání takové podmínky bylo logické, jelikož i když neexistuje obecný zákaz poskytování dotací propojeným podnikům, je nicméně třeba zakázat poskytnutí veřejných prostředků, když v rámci centralizovaného systému správy financí jsou tyto prostředky automaticky použity v rozporu se svým účelem a plynou z tohoto důvodu do jiných podniků skupiny, které nesplňují podmínky pro poskytnutí uvedených dotací (v projednávaném případě společnosti skupiny Pílz). Poznává totiž, že pokud jsou dotace schválené na základě čl. 87 odst. 3 ES poskytnuty podniku, který je součástí centralizovaného systému správy financí, je třeba tyto dotace výjimečně považovat za bez dalšího protiprávní, a tudíž je třeba je navrátit. Podle Komise totiž takový systém od začátku brání tomu, aby dotace byly použity ke svému účelu. Kromě toho podle ní je žádost spolkové země Durynsko o navrácení investičních dotací přiznáním nesprávného použití těchto podpor společným podnikem. Má navíc zato, že pokud chce spolková země Durynsko uplatňovat, že zbytek dotací byl použit správně, musí toto tvrzení prokázat. Poznává nicméně, že během správního řízení ani německé spolkové orgány, ani spolková země Durynsko, ani žádný další subjekt nebyly schopny prokázat, že aspoň část dotací sloužila na výstavbu, rozšíření, transformaci nebo racionalizaci podniku.

138 Dále podotýká, že jelikož jí německé orgány nepředaly rozhodnutí spolkové země Durynsko požadující navrácení podpor, neměla jinou možnost než oprít své rozhodnutí o informace, které měla k dispozici v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí, tedy obžalobu státního zastupitelství u Landgericht Mühlhausen ze dne 9. dubna 1998. Přitom podle ní z tohoto dokumentu vyplývá, že při výpočtu částky podpor, jejíž navrácení žádaly, durynské orgány vycházely nesprávně z předpokladu, že zneužitá částka byla nižší, jelikož v době určení částky, jež má být vrácena, ještě nevěděly, že byl porušen zákaz dotací propojeným podnikům ohledně celého projektu, a že proto neměla být poskytnuta žádná dotace. Má proto za to, že měla v napadeném rozhodnutí právem za to, že všechny poskytnuté dotace je třeba

kvalifikovat za protiprávní, a tudíž je třeba je navrátit. Podle ní je navíc tento závěr třeba přijmout, jelikož v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí neměla k dispozici informace, ze kterých by vyplývalo, že částka 32,45 milionů DEM požadovaná spolkovou zemí Durynsko byla skutečně vrácena.

139 Mimoto v odpovědi na argumentaci spolkové země Durynsko, podle které nezohlednila možnost, že továrna na CD v Albrechts je dotovaná v rámci režimu regionálních podpor, připomíná, že se během posouzení investičních dotací a příspěvků opírala o pokyny k vnitrostátní regionální podpoře [Sdělení Komise o pokynech k vnitrostátní regionální podpoře (Úř. věst. 1998, C 74, s. 9), naposledy změněné sdělením pozměňujícím pokyny k vnitrostátní regionální podpoře (Úř. věst. 2000, C 258, s. 5), dále jen „pokyny k regionální podpoře“], takže není namístě projednat tuto otázku.

140 Konečně má za to, že jelikož je jednak nesporné, že investiční příspěvky byly použity v rámci centralizovaného systému správy financí neoprávněně, a že jednak nebyl předložen důkaz o správném použití části příspěvků, je třeba vyžadovat vrácení těchto příspěvků v plném rozsahu, jelikož je třeba je od jejich poskytnutí považovat za neslučitelné. Poznnamenává, že i když již bylo požadováno navrácení částky ve výši 6,4 milionů DEM, zvýšené o 2,2 milionů DEM (bod 79 odůvodnění napadeného rozhodnutí), nemá k dispozici informace ohledně skutečného zaplacení této částky, takže vyžadovala zaplacení celé částky, tedy 19,42 milionů DEM. Má rovněž za to, že argument spolkové země Durynsko, podle kterého nerozhodla o investičních příspěvcích, není v souladu se skutečností. Poznnamenává totiž, že rozhodla o této otázce, jelikož, s odkazem na předcházející body odůvodnění, v bodu 94 odůvodnění napadeného rozhodnutí prokázala neslučitelnost těchto příspěvků, přičemž se opřela o prohlášení německých orgánů, která umožňovala domnívat se, že prostředky nebyly vynaloženy na investiční projekt, ale sloužily k udržení provozu celé skupiny Pilz, a tedy byly zneužity.

141 ODS se, co se týče investičních dotací a příspěvků, připojuje k vysvětlením Komise. Zdůrazňuje kromě toho, že existuje ještě další důvod ve prospěch názoru Komise, podle kterého nebyly investiční dotace a příspěvky poskytnuté společnému podniku a poté PA v souladu s režimem podpor stanoveným v zákoně o investičních příspěvcích a s režimem TIC, které byly schváleny Komisí. Poznává totiž, že podle tvrzení samotné spolkové země Durynsko byly tyto podpory poskytnuty před sjednocením, tedy v okamžiku, kdy tyto režimy podpor ještě nevstoupily ve vztahu ke spolkové zemi Durynsko (body 1.2, 3.2 a 2.9.2 režimu TIC a pokynů k regionální podpoře, bod 4.2) v platnost.

2. Závěry Soudu

142 V rámci této části žalobního důvodu je namístě přezkoumat samostatně argumenty spolkové země Durynsko týkající se investičních dotací a příspěvků poskytnutých spolkovou zemí Durynsko a argumenty týkající se investičních dotací a příspěvků poskytnutých spolkovou zemí Bavorsko (LfA). V napadeném rozhodnutí totiž Komise rozdílně odůvodnila tyto dvě pomoci.

a) K investičním dotacím a příspěvkům poskytnutým spolkovou zemí Durynsko

143 Podle čl. 1 odst. 1 napadeného rozhodnutí jsou investiční dotace a příspěvky poskytnuté spolkovou zemí Durynsko neslučitelné se Smlouvou o ES, jelikož byly zneužívány ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES.

144 Pojem zneužívání vyplývá přímo z čl. 88 odst. 2 ES, který stanoví, že „[z]jistí-li Komise poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek, že podpora poskytovaná některým státem nebo ze státních prostředků [...] je zneužívána, rozhodne, že dotyčný stát ve lhůtě stanovené Komisí takovou podporu zruší nebo upraví“. Podle čl. 1 písm. g) nařízení č. 659/1999 je podpora zneužita, pokud je „použitá příjemcem v rozporu s rozhodnutím přijatým na základě čl. 4 odst. 3 nebo čl. 7 odst. 3 nebo 4 [uvedeného] nařízení“.

145 Z těchto ustanovení vyplývá, že za účelem prokázání, že podpora poskytnutá v rámci schváleného režimu podpor byla zneužita, musí Komise dokázat, že tato podpora byla použita v rozporu s vnitrostátními předpisy upravujícími tento režim nebo s doplňujícími podmínkami, které byly přijaty členským státem v okamžiku schvalování režimu Komisí.

146 V projednávaném případě v bodu 87 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise své posouzení zneužití dotací a příspěvků poskytnutých spolkovou zemí Durynsko odůvodnila následujícím způsobem: „Na základě vyšetřování německých soudních orgánů došlo uvnitř skupiny k výměně výrobků a služeb mezi dotčenými podniky skupiny Pilsz v celkové částce 109 milionů DEM. Z toho důvodu neměl celý investiční projekt být podporován, jelikož došlo k porušení zákazu podpory použité na vybavení u propojených podniků. V důsledku toho není tato investiční dotace, která byla poskytnuta nesprávně na základě [režimu TIC] a zákona o investičních příspěvcích pro roky 1991 a 1992, v souladu s programem ve výši 63,45 milionů DEM a není možné ji považovat za pokrytou [schválenými režimy].“ Komise proto dospěla k závěru, že tuto podporu, která se dostala do centralizovaného systému správy financí skupiny Pilsz, je třeba považovat za neslučitelnou se společným trhem

a je ji třeba vrátit. Kromě toho uvedla, že rozhodnutím ze dne 27. července 1995 požadovala spolková země Durynsko navrácení pouze částky 32,5 milionů DEM, takže k navrácení zůstala ještě částka 30,95 milionů DEM (bod 88 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

147 Z těchto důvodů vyplývá, že Komise měla z důvodu existence výměny výrobků a služeb uvnitř skupiny Pilz a neoprávněného použití prostředků prostřednictvím centralizovaného systému správy financí v napadeném rozhodnutí za to, že došlo k porušení zákazu podpory na vybavení propojených podniků, a proto ke zneužití ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES.

148 Přitom je namístě poznamenat, že ve svých písemných vyjádřeních spolková země Durynsko tvrdila, aniž by v tomto ohledu byla zpochybňována Komisí, že tento zákaz nebyl uveden ani v režimu TIC, ani v zákoně o investičních příspěvcích, které byly schváleny Komisí jako režimy podpor, ale že se jednalo o doplňující podmínku, jejíž splnění spolková země Durynsko v projednávaném případě podřídila poskytnutí každé části dotací a příspěvků, aby se zamezilo jejich použití na podporu jiných podniků skupiny Pilz. Obžaloba státního zastupitelství u Landgericht Mühlhausen, která byla Komisi sdělena v rámci správního řízení, může být toho rovněž důkazem.

149 Jelikož zákaz podpory není uveden ani v dotčených režimech podpor, ani v rozhodnutí o schválení těchto režimů, Komise se nemohla v projednávaném případě opřít pouze o porušení tohoto zákazu, aby mohla dospět k závěru o existenci zneužití. Jak bylo totiž zdůrazněno v bodu 145 výše, aby bylo prokázáno, že podpora poskytnutá v souladu se schváleným režimem podpor byla zneužita, musí Komise dokázat, že tato podpora byla použita v rozporu s vnitrostátními předpisy upravujícími tento režim nebo s doplňujícími podmínkami, které byly přijaty členským státem v okamžiku schvalování režimu. Nicméně porušení pouhé

doplňující podmínky uložené jednostranně poskytovatelem podpory, aniž by tato podmínka byla výslovně zakotvena v těchto vnitrostátních předpisech schválených Komisí, nemůže být považováno za dostatečný prvek pro určení, že došlo ke zneužití podpory ve smyslu čl. 88 odst. 2 prvního pododstavce ES.

150 Je pravda, že se obecně může ukázat užitečným, aby, v případě jako je projednáváný případ, kde je příjemce podpor součástí skupiny společností, ve které byl zaveden centralizovaný systém správy financí, bylo poskytnutí dotací a jiných podpor podřízeno striktnímu zákazu použití podpor jinými podniky skupiny, do které patří příjemce. Z obžaloby státního zastupitelství u Landgericht Mühlhausen mimoto vyplývá, že právě z tohoto konkrétního důvodu spolková země Durynsko v projednáváném případě podmínila takovým zákazem poskytnutí dotací. Nicméně pouhá skutečnost, že by bylo žádoucí stanovit určité ustanovení v režimu podpor, nemůže zakrýt skutečnost, že v projednáváném případě takové ustanovení nebylo stanoveno ani v dotčených režimech, ani v rozhodnutí Komise, takže jeho nedodržení nemůže způsobovat zneužití ve smyslu čl. 88 odst. 2 prvního pododstavce ES, neboť jinak by byla ohrožena předvídatelnost kontroly prováděné Komisí na základě tohoto ustanovení.

151 Spolková země Durynsko tedy právem uplatňuje, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že investiční dotace a příspěvky poskytnuté spolkovou zemí Durynsko byly zneužity ve smyslu čl. 88 odst. 2 prvního pododstavce ES pouze z důvodu porušení zákazu stanoveného během jejich poskytování.

152 S ohledem na předcházející, aniž by bylo třeba přezkoumat ostatní části žalobního důvodu, kterých se spolková země Durynsko v tomto ohledu dovolává, je třeba zrušit čl. 1 odst. 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise měla za to, že státní podpora prohlášená za neslučitelnou se společným trhem zahrnuje částku 63,45 milionů DEM z titulu investičních dotací a příspěvků poskytnutých spolkovou zemí Durynsko.

b) K investičním dotacím a příspěvkům poskytnutým spolkovou zemí Bavorsko (LfA)

153 Z bodu 93 až 95 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že, co se týče investičních dotací a příspěvků poskytnutých spolkovou zemí Bavorsko (LfA), Komise učinila následující zjištění:

„[P]odpora nebyla použita na investiční projekt výstavby továrny na CD, ale sloužila na podporu celé skupiny Pilz, a proto byla zneužita ve smyslu čl. 88 odst. 2 [...] ES [...]

Toto se týká rovněž celkové částky ve výši 19,42 milionů DEM, která byla poskytnuta na základě zákona o investičních příspěvcích nebo předpisů týkajících se pomocí TIC.

Německé orgány informovaly Komisi o tom, že přijaly opatření zakotvená v německém právu pro navrácení podpory v konkursním řízení týkajícím se skupiny Pilz.“

154 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že spolková země Durynsko správně uplatňuje, že toto vágní a málo podrobné odůvodnění porušuje článek 253 ES, jelikož žádným způsobem neuvádí důvody, na základě kterých měla Komise za to, že investiční dotace a příspěvky poskytnuté spolkovou zemí Bavorsko byly použity v rozporu s režimem TIC a zákonem o investičních příspěvcích.

155 Není totiž dostačující konstatovat, že, jak to vyplývá z bodu 95 odůvodnění napadeného rozhodnutí, německé orgány informovaly Komisi o přijetí opatření zakotvených v německém právu za účelem požadování navrácení této podpory. Bez ohledu na to, zda takový požadavek mohl být legitimně Komisí vykládán jako uznání těmito orgány, že došlo k nesprávnému použití dotčených podpor, toto nemůže zprostit Komisi její povinnosti uvést odůvodnění na základě článku 253 ES, pokud jde o neslučitelnost dotčené podpory se společným trhem.

156 Z ustálené judikatury vyplývá, že z odůvodnění požadovaného článkem 253 ES musí být jasně a jednoznačně patrné uvažování orgánu tak, aby se zúčastněné strany mohly seznámit s odůvodněními přijatého opatření a soud Společenství mohl vykonávat svůj přezkum (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 14. února 1990, *Delacre a další v. Komise*, C-350/88, Recueil, s. I-395, bod 15 a uvedená judikatura). Mimoto, co se týče pojmu zúčastněné strany ve smyslu výše uvedené judikatury, Soudní dvůr rozhodl, že požadavek odůvodnění musí být posuzován zejména v závislosti na zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká ve smyslu článku 230 ES, na získání těchto vysvětlení (rozsudek Soudního dvora ze dne 13. března 1985, *Nizozemsko a Leeuwarder Papierwarenfabriek v. Komise*, 296/82 a 318/82, Recueil, s. 809, bod 19; rozsudek *Confédération nationale du Crédit mutuel v. Komise*, výše uvedený v bodu 127, bod 68). Ukazuje se tedy, že požadavek odůvodnění rozhodnutí přijatého v oblasti státních podpor nelze stanovit pouze v souladu se zájmem členského státu, kterému je toto rozhodnutí určeno, jelikož tento zájem může být méně významný ze zvláštních důvodů týkajících se některých skutkových a právních poznatků, které mohly být zpochybněny během správního řízení (viz v tomto smyslu rozsudek *British Airways a další a British Midland Airways v. Komise*, výše uvedený v bodu 127, bod 92). V důsledku toho pokud se napadené rozhodnutí dotýká žalobce bezprostředně a osobně ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES, jako je tomu v projednávaném případě ve vztahu ke spolkové zemi Durynsko, je žalobce oprávněn požadovat, aby za účelem splnění podmínek článku 253 ES z odůvodnění uvedeného rozhodnutí byly patrné všechny skutkové a právní úvahy, které tvoří jeho základ.

- 157 Z toho vyplývá, že Komise porušila povinnost, která pro ni vyplývá na základě článku 253 ES, jelikož neuvedla důvody, pro které měla za to, že investiční dotace a příspěvky poskytnuté spolkovou zemí Bavorsko byly použity v rozporu s režimem TIC a zákonem o investičních příspěvcích.
- 158 S ohledem na výše uvedené, aniž by bylo třeba přezkoumat ostatní části žalobního důvodu, které předložila v tomto ohledu spolková země Durynsko, je třeba zrušit čl. 1 odst. 1 napadeného rozhodnutí, pokud jde o investiční dotace a příspěvky poskytnuté spolkovou zemí Bavorsko.

E – K záruce poskytnuté THA ve prospěch Robotron a společného podniku

1. Argumenty účastníků řízení

- 159 Spolková země Durynsko uplatňuje, že Komise se v bodu 97 až 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně domnívala, že poskytnutí záruky THA a následné plnění z titulu této záruky nebyly existující podporou v souladu s režimem podpor dříve schváleným Komisí, ale novou podporou, která je neslučitelná se společným trhem. Zaprvé podotýká, že jelikož THA poskytla záruku ve prospěch společného podniku za účelem usnadnění privatizace tohoto podniku, byla tato záruka skutečně poskytnuta v souladu s prvním a druhým režimem THA (schválenými dopisy Komise ze dne 26. září 1991 a 8. prosince 1992), a je tudíž existující a nikoli novou podporou. Poznámává totiž, že text prvního režimu THA jasně stanovil, že THA byla oprávněna poskytnout záruky za závazky podniků, ve kterých měla podíly, přičemž pod pojmem „podniky“ je třeba rovněž rozumět účasti v dceřiných společnostech nebo společných podnicích. Přitom podle ní to byla právě situace v projednávaném případě, jelikož zřízení záruky pro Robotron a společný podnik umožnilo převod podílu většinově v držení veřejné společnosti Robotron na soukromou společnost PBK, při vyloučení případných nároků na odškodnění proti prvně uvedené. Mimoto uvádí, že prohlášení předsedy správní rady Robotronu, na

kteřé se Komise odvolává v bodu 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí za účelem prokázání, že cílem THA byla od samého počátku likvidace, a nikoli privatizace Robotronu, nejsou relevantní, protože nebyla učiněna v okamžiku poskytnutí záruky, nýbrž později v okamžiku, kdy byla likvidace Robotron zamýšlena. Podle spolkové země Durynsko přitom smlouvy o založení společného podniku byly všechny uzavřeny a záruka byla poskytnuta dávno před sjednocením Německa, tedy v okamžiku, kdy jednak Robotron stále skutečně doufala v účast na tržním hospodářství, prostřednictvím společného podniku, a doufala, že bude vést ve výrobě CD v bývalé Německé demokratické republice, a kdy jednak případný vstup do likvidace nebyl aktuální.

160 Spolková země Durynsko zpochybňuje zadruhé tvrzení Komise, podle kterého je třeba režimy THA, včetně podmínek pro poskytování různých podpůrných opatření podle těchto režimů, vykládat restriktivně. Domnívá se totiž, že mimo skutečnost, že, jak prokázala, poskytnutí záruky pro Robotron a společný podnik splňovalo bez jakýchkoli pochybností podmínky poskytování podle režimů THA, i v případě nejrestriktivnějšího výkladu, toto stanovisko Komise přehlíží skutečnost, že v době schválení uvedených režimů Komise se všechny strany, včetně Komise, dohodly, že bezprecedentní úkol THA vyžadoval, aby režim kontroly podpor Společenství byl použit velkoryse (viz Van Miert, K., *Markt, Macht, Wettbewerb. Meine Erfahrungen als Kommissar in Brüssel*, Deutsche Verlagsanstalt, Stuttgart/München, 2000, s. 243 a násl.). Komise podle ní nemůže tuto dohodu jednostranně zrušit.

161 Spolková země Durynsko zatřetí poznamenává, že záruka byla zřízena před sjednocením Německa, a proto je třeba ji buďto nepovažovat za státní podporu, nebo považovat za státní podporu, která existovala již před sjednocením, od kterého se platnost ustanovení Smlouvy rozšířila na území bývalé Německé demokratické republiky.

- 162 Začtvrté, pokud jde o plnění ze záruky, spolková země Durynsko se domnívá, že zaplacení THA částky ve výši 120 milionů DEM v rámci smlouvy o ozdravení není státní podporou, jelikož takto činíc THA jednala tak, jak by jednal ve srovnatelné situaci soukromý investor v prostředí tržního hospodářství. Spolková země Durynsko totiž poznamenává, že tato platba jí umožnila se v konečném výsledku zbavit svého závazku ze záruky, který kryl částku převyšující 160 milionů DEM, a tudíž uspořit částku 40 milionů DEM.
- 163 Zapáté se spolková země Durynsko domnívá, že neoprávněné použití úvěrů krytých zárukou THA ve prospěch skupiny Pils nemělo vliv na původní slučitelnost této záruky se společným trhem. Podle spolkové země Durynsko byly totiž tyto prostředky zneužity, a proto se staly neslučitelnými se společným trhem pouze v rozsahu, v němž nebyly použity skupinou Pils pro účely výstavby továrny na CD v Albrechts. Navíc uvádí, že z této části prostředků neměl prospěch společný podnik, nýbrž skupina Pils, a z tohoto důvodu musí být navržena výlučně posledně uvedenou.
- 164 Zašesté spolková země Durynsko poznamenává, že v rozporu s tvrzením ODS Komise ve své tiskové zprávě ze dne 18. září 1991 neprohlásila, že společné podniky jsou vyloučeny z rozsahu působnosti režimu THA, a že zamýšlela restriktivně vykládat předpisy upravující režim THA. Spolková země Durynsko má rovněž za to, že článek p. Schütteleho, na který se odvolává ODS, neprokazuje, že je třeba tento režim vykládat restriktivně, jelikož autor pouze prohlásil, že THA mohla působit jako ručitel podniků, jejichž byla majitelem, což byl případ společného podniku. To podle spolkové země Durynsko znamená, že THA mohla rovněž ručit za činnosti vyplývající z jejich podílů.

- 165 Spolková země Durynsko nakonec uplatňuje, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož nevedla důvody, pro které bylo plnění THA ze záruky státní podporou. Podle ní bylo toto odůvodnění o to více nezbytné, když THA tehdy jednala podle tržních podmínek. Navíc má za to, že rozhodnutí porušuje povinnost uvést odůvodnění, jelikož neuvádí, proč je Komise názoru, že záruka nebyla v souladu s režimem THA a z jakých důvodů se na ni použije režim kontrol státních podpor Společenství, když tento závazek byl učiněn před použitím tohoto režimu na území bývalé Německé demokratické republiky.
- 166 Komise, podporovaná ODS, zpochybňuje, že by se dopustila nesprávného posouzení a že by porušila povinnost uvést odůvodnění tím, že v bodu 97 až 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla za to, že záruka THA je neslučitelná se společným trhem.
- 167 Zaprvé uplatňuje, že spolková země Durynsko má nesprávně za to, že záruka ve prospěch společného podniku byla v souladu s režimem THA. Podotýká totiž, že režimy THA jsou odchylkami od obecné zásady, podle které jsou státní dotace na privatizaci podniku státními podporami, které jsou v zásadě neslučitelné se společným trhem.
- 168 Podle Komise přitom spolková země Durynsko nesleduje tento restriktivní výklad pojmu „privatizace“, když tvrdí, že do režimu THA spadají dokonce i opatření ve prospěch společného podniku za účelem privatizace podílů ve veřejném podniku. Podotýká totiž, že režimy THA nestanoví žádnou odchylku pro privatizaci v rámci společného podniku (bod 3.1.1 rozhodnutí o zahájení). To je podle Komise vysvětleno skutečností, že situace společného podniku se podstatně liší od situace veřejného podniku, který se nemůže dostat na soukromý kapitálový trh bez státních záruk, protože solventnost společného podniku nezávisí pouze na veřejném podniku, který v něm drží podíl, ale rovněž na jeho soukromých podílnících. V důsledku toho má Komise za to, že rozhodující podmínka pro použití režimu

podpor THA není splněna v případě privatizace prostřednictvím společného podniku, jelikož poskytnutí dotace takovému podniku zvýhodňuje rovněž soukromé podílníky tohoto podniku, i když tito nejsou ve zvláštní situaci podniků účastnících se THA. Tento závěr se podle Komise nabízí tím spíše v případě, kdy, jako v projednávaném případě, existence centralizovaného systému správy financí uvnitř společného podniku zvyšuje riziko, že státní dotace budou neoprávněně použity ve prospěch soukromých podílníků.

- 169 Komise má zadruhé za to, že úvahy spolkové země Durynsko o hospodářské nezbytnosti vytvoření společného podniku nejsou relevantní. Podotýká, že i kdyby totiž fúze dvou podniků mohla být považována za hospodářsky opodstatněnou, toto zjištění je zcela nerelevantní pro otázku, zda opatření ve prospěch společného podniku byla kryta režimem THA. To samé podle ní platí o tvrzení spolkové země Durynsko, podle kterého se Robotron již před sjednocením zavázal založit společný podnik. Domnívá se totiž, že jediným rozhodujícím prvkem je situace zvýhodněného podniku v okamžiku poskytnutí dotčených podpor.
- 170 Komise zatřetí zpochybňuje tvrzení spolkové země Durynsko, podle kterého byla záruka THA poskytnuta před sjednocením Německa, takže buďto ji není možné kvalifikovat jako podporu, nebo je třeba ji kvalifikovat jako existující podporu. Podotýká totiž, že uvedená záruka byla poskytnuta v roce 1992, tedy po sjednocení.
- 171 Začtvrté má Komise za to, že spolková země Durynsko nesprávně uplatňuje, že platba ve výši 120 milionů DEM bankám není podporou, jelikož se údajně jedná o chování soukromého investora v prostředí tržního hospodářství. Poznává, že jelikož je poskytnutí záruky státní podporou, není rozhodující, že se poskytovatel

podpory následně chová tržním způsobem (rozsudek Soudu ze dne 29. června 2000, DSG v. Komise, T-234/95, Recueil, s. II-2603, bod 162). Kromě toho uvádí, že v bodu 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí výslovně zohlednila skutečnost, že THA uhradila pouze 120 milionů DEM, protože nařídila navrácení pouze této částky.

2. Závěry Soudu

- 172 Spolková země Durynsko ohledně záruky THA tvrdí, že došlo k zjevně nesprávnému posouzení a porušení povinnosti uvést odůvodnění.
- 173 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise uvedla v bodu 97 až 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí důvody, na základě kterých má za to, že je třeba záruku THA ve výši 190 milionů DEM považovat na podporou neslučitelnou se Smlouvou o ES.
- 174 Nejdříve připomněla, že v rozhodnutí o zahájení vyjádřila pochybnosti ohledně skutečnosti, zda záruka THA k zajištění částky 190 milionů DEM, ze které bylo ve skutečnosti plněno 120 milionů DEM, mohla být případně kryta prvním a druhým režimem THA (bod 97 odůvodnění napadeného rozhodnutí). V bodě 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí následující:

„Tyto pochybnosti se zvýšily během řízení, především v důsledku zaujetí stanoviska p. Henzlerem, tehdy předsedou správní rady Robotronu [...], jmenovaným THA, vůči německým soudním orgánům. Pan Henzler totiž prohlásil, že jeho cílem byla

od začátku likvidace [...] Robotronu rozdělením na malé podniky, které měly být následně privatizovány. Investice tohoto rozsahu nebyla vhodná pro tento projekt. Za účelem zaplacení svého podílu si [Robotron] musela vzít úvěry ve výši 20 milionů DEM, což bylo v rozporu se zásadami řádné správy. Jako hlavní společník má za to, že Robotron nebyla kompetentní v oblasti CD, což vysvětluje skutečnost, že Robotron uzavřela smlouvy pouze s výhradou, že Pilsz v okamžiku dokončení továrny odkoupí zpět podíly v Robotronu za jejich nominální hodnotu včetně splatných bankovních úroků.“

175 Nejprve je namístě zamítnout jako neopodstatněnou argumentaci spolkové země Durynsko, podle které se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla za to, že sporná záruka nebyla poskytnuta v souladu s prvním a druhým režimem THA.

176 Z rozsudku Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, Německo v. Komise (C-277/00, Recueil, s. I-3925, body 22 až 24) totiž vyplývá, že předpisy přijaté Komisí upravující činnosti THA jsou sérií odchylek od obecné zásady neslučitelnosti státních podpor se společným trhem zakotvené v čl. 87 odst. 1 ES. Přijetím těchto odchylek Komise zamýšlela usnadnit úlohu THA, která je jedinou organizací svého druhu, spočívající v restrukturalizaci podniků bývalé Německé demokratické republiky a v zajištění jejich přechodu na tržní hospodářství. Z toho vyplývá, že jako podmínku pro použití režimu odchylujícího se od základní zásady neslučitelnosti státní podpory se společným trhem zakotvené v čl. 87 odst. 1 ES je třeba pojem „privatizace“ v rámci režimů THA vykládat restriktivním způsobem. V rámci takového výkladu může ve smyslu těchto režimů privatizace proběhnout pouze tehdy, pokud soukromý investor získá část kapitálu v již existujícím veřejném podniku, která je způsobila mu přiznat kontrolu nad tímto podnikem. V tomto ohledu je třeba rovněž připomenout, že dopis Komise ze dne 26. září 1991 schvalující první režim THA jasně uvádí jako předcházející podmínku pro schválení podpor poskytnutých v kontextu privatizace, že účelem těchto podpor musí být umožnit dotčenému podniku, aby pokračoval v stávající činnosti.

- 177 Přitom je třeba zdůraznit, že v projednávaném případě byla záruka THA poskytnuta pro účely vzniku nového podniku ve spolkové zemi Durynsko, který by vykonával novou obchodní činnost, totiž vyráběl CD, a to formou společného podniku mezi podnikem z bývalé Německé demokratické republiky a podnikem ze Spolkové republiky Německo. Je zjevné, že takovou transakci nelze považovat za privatizaci ve smyslu výše uvedených režimů THA. Na rozdíl od privatizace předpokládané těmito režimy, která zamýšlí převést podnik z plánovaného hospodářství do tržního hospodářství, umožnilo vytvoření nového podniku zavést zcela nový obchodní plán s novými prostředky a novou obchodní činností.
- 178 Dále je namístě odmítnout tvrzení spolkové země Durynsko, podle kterého byla záruka poskytnuta před tím, než na území nových spolkových zemí začala platit Smlouva o ES, tedy před 3. říjnem 1990. Totiž kromě toho, že toto tvrzení není zdokumentováno, z dopisu německých orgánů ze dne 3. března 1995 vyplývá, že tato záruka byla poskytnuta v roce 1992.
- 179 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise měla právem za to, že záruka THA nebyla poskytnuta v souladu s prvním a druhým režimem THA, a tedy ji není možné považovat za existující podporu. Proto je třeba zamítnout jako neopodstatněný žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení.
- 180 Z výše uvedeného rovněž vyplývá, že v rozporu s argumentem spolkové země Durynsko Komise v tomto ohledu dostatečně odůvodnila napadené rozhodnutí. Jak to totiž vyplývá z písemností ve spisu, je třeba konstatovat, že během správního řízení a zejména po prozatímním posouzení Komise uvedeném v bodu 3.1.1 rozhodnutí o zahájení ani Spolková republika Německo, ani spolková země Durynsko nepředložily důkazy, kromě argumentu, podle kterého byla poskytnutá záruka kryta prvním a druhým režimem THA schválenými Komisí, které by prokazovaly, že se jedná o podporu a jednak že tato podpora byla v každém případě slučitelná se společným trhem a nebyla zneužita. A navíc spolková země Durynsko se až v průběhu probíhajícího řízení dovolávala dalších skutečností

za účelem prokázání, že poskytnutí dotčené pomoci bylo v souladu s chováním soukromého investora v prostředí tržního hospodářství. Při neexistenci takových upřesnění, které je povinna prokázat Spolková republika Německo, ve správním řízení, má Soud za to, že Komise mohla legitimně omezit své odůvodnění v napadeném rozhodnutí na skutečnost, že podpora nebyla v souladu s podmínkami uvedenými v dopisech schvalujících režimy THA (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 3. října 1991, Itálie v. Komise, C-261/89, Recueil, s. I-4437, body 20 a násl.).

181 V důsledku toho není možné přijmout žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

182 S ohledem na výše uvedené je třeba žalobní důvody předložené spolkovou zemí Durynsko týkající se projednávané pomoci zamítnout jako neopodstatněné.

F – K úvěru TAB ve výši 25 milionů DEM poskytnutému ve prospěch PA

1. Argumenty účastníků řízení

183 Spolková země Durynsko se domnívá, že Komise v bodu 33 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně shledala, že TAB poskytla PA úvěr ve výši 25 milionů DEM za účelem pokrytí nedostatku likvidity posledně uvedené. Uvádí totiž, že, jak vyplývá z dopisů německých orgánů ze dne 3. března 1995 a 18. ledna 1996, tento úvěr sloužil výlučně ke splacení, v rámci smlouvy o ozdravení, části bankovních úvěrů krytých zárukou THA. Dále zpochybňuje, že tento úvěr je státní podporou, a tím spíše novou podporou, která by byla neslučitelná se společným trhem. Podotýká totiž, že jelikož byl tento úvěr poskytnut za účelem splacení části úvěrů krytých

zárukou THA, a že podle Komise je poskytnutí této záruky státní podporou, Komise se nesprávně domnívá, že částky zaplacené při plnění z této záruky jsou rovněž státními podporami, jelikož by to znamenalo považovat tytéž částky za na státní podporu dvakrát. Mimoto má za to, že, jak již prokázala, jelikož je třeba nahlížet na poskytnutí záruky jako na existující podporu slučitelnou se Smlouvou, musí to samé platit pro tuto finanční pomoc, která byla poskytnuta na základě plnění závazků ze záruky. Uznává nicméně, že tento závěr se uplatní pouze pokud byly úvěry kryté zárukou THA skutečně použity na výstavbu továrny na CD v Albrechts. Mimoto spolková země Durynsko podotýká, že úvěr ve výši 25 milionů DEM nelze kvalifikovat jako podporu na restrukturalizaci, jelikož v okamžiku poskytnutí dotčené podpory se PA nenacházela v obtížích. Konečně uplatňuje, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož neuvedla důvody, na základě kterých má za to, že úvěr ve výši 25 milionů DEM je státní podporou ve prospěch PA a CD Albrechts, zatímco tento úvěr byl použit pouze na splacení bankovních úvěrů určených na výstavbu továrny na CD v Albrechts a poskytnutých výlučně ve prospěch společnosti Pilz Construction.

- 184 Komise, podporovaná ODS, má za to, že je třeba jako neopodstatněnou zamítnout argumentaci spolkové země Durynsko ohledně této pomoci. Nejprve podotýká, že i když je pravdou, že dopis německých orgánů ze dne 3. března 1995 kvalifikuje dotčený úvěr jako úvěr určený na splacení dluhů, odpovídající částka byla nicméně v tabulce uvedené v dopise ze dne 17. dubna 1997 zařazena do kolonky nazvané „provozní prostředky“ (Betriebsmittel). Komise dále připomíná, že podle ustálené judikatury nemá účel státní finanční pomoci vliv na její kvalifikaci jako podpory, protože jediným rozhodujícím prvkem je pouze zvýhodňující účinek opatření. Rovněž poznamenává, že okolnost, že ostatní veřejní poskytovatelé (TIB a LfA) zasáhli na podporu THA za účelem splnění závazků vyplývajících ze záruky, nemůže mít dopad na kvalifikaci záruky THA jako státní podpory a její slučitelnosti se společným trhem. Podle Komise totiž jediným následkem tohoto jednání je, že THA musela zaplatit částku 120 milionů DEM namísto 156 milionů DEM.

185 Konečně zpochybňuje, že by porušila povinnost uvést odůvodnění ohledně této finanční pomoci. Komise totiž uvádí, že jelikož tato pomoc již byla v rozhodnutí o zahájení kvalifikována jako protiprávní podpora na restrukturalizaci a že Komise neobdržela informace prokazující opak, neměla žádný důvod dospět v napadeném rozhodnutí k jinému posouzení. Zejména podotýká, že jelikož podle informací německých orgánů byla PA podnikem v obtížích (viz dopisy ze dne 18. ledna 1996 a 17. dubna 1997), posoudila tuto pomoc ve světle pokynů pro záchranu a restrukturalizaci a shledala, že při neexistenci plánu na obnovení životaschopnosti a rentability podniku v přiměřené lhůtě se jedná o protiprávní podporu na restrukturalizaci (body 104 až 111 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

2. Závěry Soudu

186 Spolková země Durynsko ohledně této pomoci tvrdí, že došlo k nesprávnému skutkovému zjištění, zjevně nesprávnému posouzení a porušení povinnosti uvést odůvodnění.

187 Je třeba připomenout, že Komise v bodu 33 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že „[o]d měsíce října 1993 za účelem pokrytí nedostatku likvidity TAB poskytla PA úročný úvěr ve výši 25 milionů DEM, po kterém následoval v březnu 1994 úvěr ve výši 20 milionů DEM určený na splacení půjčky zajištěné THA“. Následně v bodech odůvodnění 104 až 111 uvedla důvody, na základě kterých měla za to, že tuto pomoc bylo třeba považovat za podporu na restrukturalizaci poskytnutou v rozporu s pokyny pro podpory na záchranu a restrukturalizaci, a tudíž jako podporu neslučitelnou se společným trhem.

- 188 Podle spolkové země Durynsko se toto posouzení zakládá na nesprávném skutkovém zjištění, jelikož úvěr ve výši 25 milionů DEM poskytnutý TAB nesloužil k pokrytí nedostatku likvidity, ale sloužil výlučně ke splacení, v rámci smlouvy o ozdravení, části bankovních úvěrů krytých zárukou THA.
- 189 V tomto ohledu je namístě připomenout, že v bodu 2.2.2 odst. 1 rozhodnutí o zahájení Komise uvedla, že „[o]d 29. září 1993 TAB poskytla společnému podniku úvěr ve výši 20 milionů [DEM], s úrokem ve výši 7%, splatný nejpozději dne 21. března 1996, za účelem pokrytí nedostatku likvidity, jakož i úvěr ve výši 25 milionů [DEM], s úrokem ve výši 7%, splatný nejpozději dne 31. března 1996, na splacení úvěru zajištěného THA“. Toto skutkové zjištění, které se odlišuje od zjištění uvedeného v bodu 33 odůvodnění napadeného rozhodnutí, je potvrzeno ve spise. Z dopisů německých orgánů ze dne 3. března 1995 a 18. ledna 1996 totiž vyplývá, že úvěr ve výši 25 milionů DEM byl poskytnut v březnu 1994 za účelem splacení části úvěrů THA. Mimoto z připomínek zúčastněných stran předložených po zahájení formálního řízení nevyplývá, že požadovaly opravit vyložení skutkového stavu v tomto ohledu obsažené v rozhodnutí o zahájení.
- 190 Za těchto podmínek je namístě mít za to, že s ohledem na informace, které měla Komise k dispozici v okamžiku přijímání napadeného rozhodnutí, musela vědět, že úvěr ve výši 25 milionů DEM nesloužil k pokrytí nedostatku likvidity v říjnu 1993, ale byl poskytnut v březnu 1994 za účelem splacení části úvěrů zajištěných THA. Komise se tedy ohledně této pomoci dopustila nesprávného skutkového zjištění.
- 191 Nicméně z ustálené judikatury vyplývá, že i když jeden bod odůvodnění sporného aktu obsahuje nesprávné skutkové zjištění, tento nedostatek přesto nemusí vést ke zrušení tohoto aktu, pokud ostatní body odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádějí důvody prokazující jeho opodstatněnost (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 21. února 1999, Neue Maxhütte Stahlwerke a Lech-Stahlwerke v. Komise,

T-129/95, T-2/96 a T-97/96, Recueil, s. II-17, bod 160, a ze dne 28. října 2004, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, T-35/01, Sb. rozh. s. II-3663, body 167 a násl.). V projednávaném případě skutečnost, že TAB zaměnila částky úvěrů poskytnutých v září 1993 a v březnu 1994, nemá následky na posouzení těchto pomoci Komisí. Důvody předložené Komisí za účelem posouzení jejich slučitelnosti se společným trhem jsou totiž shodné, tedy, podle informací Komise, byly tyto podpory poskytnuty v rozporu s pokyny pro podpory na záchranu a restrukturalizaci. V důsledku toho není nesprávné skutkové zjištění uvedené výše ohledně úvěru ve výši 20 milionů DEM a úvěru ve výši 25 milionů DEM důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí v tomto ohledu.

192 Zadruhé spolková země Durynsko zpochybňuje, že úvěr ve výši 25 milionů DEM je státní pomocí, a tím spíše, že se jedná o novou podporu neslučitelnou se společným trhem. Poznámává totiž, že jelikož byl tento úvěr poskytnut za účelem splacení části úvěrů krytých zárukou THA, a že, podle Komise, je poskytnutí této záruky státní podporou, má Komise nesprávně za to, že částky zaplacené v rámci plnění z této záruky byly rovněž státními podporami, jelikož by to znamenalo považovat tytéž částky za na státní podporu dvakrát.

193 Tuto argumentaci nelze přijmout.

194 Je třeba jednak uvést, že, jak vyplývá z bodu 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí, z celé částky záruky poskytnuté THA, tedy částky 190 milionů DEM, „je třeba vrátit pouze skutečně plněnou částku, tedy 120 milionů DEM, jelikož se jedná o skutečně zaplacenou částku“. Za těchto podmínek neznamená kvalifikace úvěru ve výši 25 milionů DEM jako státní podpory, že byla opětovně vzata v úvahu podpora zohledněná z titulu uvedené záruky.

- 195 Krom toho je namístě zdůraznit, že, jak to vyplývá z bodů 175 až 179 odůvodnění výše, záruka THA nebyla poskytnuta v souladu s prvním a druhým režimem THA, takže ji nelze považovat za existující podporu. Mimoto, i kdyby bylo možné záruku THA za existující podporu považovat, tato kvalifikace sama o sobě neumožňuje dospět k závěru, že úvěr poskytnutý PA jiným veřejným podnikem za účelem splacení části úvěrů krytých uvedenou zárukou je třeba považovat za existující podporu.
- 196 Mimoto je namístě odmítnout argumentaci spolkové země Durynsko, podle které úvěr ve výši 25 milionů DEM nelze kvalifikovat jako podporu na restrukturalizaci, jelikož v okamžiku poskytnutí dotčené podpory nebyla PA v obtížích.
- 197 Nejprve, žádný z účastníků řízení nezpochybňuje, že hospodářská a finanční situace PA byla před uzavřením smlouvy o ozdravení v březnu 1994 katastrofální. Jak totiž vyplývá z dopisu německých orgánů ze dne 3. března 1995, snížení prodejů podniku a slabé využití jeho výrobních kapacit vedlo ke značným ztrátám a dramatickému zhoršení likvidity. Tato situace je rovněž potvrzena poskytnutím pomoci za účelem pokrytí nedostatku likvidity v říjnu 1993 ze strany TAB.
- 198 Dále je namístě poznamenat, že, jak to vyplývá z písemných vyjádření spolkové země Durynsko, právě za účelem napravení této situace podepsaly jak veřejné, tak soukromé subjekty dne 7. března 1994 smlouvu o ozdravení. Cílem této smlouvy bylo totiž dosažení podstatného oddlužení PA za účelem její záchrany. Jednoznačně nejvýznamnějším opatřením v tomto směru bylo plnění THA z její záruky ve výši 120 milionů DEM. Tato částka, jakož i další úvěry, které TIB a TAB poskytly PA, umožnily splacení velké části bankovních úvěrů poskytnutých společnému podniku. TAB, TIB a LfA rovněž přijaly různá opatření jednak za účelem splacení zbylé části bankovních úvěrů poskytnutých PBK a jednak za účelem konsolidace likvidity PA.

199 Proto na základě všech těchto informací mohla Komise legitimně dospět v napadeném rozhodnutí k závěru, že v okamžiku poskytnutí úvěru ve výši 25 milionů DEM měla PA nedostatek likvidity. To navíc není zpochybněno tvrzením spolkové země Durynsko, podle kterého se v důsledku různých plnění na základě smlouvy o ozdravení finanční situace podniku jevila velmi pozitivně. S přihlédnutím k okolnostem, které zapříčinily ozdravení PA, mohla totiž Komise rozumně mít za to, že tento prvek nemohl sám o sobě vést k závěru, že se PA nenacházela v obtížích. Tento závěr se navíc nabízí tím více poté, co vyšlo najevo, že hodnota aktiv uvedená v rozvaze společnosti byla značně nadhodnocena. Mimoto jak vyplývá z bodu 36 a 37 odůvodnění napadeného rozhodnutí, méně než šest měsíců po uzavření smlouvy o ozdravení se PA znova potýkala s problémy s likviditou, které donutily TAB a LfA poskytnout jí nové úvěry. Mimoto, jak to samotná spolková země Durynsko zdůrazňuje v bodech 356 a 360 žaloby, PA byla rovněž v ohrožení z důvodu hrozícího konkursu skupiny Pilz a z důvodu skutečnosti, že pohledávky, které PA měla za společnostmi této skupiny, bylo třeba považovat za nevymahatelné.

200 Jen pro úplnost Soud poznamenává, že v okamžiku uzavření smlouvy o ozdravení zúčastněné veřejné subjekty ještě nevěděly o různých účetních machinacích a o neoprávněném použití podpor skupinou Pilz. Nicméně tato nevědomost neumožňuje dospět k závěru, že tyto subjekty mohly mít v okamžiku poskytnutí jednotlivých pomocí za to, že se PA již na základě těchto plnění nadále nenacházela v obtížích. Je třeba totiž zdůraznit, že s ohledem na katastrofální situaci, ve které se PA nacházela v okamžiku uzavření smlouvy o ozdravení, by každý s řádnou péčí a rozumně postupující investor v tržním hospodářství nejprve provedl důkladný rozbor hospodářské situace podniku a požadoval by vypracování životaschopného restrukturalizačního plánu, a to dříve, než by mu poskytl takové značné úvěry, a tím spíše dříve, než by jej koupil. Je přitom třeba konstatovat, že i přes několik žádostí Komise německé orgány neposkytly informace ohledně vypracování jakéhokoli restrukturalizačního plánu (bod 108 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Za těchto podmínek se spolková země Durynsko nemůže dovolávat nevědomosti těchto veřejných subjektů na podporu svých tvrzení, podle kterých, podle informací, které měly k dispozici v březnu 1994, tyto subjekty mohly mít za to, že PA již nadále nebyla podnikem v obtížích.

- 201 Za těchto okolností měla Komise správně za to, že PA bylo třeba v okamžiku poskytnutí podpor na restrukturalizaci považovat za podnik v obtížích, a že tedy musela posoudit úvěr ve výši 25 milionů DEM ve světle svých pokynů pro podpory na záchranu a restrukturalizaci.
- 202 Konečně spolková země Durynsko se nesprávně dovolává porušení povinnosti uvést odůvodnění. Je pravda, že napadené rozhodnutí obsahuje pouze málo zmínek o důvodech, na základě kterých bylo PA třeba kvalifikovat jako podnik v obtížích. Nicméně v rozhodnutí o zahájení Komise jasně uvedla, že „cílem sporných podpor zjevně [nebyla] podpora regionálního rozvoje, ale spíše ozdravení a restrukturalizace podniků v obtížích“, takže aby byly považovány za slučitelné se společným trhem, musely splnit podmínky stanovené v pokynech pro podpory na záchranu a restrukturalizaci. Je přitom třeba konstatovat, že zúčastněné strany na tuto kvalifikaci nereagovaly. Z toho vyplývá, že Komise neměla povinnost poskytnout v napadeném rozhodnutí podrobnější informace k této záležitosti. Tento závěr je třeba přijmout tím spíše, že podle ustálené judikatury není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní poznatky, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho text, ale také s ohledem na jeho celkovou souvislost, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 63). Z týchž důvodů a v rozporu s argumentem spolkové země Durynsko neměla Komise povinnost v napadeném rozhodnutí uvést přesné důvody, na základě kterých měla mezi jinými za to, že úvěr ve výši 25 milionů DEM byl podporou ve prospěch CD Albrechts.
- 203 S ohledem na výše uvedené je třeba jako neopodstatněné zamítnout žalobní důvody ohledně této pomoci předložené spolkovou zemí Durynsko.

G – K úvěru TAB ve výši 20 milionů DEM poskytnutému ve prospěch PA

1. Argumenty účastníků řízení

- 204 Spolková země Durynsko úvodem uplatňuje, že v rozporu se zjištěním Komise v bodu 33 odůvodnění napadeného rozhodnutí TAB poskytla PA úvěr ve výši 20 milionů DEM v říjnu 1993, a ne v březnu 1994. Mimoto zdůrazňuje, že tento úvěr sloužil na konsolidaci likvidity posledně uvedené a nesloužil ke splacení části bankovních úvěrů krytých zárukou THA. Následně předkládá, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 87 odst. 1 ES, jelikož uvádí, že tento úvěr je státní podporou ve prospěch PA a posledně uvedená jej musí vrátit. Má totiž za to, že v rozporu s tím, co shledala Komise v napadeném rozhodnutí, nesmí být tento úvěr posuzován ve světle pokynů pro podpory na záchranu a restrukturalizaci, jelikož PA se nenacházela v takové situaci. Mimoto uplatňuje, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož nepředložila důvody na podporu svého zjištění, podle kterého byla CD Albrechts příjemcem této finanční pomoci, která představuje zvýhodnění použitím veřejných prostředků, kterou je třeba přezkoumat s ohledem na pokyny pro podpory na záchranu a restrukturalizaci.
- 205 Komise, podporovaná ODS, má za to, že argumentaci spolkové země Durynsko ohledně této pomoci je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

2. Závěry Soudu

- 206 Je třeba poznamenat, že argumentace spolkové země Durynsko ohledně úvěru ve výši 20 milionů DEM poskytnutého TIB je z velké části obdobná argumentaci, kterou uplatnila ohledně úvěru ve výši 25 milionů DEM.

207 Proto, je třeba na základě všech důvodů uvedených v bodech 186 až 205 výše, které je namístě použít na tuto pomoc, zamítnout jako neopodstatněné žalobní důvody k tomuto bodu předložené spolkovou zemí Durynsko.

H – Ke kupní ceně ve výši 3 miliony DEM zaplacené TIB ve prospěch PBK

1. Argumenty účastníků řízení

208 Spolková země Durynsko uvádí, že Komise v rámci svého posouzení nezohlednila skutečnost, že tato pomoc byla poskytnuta až po umoření velké části dluhů podniku PA, což se projevilo v aktivech ve výši 250 milionů DEM a dlužích ve výši 100 milionů DEM. Podle spolkové země Durynsko Komise měla vyvodit z této skutečnosti, která jí byla výslovně sdělena německými orgány v dopise ze dne 30. března 1999, že poskytnutí této pomoci bylo v souladu se zásadou soukromého investora v tržním hospodářství, a proto se nejednalo o pomoc. Mimoto má za to, že jelikož tato kupní cena byla zaplacená jedné společnosti skupiny Pilz a PA nebyla v žádném případě jejím příjemcem, navrácení je třeba požadovat pouze po podnicích této skupiny. Nakonec má za to, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož neuvedla důvody, pro které měla za to, že kupní cena ve výši 3 miliony DEM zaplacená TIB a TAB je státní podporou ve prospěch PA a CD Albrechts.

209 Komise, podporovaná ODS, zpochybňuje tvrzení spolkové země Durynsko, podle kterého nesprávně dospěla k závěru o existenci státní podpory. Podotýká totiž, že ačkoli se otázkami, které položila německým orgánům v dopise ze dne 25. listopadu 1996, chtěla ujistit, že převzetí bylo provedeno v souladu s tržními podmínkami, tyto orgány neposkytly ohledně této záležitosti ani své připomínky a ani nepředložily kopii smlouvy o ozdravení, ale omezily se na tvrzení, že došlo k jednání o kupní ceně.

V tomto kontextu má za to, že neměla možnost přezkoumat přesnost kladného ohodnocení budoucí rentability podniku. Mimoto tvrdí, že její posouzení, podle kterého by soukromý investor nekoupil PA a kupní cenu bylo třeba považovat za státní podporu, bylo určeno skutečností, že PA bylo v té době třeba považovat za podnik v obtížích. Poznává totiž, že z informací, které jí byly dostupné, nevyplývalo, že podpory byly poskytnuty v rámci restrukturalizačního plánu, jenž by umožnil v přiměřené lhůtě zajistit dlouhodobou rentabilitu a životaschopnost podniku. Právě naopak podle těchto informací byly pohledávky bank z velké části uhrazeny, zejména následkem zaplacení THA částky 120 milionů DEM, a opatření na podporu nebo na záchranu PA byla v podstatě výlučně financována z veřejných prostředků. Mimoto podotýká, že od okamžiku rozhodnutí o zahájení klasifikovala kupní cenu mezi protiprávní podpory na restrukturalizaci na základě pokynů pro podpory na záchranu a restrukturalizaci. Nakonec zdůrazňuje, že tato kvalifikace byla potvrzena německými orgány, které tvrdily, že podpory likvidity byly absolutně nezbytné (dopis ze dne 18. ledna 1996) a PA by nepřežila bez přijetí dotčených opatření směřujících k ozdravení (dopis ze dne 14. července 1997).

210 Komise, podporovaná ODS, rovněž zpochybňuje tvrzení, podle kterého porušila povinnost uvést v tomto ohledu odůvodnění. Uvádí totiž, že jelikož tato finanční pomoc již byla kvalifikována v rozhodnutí o zahájení jako protiprávní podpora na restrukturalizaci ve prospěch podniku v obtížích, a Komise neobdržela od německých orgánů protikladné informace (dopisy ze dne 18. ledna 1996 a 17. dubna 1997), neměla důvod k tomu, aby dospěla v napadeném rozhodnutí k jinému závěru (body 104 až 111 odůvodnění).

211 ODS mimoto podotýká, že spolková země Durynsko si zřejmě plete požadavky týkající se povinnosti uvést odůvodnění s otázkou, zda Komise správně prošetřila skutkový stav. Zdůrazňuje totiž, že případná nesprávnost skutkových zjištění Komisí nespadá pod povinnost uvést odůvodnění, jelikož Komise byla oprávněna předpokládat, že tato zjištění byla správná, protože se zakládala na informacích získaných

od Spolkové republiky Německo. Poznává, že jelikož podle těchto informací bylo zřejmé, že dotčená opatření byla státními podporami, Komise nemusela podrobně a zvláštním způsobem zkoumat každý věcný prvek čl. 87 odst. 1 ES, ale mohla se omezit na stručné odůvodnění.

2. Závěry Soudu

- 212 Spolková země Durynsko ohledně této pomoci tvrdí, že došlo k nesprávnému skutkovému zjištění, zjevně nesprávnému posouzení, jakož i porušení povinnosti uvést odůvodnění.
- 213 Co se týče části žalobního důvodu vycházející z nesprávného skutkového zjištění a zjevně nesprávného posouzení, spolková země Durynsko v podstatě uplatňuje, že ve světle informací, které jí byly dostupné v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí, Komise měla konstatovat, že kupní cena ve výši 3 miliony DEM zaplacená TIB za odkup podílu v PA byla v souladu tržními podmínkami.
- 214 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v rozhodnutí o zahájení Komise uvedla, že „TAB a TIB zaplatily v březnu 1994 celkem 15 milionů [DEM] za převzetí [PA]“, a že „[z] této částky byla částka 3 miliony DEM cenou, kterou TIB zaplatila za nabytí svého podílu v PBK“ (bod 2.2.2 druhý pododstavec rozhodnutí o zahájení). Dále, v rámci prozatímního posouzení finančních pomoci zdůraznila, že kupní cena ve výši 3 miliony DEM, stejně jako ostatní pomoci, byla státní podporou ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES (bod 3 první pododstavec rozhodnutí o zahájení). Mimoto výslovně požádala Spolkovou republiku Německo, aby jí podrobně popsala způsob výpočtu této kupní ceny (otázka č. 4 v příloze rozhodnutí o zahájení).

- 215 Dopisem ze dne 30. března 1999 německé orgány zaujaly stanovisko k této záležitosti. Zdůraznily jednak, že kupní cena nebyla oznámena ve formě výpočtu, nýbrž je spíše výsledkem jednání, a jednak že příjemcem této pomoci nebyla PA, ale skupina Pilz. Mimoto zdůraznily, že s ohledem na kladnou rozvahu a významné snížení zadlužení provedené následkem smlouvy o ozdravení, TIB a TAB v té době mohly mít za to, že závazek v takové výši byl odůvodněný, jelikož hodnota aktiv podniku značně překračovala hodnotu jeho dluhů. Podle těchto orgánů byl tento závěr o to více zjevný, neboť tyto orgány ještě nevěděly o účetních machinacích provedených p. Pilzem.
- 216 Komise se správně domnívala, že tyto informace nebyly dostatečné pro změnu jejího závěru, podle kterého bylo třeba kupní cenu považovat za státní podporu.
- 217 Jednak totiž německé orgány nepředložily informace, které by umožnily přezkoumat způsob výpočtu ceny ve výši 3 miliony DEM. Pouhá skutečnost, že cena byla vyjednána mezi stranami, není v tomto kontextu relevantní. Krom toho se německé orgány, z důvodů uvedených v bodu 199 výše, za účelem odůvodnění kupní ceny nesprávně dovolávaly hodnoty aktiv společného podniku po uzavření smlouvy o ozdravení a skutečnosti, že TIB a TAB nebyly známy machinace s těmito aktivy. Tento závěr je třeba přijmout o to více, jelikož ve světle informací jí dostupných v době přijetí napadeného rozhodnutí Komise mohla legitimně dospět k závěru, že v okamžiku odkupu v březnu 1994 by musel s řádnou péčí rozumně postupující investor v tržním hospodářství shledat, že PA se nacházela v obtížích (viz body 196 až 202 výše).
- 218 Naproti tomu spolková země Durynsko právem uplatňuje, že Komise nezohlednila skutečnost, že tato pomoc byla poskytnuta přímo PBK. Komise nepředložila žádný důkaz o tom, že účelem této pomoci byla restrukturalizace PA nebo CD Albrechts.

Komise proto nesprávně v čl. 1 odst. 2 napadeného rozhodnutí tuto podporu kvalifikovala jako „určenou na restrukturalizaci [CD Albrechts]“. Konečně Komise neuvedla v napadeném rozhodnutí žádné odůvodnění, kterým by prokázala existenci zvýhodnění PA v důsledku této finanční pomoci, jež by odůvodnilo navrácení této pomoci od ní.

- 219 S ohledem na toto nesprávné skutkové zjištění ohledně totožnosti příjemce podpory a neexistence odůvodnění v tomto ohledu v rozporu s článkem 253 ES, je namíste zrušit čl. 1 odst. 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise uvádí, že kupní cenu ve výši 3 miliony DEM je podporou „na restrukturalizaci [CD Albrechts]“.

I – *Kapitálová dotace TIB ve výši 12 milionů DEM ve prospěch PA*

1. Argumenty účastníků řízení

- 220 Spolková země Durynsko úvodem uplatňuje, že se Komise dopustila různých nesprávných skutkových zjištění ohledně této pomoci. Uvádí totiž, že Komise neshledala, že, jak vyplývá z dopisů německých orgánů ze dne 18. ledna 1996 a 30. března 1999, částka 7,6 milionů DEM z kapitálové dotace ve výši 12 milionů DEM sloužila ke splacení části bankovních úvěrů krytých zárukou THA, které byly poskytnuty přímo Pilz Construction. Pokud jde o zbytek dotace, tedy 4,4 milionů DEM, spolková země Durynsko poznamenává, že tato částka byla použita neoprávněně ve prospěch skupiny Pilz ve formě nezaplacených nákladů a neprovedených plateb podle servisní a dodavatelské smlouvy uzavřené mezi PA a touto skupinou.

221 Dále uplatňuje, že se Komise na základě těchto nesprávných skutkových zjištění dopustila nesprávných posouzení a porušila povinnost uvést odůvodnění ohledně této pomoci. Zdůrazňuje totiž, že jelikož tato dotace až do výše 7,6 milionů DEM sloužila ke splacení části bankovních úvěrů krytých zárukou THA, nejedná se o státní podporu, a už vůbec ne o novou podporu, která je neslučitelná se společným trhem. Uvádí totiž, že jelikož tato část dotace byla poskytnuta za účelem splacení části úvěrů krytých zárukou THA, a že podle Komise je poskytnutí této záruky státní podporou, má Komise nesprávně za to, že částky zaplacené z titulu této záruky jsou rovněž státními podporami, protože by to znamenalo počítání stejných částek jako státní podpory dvakrát. Mimoto má za to, že jelikož, jak již prokázala, poskytnutí záruky je třeba považovat za existující podporu slučitelnou se Smlouvou, to samé musí platit pro tuto finanční pomoc, která byla zaplacená na základě závazků ze záruky. Spolková země Durynsko má nicméně za to, že toto platí, pouze pokud byly úvěry kryté zárukou THA skutečně použity na výstavbu továrny na CD v Albrechts.

222 Pokud jde o zbylých 4,4 milionů DEM, spolková země Durynsko má rovněž za to, že se Komise dopustila nesprávného posouzení a porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož v napadeném rozhodnutí shledala, že tato částka je státní podporou ve prospěch PA. Podotýká totiž, že, v rozporu se zjištěním Komise v napadeném rozhodnutí, nelze tuto finanční pomoc analyzovat ve světle pokynů pro podpory na záchranu a restrukturalizaci, jelikož PA se nenacházela v takové situaci. Mimoto uplatňuje, že PA nikdy nebyla příjemcem této pomoci, protože tato pomoc sloužila k financování výroby zboží dodaného do skupiny Pilz na základě servisní a dodavatelské smlouvy, které však nebylo nikdy zaplacené. V důsledku má za to, že pokud se lze domnívat, že tato pomoc je státní podporou, její navrácení je možné vyžadovat pouze od podniků skupiny Pilz.

223 Komise, podporovaná ODS, má za to, že je třeba veškerou argumentaci týkající se kapitálové dotace ve výši 12 milionů DEM zamítnout jako neopodstatněnou.

2. Závěry Soudu

224 Spolková země Durynsko ohledně projednávané části žalobního důvodu uplatňuje různá nesprávná skutková zjištění, zjevně nesprávné posouzení a porušení povinnosti uvést odůvodnění.

225 Úvodem je namístě odmítnout argumenty spolkové země Durynsko za účelem prokázání, že se Komise dopustila nesprávného skutkového zjištění, co se týče kapitálové dotace ve výši 12 milionů DEM poskytnuté TIB ve prospěch PA tím, že jednak neshledala, že tato pomoc do výše 7,6 milionů DEM sloužila ke splacení úvěrů krytých THA, a jednak, že do výše 4,4 milionů DEM byla použita neoprávněně ve prospěch skupiny Pilz.

226 Je třeba totiž připomenout, že Komise v rozhodnutí o zahájení uvedla, že z částky 15 milionů DEM zaplacené TIB a TAB v rámci převzetí společného podniku byla částka ve výši 3 miliony DEM kupní cenou za podíly ve společnosti, „kdežto zbylých 12 milionů [DEM] bylo kapitálovým vkladem do společného podniku“ a že „[z] těchto 12 milionů [DEM] sloužila částka ve výši 7,6 milionů [DEM] ke splacení úvěru zajištěného THA a zbylých 4,4 milionů bylo použito jako provozní prostředky“ (bod 2.2.2 druhý pododstavec rozhodnutí o zahájení).

227 V dopise ze dne 30. března 1999 německé orgány potvrdily tento skutkový stav. Mimoto ze spisu nevyplývá, že by tento stav byl zpochybněn ostatními zúčastněnými stranami.

- 228 Za těchto podmínek Komise s ohledem na informace, které jí byly dostupné v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí, v bodu 34 odůvodnění správně shledala, že TIB a TAB při odkupu společného podniku zaplatily celkem 15 milionů DEM, z čehož TIB zaplatila PBK 3 miliony DEM za nabytí podílu ve společnosti a 12 milionů DEM bylo kapitálovou dotací TIB ve prospěch PA.
- 229 Spolková země Durynsko následně nesprávně uplatňuje, že Komise nezohlednila skutečnost, že tato pomoc až do výše 7,6 milionů DEM sloužila ke splacení úvěrů krytých THA. Bez toho, aby bylo potřeba rozhodnout o otázce, zda Komise skutečně zapoměla toto vzít v úvahu, je dostačující konstatovat, že toto opomenutí, za předpokladu, že by bylo pravdivé, by nemělo vliv na platnost jejího posouzení této záležitosti. Jak totiž bylo zdůrazněno v bodu 194 výše, je vyloučeno, aby finanční pomoci poskytnuté na splacení úvěrů zajištěných zárukou THA byly vzaty v úvahu dvakrát, protože pouze částky skutečně plněné THA z titulu záruky byly kvalifikovány v napadeném rozhodnutí jako státní podpora.
- 230 Konečně, pokud jde o to, že spolková země Durynsko uplatňuje, že Komise nezohlednila skutečnost, že tato pomoc byla do výše 4,4 milionů DEM použita neoprávněně ve prospěch skupiny Pils, je namísto odkázat na posouzení této části žalobního důvodu v rámci argumentace spolkové země Durynsko o legalitě příkazu k navrácení uvedeného v článku 2 napadeného rozhodnutí (viz body 307 až 348 níže).
- 231 Zadruhé, jelikož je prokázáno, že se Komise ohledně této pomoci nedopustila nesprávného skutkového zjištění, je třeba přezkoumat jednotlivé argumenty předložené spolkovou zemí Durynsko za účelem prokázání zjevně nesprávných posouzení a porušení povinnosti uvést odůvodnění ohledně této pomoci.

- 232 V tomto ohledu spolková země Durynsko nesprávně uplatňuje, že se Komise, co se týče částky ve výši 7,6 milionů DEM údajně použité na splacení úvěrů zajištěných THA, dopustila nesprávného posouzení a porušila povinnost uvést odůvodnění tím, že kvalifikovala tuto pomoc jako novou podporu. Pouhá skutečnost, že tato pomoc, která sloužila na splacení úvěrů zajištěných THA, byla poskytnuta TIB, umožňuje dospět k závěru, že se nejedná o plnění z této záruky. Z toho vyplývá, že se vskutku jedná o novou podporu.
- 233 V každém případě Komise právem kvalifikovala tento úvěr jako podporu na restrukturalizaci podniku v obtížích. Jak totiž bylo zdůrazněno v bodech 196 až 202 výše, PA bylo možné kvalifikovat v okamžiku poskytnutí této pomoci jako podnik v obtížích. Je možné přitom předpokládat, že soukromá společnost v pozici TIB by neposkytla kapitálovou dotaci takovému podniku v obtížích, jako je PA, bez přinejmenším provedení podrobné analýzy hospodářské situace podniku a bez vypracování restrukturalizačního plánu. Mimoto, i když tato pomoc byla kvalifikována jako státní podpora v rozhodnutí o zahájení, německé orgány proti této kvalifikaci nic během správního řízení nenamítaly. Konečně, jak bylo zdůrazněno v bodu 202 výše, Komise v souladu s požadavky článku 253 ES předložila dostatečné odůvodnění za účelem prokázání neslučitelnosti této podpory se společným trhem.
- 234 S ohledem na výše uvedené je namístě žalobní důvody spolkové země Durynsko ohledně této pomoci zamítnout jako neopodstatněné.

J – *K nabytí základního kapitálu PA TIB a TAB*

1. Argumenty účastníků řízení

- 235 Spolková země Durynsko uplatňuje, že Komise nesprávně v napadeném rozhodnutí shledala, že částka 33 milionů DEM, zmíněná v bodu 35 odůvodnění napadeného

rozhodnutí, je finanční pomocí. Podotýká totiž, že tato částka ve skutečnosti odpovídá základnímu kapitálu PA. Mimoto má za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila povinnost uvést odůvodnění.

²³⁶ Během jednání konaného dne 5. května 2004 Komise uznala, že v napadeném rozhodnutí nesprávně shledala, že nabytí základního kapitálu PA ve výši 33 milionů DEM TIB a TAB bylo státní podporou. Proto přijala, že napadené rozhodnutí musí být v tomto bodu zrušeno.

2. Závěry Soudu

²³⁷ S ohledem na prohlášení Komise během jednání konaného dne 5. května 2004, která jsou zaznamenána v protokolu o jednání, je namístě konstatovat, aniž by bylo nezbytné přezkoumat ostatní části žalobního důvodu předložené v tomto ohledu, že se Komise dopustila nesprávného skutkového zjištění tím, že kvalifikovala nabytí základního kapitálu PA ve výši 33 milionů DEM TIB a TAB jako státní podporu.

²³⁸ S ohledem na předcházející je namístě zrušit čl. 1 odst. 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž měla Komise za to, že neslučitelná státní podpora určená na restrukturalizaci společnosti CD Albrechts zahrnuje částku 33 milionů DEM z titulu nabytí základního kapitálu PA.

K – K úvěru LfA ve výši 2 miliony DEM poskytnutého PA

1. Argumenty účastníků řízení

239 Spolková země Durynsko uplatňuje, že Komise nesprávně v napadeném rozhodnutí ani nezohlednila, ani dostatečně neodůvodnila skutečnost, že úvěr LfA ve výši 2 miliony DEM poskytnutý PA nebyl vyplacen této společnosti, nýbrž sloužil výlučně ke splacení bankovních úvěrů poskytnutých PBK, krytých zárukou spolkové země Bavorsko. Přitom má za to, že jelikož celková částka záruky (54,7 milionů DEM) byla již Komisí zatříděná jako státní podpora, znamenalo by posouzení této části úvěru rovněž jako státní podpory dvojí počítání téže částky jako státní podpory. Rovněž má za to, že se Komise dopustila nesprávného posouzení tím, že v napadeném rozhodnutí měla bez uvedení jakéhokoli důvodu za to, že úvěr LfA ve výši 2 miliony DEM je novou podporou. Konečně uplatňuje, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož neuvedla důvody, proč se domnívala, že úvěr LfA ve výši 2 miliony DEM ve prospěch PA je podporou neslučitelnou se společným trhem.

240 Komise, podporovaná ODS, má za to, že je třeba argumentaci spolkové země Durynsko ohledně této pomoci zamítnout jako neopodstatněnou.

2. Závěry Soudu

241 Spolková země Durynsko ohledně této finanční pomoci tvrdí, že došlo k nesprávnému skutkovému zjištění, zjevně nesprávnému posouzení a porušení povinnosti uvést odůvodnění.

242 V tomto ohledu je třeba zaprvé přezkoumat, zda, jak to uplatňuje spolková země Durynsko, se Komise dopustila nesprávného skutkového zjištění tím, že nezhlednila skutečnost, že úvěr LfA ve výši 2 miliony DEM poskytnutý PA sloužil ke splacení části úvěrů krytých zárukou spolkové země Bavorsko.

243 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v bodu 2.2.2 třetím pododstavci rozhodnutí o zahájení Komise uvedla následující zjištění:

„Dne 8. března 1994 [spolková země] Bavorsko prostřednictvím LfA [...] uzavřela dvě úvěrové smlouvy ve prospěch společného podniku, jednu ve výši 2 miliony [DEM] a druhou ve výši 7 milionů [DEM]; úroková sazba byla v obou případech 7%, a k jejich splacení mělo dojít nejpozději dne 31. března 1996, resp. 30. března 1996. První úvěr byl použit na splacení [...] úvěru zajištěného [spolkovou zemí] Bavorsko.“

244 Z tohoto ustanovení jasně vyplývá, že Komise byla informována o skutečnosti, že úvěr LfA ve výši 2 miliony DEM sloužil ke splacení zajištěných úvěrů.

245 Dále je třeba poznamenat, že během správního řízení nepředložily ani německé orgány, ani ostatní zúčastněné strany své připomínky za účelem opravy této informace. Právě naopak, v dopise ze dne 30. března 1999 německé orgány potvrdily přesnost tohoto zjištění v rozhodnutí o zahájení.

246 Za těchto podmínek je namístě domnívat se, že na základě informací dostupných Komisi v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí tato musela vědět, že úvěr ve výši 2 miliony DEM sloužil ke splacení části úvěrů zajištěných spolkovou zemí Bavorsko.

- 247 Nicméně, narozdíl od toho, co bylo uvedeno ohledně prominutí dluhu ve výši 3 miliony DEM (viz body 123 až 130 výše), toto pochybení nemá vliv na legalitu rozhodnutí, jelikož v projednávaném případě je každopádně vyloučeno, aby se jednalo o dvojí započítání stejného zvýhodnění. Pouhá skutečnost, že tato pomoc sloužila ke splacení úvěrů zajištěných zárukou spolkové země Bavorsko, neumožňuje totiž dospět k závěru, že se jedná o plnění z této záruky. Konkrétně, tento úvěr byl poskytnut PA, aby mohla splatit část úvěrů krytých zárukou. Takže i když poskytnutí tohoto úvěru umožňuje splacení zajištěných úvěrů, nic to nemění na tom, že se nejedná o plnění z existující záruky, ale vskutku o novou podporu.
- 248 Zadruhé spolková země Durynsko nesprávně uplatňuje, že se Komise dopustila nesprávného skutkového zjištění a porušila povinnost uvést odůvodnění tím, že se domnívala, že tento úvěr byl poskytnut podniku v obtížích a kvalifikovala jej jako státní podporu neslučitelnou se společným trhem. Je třeba totiž připomenout, že v okamžiku poskytnutí tohoto úvěru bylo možné PA považovat za podnik v obtížích (viz v tomto smyslu body 196 až 202 výše). Je přitom možné skutečně předpokládat, že by soukromá společnost nacházející se v situaci LfA neposkytla další úvěr takovému podniku v obtížích, jako byla PA, bez přinejmenším přezkoumání hospodářské situace podniku a bez restrukturalizačního plánu. Mimoto, i když byl tento úvěr kvalifikován v rozhodnutí o zahájení jako státní podpora, německé orgány proti tomu následně nic nenamítaly. Konečně, jak bylo zdůrazněno v bodu 202 výše, Komise poskytla dostatečné odůvodnění ohledně kvalifikace PA jako podniku v obtížích, a tudíž ohledně neslučitelnosti této podpory se společným trhem.
- 249 S ohledem na výše uvedené je namístě zamítnout jako neopodstatněné žalobní důvody spolkové země Durynsko ohledně této pomoci.

L – *K půjčce od společníka ve výši 3,5 milionů DEM poskytnuté TIB ve prospěch PA*

1. Argumenty účastníků řízení

250 Spolková země Durynsko uplatňuje, že napadeným rozhodnutím byl porušen čl. 87 odst. 1 ES a povinnost uvést odůvodnění tím, že kvalifikuje půjčku od společníka ve výši 3,5 milionů DEM jako státní podporu ve prospěch PA, která je neslučitelná se společným trhem. Podotýká totiž, že v rozporu s tím, co konstatovala Komise v napadeném rozhodnutí, není možné tuto půjčku posoudit ve světle pokynů pro podpory na záchranu a restrukturalizaci, jelikož PA se nenacházela v takové situaci. Mimoto uvádí, že, jak vyplývá z dopisu německých orgánů ze dne 30. března 1999, půjčka od společníka ve výši 3,5 milionů DEM poskytnutá TIB ve prospěch PA byla neoprávněně použita ve prospěch skupiny Pilz prostřednictvím centralizovaného systému správy financí.

251 Komise, podporovaná ODS, má za to, že argumentaci spolkové země Durynsko ohledně této pomoci je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

2. Závěry Soudu

252 Spolková země Durynsko ohledně této pomoci tvrdí, že došlo k nesprávnému skutkovému zjištění, zjevně nesprávnému posouzení a porušení povinnosti uvést odůvodnění.

253 Je třeba úvodem připomenout, že spolková země Durynsko nezpochybňuje zjištění obsažené v bodu 35 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého TIB poskytla PA v dubnu 1994 půjčku společníka ve výši 3,5 milionů DEM.

254 Dále je namístě uvést, že spolková země Durynsko nesprávně uplatňuje, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a porušila povinnost uvést odůvodnění tím, že použila pokyny pro podpory na záchranu a restrukturalizaci, a kvalifikovala tento úvěr jako státní podporu neslučitelnou se společným trhem. Jak bylo totiž zdůrazněno v bodech 196 až 202 výše, PA bylo možné v okamžiku poskytnutí tohoto úvěru kvalifikovat jako podnik v obtížích. Je přitom možné skutečně předpokládat, že soukromá společnost nacházející se v situaci TIB by neposkytla úvěr takovému podniku v obtížích, jako byla PA, přinejmenším bez provedení podrobné analýzy hospodářské situace společného podniku a vypracování restrukturalizačního plánu. Mimoto, i když tato pomoc byla kvalifikována v rozhodnutí o zahájení jako státní podpora, německé orgány následně proti této klasifikaci nic nenamítaly. Konečně, jak bylo uvedeno v bodu 202 výše, Komise poskytla dostatečné odůvodnění ohledně kvalifikace PA jako podniku v obtížích, a tudíž ohledně neslučitelnosti této podpory se společným trhem.

255 Konečně, pokud spolková země Durynsko uplatňuje, že Komise nezohlednila skutečnost, že tato pomoc byla neoprávněně použita ve prospěch skupiny Pilz, je namístě odkázat na posouzení této části žalobního důvodu v rámci argumentace spolkové země Durynsko ohledně legality příkazu k navrácení uvedeného v článku 2 napadeného rozhodnutí (body 307 až 347 níže).

256 S ohledem na předcházející je namístě žalobní důvody spolkové země Durynsko ohledně této pomoci zamítnout jako neopodstatněné.

M – K úvěru LfA ve výši 15 milionů DEM poskytnutému skupině Pilz

1. Argumenty účastníků řízení

257 Spolková země Durynsko má za to, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení ohledně úvěru ve výši 15 milionů DEM poskytnutého LfA, jelikož tento

úvěr byl poskytnut přímo skupině Pilz, a tudíž není namístě žádat jeho vrácení od společného podniku a jeho právních nástupců. Dále uplatňuje, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož nevedla důvody, proč je tento úvěr podporou ve prospěch PA nebo CD Albrechts.

258 Komise, podporovaná ODS, má za to, že argumentaci spolkové země Durynsko ohledně této pomoci je třeba zamítnout jako neopodstatněnou. Zdůrazňuje, že není významné, že úvěr ve výši 15 milionů DEM byl určený pro skupinu Pilz, jelikož vzhledem k tomu, že se jednalo o provozní úvěr, který měl sloužit na překonání období hledání nového nabyvatele společného podniku, z něho měli rovněž prospěch společný podnik i PA.

2. Závěry Soudu

259 Spolková země Durynsko ohledně této pomoci tvrdí, že došlo k zjevně nesprávnému posouzení a porušení povinnosti odůvodnění.

260 Spolková země Durynsko právem uplatňuje, že Komise nezohlednila skutečnost, že tato pomoc byla uhrazena přímo skupině Pilz. Komise totiž nepředložila žádný důkaz, ze kterého by vyplývalo, že tato pomoc byla určena na restrukturalizaci PA nebo CD Albrechts.

261 Uvedený závěr nezmění ani skutečnost, že, jak to Komise shledala v bodu 37 odůvodnění napadeného rozhodnutí, úvěr ve výši 15 milionů DEM měl sloužit na

podporu skupiny Pilz během hledání nového nabyvatele PA. Mimoto, že Komise nepředložila žádný důkaz na podporu tohoto tvrzení, není prokázáno, že by PA byla skutečně zvýhodněna touto podporou. Komise se tedy dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že PA byla příjemcem tohoto úvěru.

- 262 S ohledem na výše uvedené, aniž by bylo potřeba přezkoumat část žalobního důvodu týkající se porušení povinnosti uvést odůvodnění, je třeba zrušit čl. 1 odst. 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise uvádí, že úvěr ve výši 15 milionů DEM je podporou „určenou na restrukturalizaci [CD Albrechts]“.

N – K úvěru TAB ve výši 15 milionů DEM poskytnutému CD Albrechts

1. Argumenty účastníků řízení

- 263 Spolková země Durynsko podotýká, že, jak vyplývá z dopisu německých orgánů ze dne 30. března 1999, úvěr TAB ve výši 15 milionů DEM poskytnutý CD Albrechts byl neoprávněně použit ve prospěch skupiny Pilz. Rovněž uvádí, že tento úvěr už byl splacen. Dále uplatňuje, že Komise porušila čl. 87 odst. 1, když měla v napadeném rozhodnutí za to, že úvěr ve výši 15 milionů DEM je státní podporou ve prospěch PA. Podotýká totiž, že v rozporu s tím, co Komise shledala v napadeném rozhodnutí, nesmí být tento úvěr posuzován ve světle pokynů pro podpory na záchranu a restrukturalizaci, jelikož PA, později CD Albrechts, se nenacházela v okamžiku poskytnutí úvěru v takové situaci. Mimoto uvádí, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, protože neuvedla důvody, proč je tento úvěr podporou ve prospěch PA nebo CD Albrechts.

264 Komise, podporovaná ODS, má za to, že je třeba argumentaci spolkové země Durynsko ohledně této pomoci zamítnout jako neopodstatněnou.

2. Závěry Soudu

265 Spolková země Durynsko se ohledně této pomoci dovolává nesprávného skutkového zjištění, zjevně nesprávného posouzení a porušení povinnosti uvést odůvodnění.

266 V tomto ohledu je namístě úvodem uvést, že spolková země Durynsko nepředkládá žádný důkaz na podporu svého tvrzení, podle kterého už došlo k částečnému, nebo úplnému splacení tohoto úvěru. Mimoto rovněž neprokazuje, že během správního řízení Komise byla o takovém splacení informována.

267 Dále spolková země Durynsko nesprávně uplatňuje, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a porušila povinnost uvést odůvodnění tím, že kvalifikovala tento úvěr jako státní podporu na restrukturalizaci neslučitelnou se společným trhem. CD Albrechts, původně PA, mohla totiž být, z důvodů uvedených v bodech 196 až 202 výše, v okamžiku poskytnutí tohoto úvěru kvalifikována jako podnik v obtížích. Je přitom možné skutečně předpokládat, že soukromá společnost nacházející se v situaci TAB by neposkytla úvěr takovému podniku v obtížích, jako byla CD Albrechts, přinejmenším bez provedení podrobné analýzy hospodářské situace společného podniku a vypracování restrukturalizačního plánu. Mimoto, i když tato pomoc byla kvalifikována v rozhodnutí o zahájení jako státní podpora, německé orgány následně proti této klasifikaci nic nenamítaly. Kromě toho, jak bylo zdůrazněno v bodu 202 výše, Komise poskytla dostatečné odůvodnění ohledně kvalifikace CD Albrechts jako podniku v obtížích, a tudíž ohledně neslučitelnosti této podpory se společným trhem.

- 268 Konečně, pokud jde o to, že spolková země Durynsko uplatňuje, že Komise nezohlednila skutečnost, že tato pomoc byla použita neoprávněně ve prospěch skupiny Pilz, je namíste odkázat na posouzení této části žalobního důvodu v rámci argumentace spolkové země Durynsko týkající se legality příkazu k navrácení uvedeného v článku 2 napadeného rozhodnutí (viz body 318 až 344 níže).
- 269 S ohledem na výše uvedené, s výhradou následného přezkumu posledně uvedené části žalobního důvodu, je namíste zamítnout žalobní důvody spolkové země Durynsko ohledně této pomoci jako neopodstatněné.

O – K úvěru LfA ve výši 7 milionů DEM poskytnutému CD Albrechts

1. Argumenty účastníků řízení

- 270 Spolková země Durynsko úvodem uplatňuje, že se Komise dopustila různých nesprávných skutkových zjištění ohledně úvěru ve výši 7 milionů DEM. Předkládá, že v rozporu s tím, co shledala Komise v bodech 36 a 73 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesloužil úvěr LfA ve výši 7 milionů DEM poskytnutý CD Albrechts na podporu této společnosti. Poznává totiž, že tento úvěr byl po uzavření smlouvy o ozdravení použit do výše 2 milionů DEM na splacení splatných úroků z bankovních úvěrů poskytnutých PBK, jež byly kryty zárukou spolkové země Bavorsko. Má proto za to, že jelikož Komise již považovala za státní podporu celkovou částku záruky (54,7 milionů DEM), znamenalo by posouzení této části úvěru rovněž jako státní podpory dvojnásobně počítání téže částky jako státní podpory.

271 Spolková země Durynsko má dále za to, že se Komise dopustila různých nesprávných právních posouzení a porušila povinnost uvést odůvodnění ohledně této pomoci. Zejména zpochybňuje, že tento úvěr je státní podporou, a tím spíše, že se jedná o novou podporu, která je neslučitelná se společným trhem. Podotýká totiž, že jelikož byl tento úvěr ve výši 5 milionů DEM použit na splacení části úvěrů, které byly kryty zárukou THA, a že, podle Komise, je poskytnutí této záruky státní podporou, posledně uvedená se nesprávně domnívá, že částky zaplacené z titulu plnění z této záruky jsou rovněž státními podporami, jelikož by to znamenalo posoudit téže částky jako státní podporu dvakrát. Kromě toho má za to, že, jak již prokázala, jelikož je poskytnutí záruky třeba považovat za existující podporu slučitelnou se Smlouvou, to samé musí nezbytně platit i pro tuto finanční pomoc, která byla poskytnuta na základě závazků ze záruky. Konečně spolková země Durynsko předkládá, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož neuvedla důvody, na základě kterých měla za to, že úvěr ve výši 7 milionů DEM je podporou ve prospěch CD Albrechts neslučitelnou se společným trhem, i když tento úvěr do výše 5 milionů DEM sloužil pouze ke splacení bankovních úvěrů určených na výstavbu továrny na CD v Albrechts, které byly uhrazeny pouze ve prospěch Pilz Construction, a že pouze částka ve výši 2 miliony DEM byla použita na splacení úroků z úvěrů krytých touto zárukou.

272 Komise, podporovaná ODS, má za to, že je třeba argumentaci spolkové země Durynsko k této pomoci zamítnout jako neopodstatněnou.

2. Závěry Soudu

273 Spolková země Durynsko se ohledně této pomoci dovolává různých nesprávných skutkových zjištění, zjevně nesprávného posouzení a porušení povinnosti uvést odůvodnění.

274 V tomto ohledu je třeba nejprve přezkoumat, zda se Komise, jak uplatňuje spolková země Durynsko, dopustila nesprávného skutkového zjištění tím, že nezohlednila skutečnost, že z úvěru LfA ve výši 7 milionů DEM poskytnutého PA sloužila jednak částka ve výši 2 miliony DEM na zajištění budoucích úroků z úvěrů krytých zárukou spolkové země Bavorsko, a jednak částka ve výši 5 milionů DEM na splacení části úvěrů zajištěných zárukou THA.

275 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise v rozhodnutí o zahájení provedla následující zjištění:

„Dne 8. března 1994 [spolková země] Bavorsko, prostřednictvím LfA [...], uzavřela dvě úvěrové smlouvy ve prospěch společného podniku, jednu ve výši 2 miliony [DEM] a druhou ve výši 7 milionů [DEM]; úroková sazba byla v obou případech 7%, a k jejich splacení mělo dojít nejpozději dne 31. března 1996 v prvním případě a dne 30. března 1996 ve druhém případě. První úvěr byl použit na splacení [...] úvěru zajištěného [spolkovou zemí] Bavorsko. Pokud jde o druhý úvěr, částka 5 milionů [DEM] byla použita ke snížení úvěru zajištěného zárukou THA a zbývající 2 miliony [DEM] byly použity jako provozní prostředky.“

276 Z tohoto ustanovení jasně vyplývá, že Komise byla před zahájením formálního řízení informována o skutečnosti, že úvěr LfA ve výši 7 milionů DEM sloužil do výše částky 5 milionů DEM na splacení úvěrů zajištěných zárukou THA. Naopak se zdá, že v tomto stádiu řízení nebyla informována o skutečnosti, že zbylé 2 miliony DEM z úvěru ve výši 7 milionů DEM sloužily k zajištění zaplacení budoucích úroků z úvěrů zajištěných spolkovou zemí Bavorsko.

- 277 Je přitom namístě poznamenat, že německé orgány během správního řízení předložily připomínky ohledně použití tohoto úvěru. V dopise ze dne 30. března 1999 totiž nejprve zdůraznily, že tento úvěr do výše částky 5 milionů DEM nesloužil ke splacení úvěrů zajištěných spolkovou zemí Bavorsko, nýbrž úvěrů zajištěných zárukou THA. Dále tyto orgány uvedly, že zbylé 2 miliony DEM byly za účelem zajištění zaplacení v budoucnu splatných úroků převedeny soukromým bankám.
- 278 Za těchto podmínek je namístě mít za to, že, s ohledem na informace jí dostupné v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí, Komise musela vědět, že úvěr LfA ve výši 7 milionů DEM sloužil jednak do výše částky 5 milionů DEM ke splacení části úvěrů zajištěných zárukou THA, a jednak do výše 2 miliony DEM k zajištění zaplacení budoucích úroků z úvěrů zajištěných spolkovou zemí Bavorsko.
- 279 Je třeba nicméně podotknout, že neexistence takových zjištění v napadeném rozhodnutí nemá vliv na jeho legalitu, co se týče této pomoci.
- 280 I když totiž Komise vzala v úvahu skutečnost, že částka 5 milionů DEM z úvěru ve výši 7 milionů DEM byla použita na splacení úvěrů zajištěných zárukou THA, tato okolnost by nezměnila její posouzení této pomoci, jelikož, z důvodů uvedených v bodu 194 výše, finanční pomoci poskytnuté za účelem splacení úvěrů zajištěných zárukou THA jsou odlišné od částek zaplacených THA z titulu téže záruky.
- 281 Kromě toho spolková země Durynsko nesprávně uplatňuje, že jelikož částka 5 milionů DEM z tohoto úvěru byla použita na splacení části úvěrů zajištěných zárukou THA, Komise se dopustila nesprávného posouzení a porušila povinnost

uvést odůvodnění tím, že kvalifikovala tuto pomoc jako novou podporu. Pouhá skutečnost, že tato pomoc sloužila ke splacení úvěrů zajištěných zárukou THA, totiž neumožňuje dospět k závěru, že se jedná o plnění z této záruky. Konkrétně, tento úvěr byl poskytnut společnému podniku, aby mu bylo umožněno splatit část úvěrů krytých zárukou. Z toho vyplývá, že ačkoli poskytnutí úvěru směřuje k umožnění splatit zajištěné úvěry, nic to nemění na tom, že se vskutku jedná opravdu o novou podporu, a ne o plnění z existující záruky.

282 Konečně, co se týče skutečnosti, že částka 2 milionů DEM z tohoto úvěru byla použita k zajištění zaplacení budoucích úroků zajištěných spolkovou zemí Bavorsko, spolková země Durynsko neprokázala, jakým způsobem by mohl tento skutkový poznatek změnit posouzení Komise ohledně této pomoci, tedy že se jedná o podporu neslučitelnou se společným trhem, protože byla poskytnuta v rozporu s pokyny pro podpory na záchranu a restrukturalizaci.

283 S ohledem na předcházející je namístě veškerou argumentaci spolkové země Durynsko ohledně této pomoci zamítnout jako neopodstatněnou.

P – K úvěru TAB ve výši 9,5 milionů DEM poskytnutému CD Albrechts

1. Argumenty účastníků řízení

284 Spolková země Durynsko uvádí, že Komise v napadeném rozhodnutí nezohlednila skutečnost, že tento úvěr byl zcela splacen. Zdůrazňuje rovněž, že tento úvěr je jediným, ze kterého měla CD Albrechts skutečně prospěch, jelikož v prosinci 1994

došlo k definitivnímu přerušení vztahů se skupinou Pilz. Kromě toho uplatňuje, že Komise měla posoudit tento úvěr z hlediska kritéria investora v tržním hospodářství, tedy měla vzít v úvahu finanční obtíže, kterým musela CD Albrechts čelit z důvodu protiprávního jednání skupiny Pilz.

285 Komise podotýká, že neobdržela informace ohledně případného splacení, takže byla oprávněna se domnívat, že tento úvěr ještě nebyl splacen.

2. Závěry Soudu

286 Co se týče argumentace spolkové země Durynsko ohledně této pomoci, postačuje konstatovat, že spolková země Durynsko nepředkládá žádný důkaz na podporu svého tvrzení, že tato pomoc byla zcela splacena. Kromě toho, i kdyby byla schopna předložit důkaz o takovém splacení, nic to nemění na tom, že nepředložila tento důkaz během správního řízení, takže nelze Komisi vytýkat, že toto nezhlednila v napadeném rozhodnutí. Konečně nelze přijmout argument spolkové země Durynsko vycházející z toho, že poskytnutí podpory odpovídá rozumnému jednání soukromého investora, jelikož, ve světle úvah v bodu 217 výše, v projednávaném případě otázka, zda TAB jednala jako soukromý investor, nemá vliv na posouzení slučitelnosti podpory se společným trhem, a postrádá proto význam.

287 S ohledem na předcházející je namístě zamítnout žalobní důvody spolkové země Durynsko ohledně této pomoci jako neopodstatněné.

Q – *K úrokům v celkové výši 21,3 milionů DEM*

1. Argumenty účastníků řízení

- 288 Spolková země Durynsko úvodem uplatňuje, že Komise porušila ohledně úroků povinnost uvést odůvodnění. Podotýká totiž, že Komise nikde v napadeném rozhodnutí nevedla zjištění nebo neposkytla odůvodnění, pokud jde o výpočet částky 21,3 milionů DEM jako nezaplacených úroků z různých pomocí. Podle ní je to o to více překvapující, jelikož částky zaplacené na základě smlouvy o ozdravení za účelem uvolnění záruky již obsahovaly podstatnou část úroků. Spolková země Durynsko má mimoto za to, že jelikož napadené rozhodnutí stanoví, že podpory k navrácení musí být zvýšeny o úroky s referenční sazbou, měla Komise jasně vysvětlit, o jaké úroky se jednalo a proč z nich měly prospěch společný podnik a jeho právní nástupci. Podle ní se Komise nemohla v tomto ohledu omezit pouze na odkaz na informace předložené členským státem.
- 289 Spolková země Durynsko dále zpochybňuje tvrzení Komise, podle kterého tato měla s ohledem na údaje od německých orgánů povinnost nařídít navrácení zvýhodnění v podobě úroků ve výši 21,3 milionů DEM. Podotýká totiž jednak, že Komise nepředložila žádný důkaz o tom, že německé orgány tvrdily tuto skutečnost, a jednak že je třeba konstatovat, že i kdyby tyto orgány takové prohlášení učinily, což spolková země Durynsko zpochybňuje, neodůvodňuje to neexistenci věcných zjištění ohledně výpočtu částky úroků.
- 290 Kromě toho spolková země Durynsko uplatňuje, že Komise porušila čl. 87 odst. 1 ES, jelikož v napadeném rozhodnutí paušálně uvedla částku 21,3 milionů DEM jako domnělé zvýhodnění v podobě úroků, ze kterého měly prospěch společný podnik a jeho právní nástupci.

- 291 Komise, podporovaná ODS, zpochybňuje veškerou argumentaci spolkové země Durynsko ohledně zvýhodnění v podobě úroků ve výši 21,3 milionů DEM.
- 292 Nejprve podotýká, že musela přijmout rozhodnutí na základě informací, které jí byly předány německými orgány, tedy že na základě různých plateb došlo ke zvýhodněním v podobě úroků ve výši nejméně 21,3 milionů DEM za období od konce 1993 do 1998 (bod 40 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Mimoto se domnívá, že poznámka spolkové země Durynsko ohledně úroků k zaplacení na základě příkazu k navrácení je nesprávná, jelikož částka 21,3 milionů DEM je pouze zvýhodnění v podobě úroků poskytnuté podniku, a tudíž je sama o sobě podporou. Podle ní je třeba je odlišit od úroků, které musí být zaplacený od okamžiku poskytnutí podpor, které jsou podle čl. 2 odst. 2 napadeného rozhodnutí vypočteny na základě referenční sazby používané pro výpočet ekvivalentu dotace regionálních podpor.
- 293 Mimoto zpochybňuje tvrzení spolkové země Durynsko, podle kterého měla stanovit paušálně částku zvýhodnění v podobě úroků nejméně ve výši 21,3 milionů DEM, aniž by zohlednila skutečnost, že z plateb měly výhody různé podniky, a skutečnost, že tato výhoda již byla částečně zohledněna při výpočtu určitých částek. Připomíná totiž, že rozhodujícím faktorem pro výpočet zaplacených podpor není konečný příjemce finančních podpor v rámci skupiny podniků, nýbrž spíše skutečný příjemce, v projednávaném případě tedy společný podnik a jeho právní nástupci. Kromě toho Komise zdůrazňuje, že celková částka zvýhodnění v podobě úroků uvedená v napadeném rozhodnutí není založena na nesprávných výpočtech, ale, jak to vyplývá z bodu 40 odůvodnění napadeného rozhodnutí, na informacích poskytnutých německými orgány.
- 294 Konečně zpochybňuje, že by ohledně zvýhodnění v podobě úroků porušila povinnost uvést odůvodnění. Podotýká totiž, že v případě neexistence jasných

informací od německých orgánů se musela opřít o částku 21,3 milionů DEM, která, jak vyplývá z bodu 40 odůvodnění napadeného rozhodnutí, byla uváděna německými orgány jako celkové zvýhodnění v podobě úroků, z kterého měly prospěch společný podnik a jeho právní nástupci. Mimoto uvádí, že toto zvýhodnění bylo posouzeno s ohledem na pokyny pro podpory na záchranu a restrukturalizaci, a že, z tohoto důvodu bylo považováno za protiprávní podporu na restrukturalizaci. Konečně co se týče tvrzení spolkové země Durynsko, podle kterého neuvedla, v jakém rozsahu vzala při zjištění celkové částky zvýhodnění v podobě úroků v úvahu skutečnost, že dva úvěry byly použity ke splacení úroků z úvěrů, uplatňuje, že s ohledem na informace, které jí byly dostupné, nemohla dospět k jiném závěru, než že se jednalo o úvěry, které bylo třeba považovat za protiprávní podpory na restrukturalizaci podniků v obtížích.

2. Závěry Soudu

²⁹⁵ Je namístě konstatovat, že Spolková republika Německo v odpověď na písemnou otázku Soudu zdůraznila, že její orgány nepředložily Komisi údaje, ze kterých vyplývá, že zvýhodnění v podobě úroků poskytnutá v rámci projektu továrny na CD v Albrechts činila nejméně 21,3 milionů DEM za období od 1993 do 1998. Mimoto uvedla, že toto číslo je v rozporu s částkou úroků, která byla uvedena v dopise německé vlády ze dne 17. dubna 1997, tedy 14,9 milionů DEM.

²⁹⁶ Pokud jde o Komisi, ta v odpovědi na písemnou otázku Soudu potvrdila, že nebyla s to prokázat, že obdržela od německých orgánů údaj, že dotčená podpora činila 21,3 milionů DEM.

297 Za těchto okolností je namístě konstatovat, že se Komise dopustila nesprávného skutkového zjištění tím, že v bodu 40 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že „[p]odle údajů německých orgánů na základě těchto plateb došlo ke zvýhodněním v podobě úroků ve výši nejméně 21,3 milionů DEM od konce roku 1993 až do roku 1998“.

298 S ohledem na výše uvedené, aniž by bylo potřeba přezkoumat ostatní části žalobního důvodu uplatňované v tomto ohledu, je namístě zrušit čl. 1 odst. 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž zahrnuje částku 21,3 milionů DEM z titulu zvýhodnění v podobě úroků poskytnutá v rámci restrukturalizace továrny na CD v Albrechts.

III – *K žalobním důvodům týkajícím se legality článku 2 napadeného rozhodnutí*

A – *Úvodní poznámky*

299 Spolková země Durynsko, podporovaná Spolkovou republikou Německo, uplatňuje, že v rozsahu, v němž Komise v článku 2 napadeného rozhodnutí nařizuje navrácení podpor od LCA, CDA, jakož „i od všech ostatních podniků, na které byly nebo budou převedeny aktiva nebo infrastruktura [PBK], [společného podniku] nebo [PA]“, je toto ustanovení protiprávní, protože příkaz k navrácení v něm obsažený je založen na mnoha chybách ve zjištění skutkového stavu, je v rozporu s čl. 87 odst. 1 ES, čl. 88 odst. 2 ES, v rozporu s povinností uvést odůvodnění a se zásadou práv obhajoby a konečně v rozporu se zásadami právní jistoty a proporcionality.

300 Soud se rozhodl nejprve přezkoumat argumentaci spolkové země Durynsko, podle které je příkaz na navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí v rozporu s čl. 87 odst. 1 ES a čl. 88 odst. 2 ES.

B – *K porušení čl. 87 odst. 1 ES a čl. 88 odst. 2 ES*

1. Argumenty účastníků řízení

301 Na podporu svého žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 87 odst. 1 ES a čl. 88 odst. 2 ES spolková země Durynsko v podstatě uplatňuje, že Komise nemůže od Spolkové republiky Německo vyžadovat navrácení podpor od podniků, které z dotčených podpor nečerpaly výhodu. Uvádí, že zaprvé podpory byly ve značném rozsahu použity neoprávněně ve prospěch skupiny Pilz a že zadruhé, jak to Komise shledala v bodu 103 odůvodnění napadeného rozhodnutí, MTDA, poté CDA, nebyla příjemcem podpor v rámci odkupu aktiv CD Albrechts, poté LCA, jelikož zaplatila tržní cenu, a že zatřetí část podpor byla poskytnuta přímo skupině Pilz.

302 Mimoto tvrdí, že Komise nemůže vyžadovat navrácení podpor od třetích osob na základě pouhého tvrzení, že došlo k obcházení. Nejprve podotýká, že Komise nemůže uvádět v příkazu k navrácení třetí osobu, aniž by prokázala, že posledně uvedená byla podporou zvýhodněná. Mimoto má za to, že objektivní kritéria, které používá za účelem konstatování existence obcházení – předmět převodu, kupní cena, totožnost společníků nebo vlastníků kapitálu původního podniku a nabyvatele, datum provedení převodu a jeho obchodní charakter – jež jsou uvedena v bodu 118 odůvodnění napadeného rozhodnutí, nebyla v projednávaném případě splněna.

303 Komise, podporovaná ODS, zpochybňuje veškerou argumentaci spolkové země Durynsko směřující k prokázání, že porušila čl. 87 odst. 1 ES a čl. 88 odst. 2 ES tím, že vyžadovala, aby Spolková republika Německo požadovala vrácení podpory od LCA, CDA a od všech ostatních podniků, na které byly nebo budou za účelem vyhnutí se následkům napadeného rozhodnutí převedeny aktiva nebo infrastruktura společného podniku.

304 Úvodem obecně upřesňuje svoje stanovisko ohledně určení subjektů povinných navrátit podpory v případě převodu podílů společnosti, která je příjemcem podpory nebo jejích aktiv. V tomto ohledu nejprve podotýká, že otázka nevznáší zvláštní problémy v případě převodu obchodních podílů vzhledem k tomu, že společnost, která je příjemcem podpory, nepřestává existovat, pouze dochází ke změně jejího vlastnictví. Z judikatury podle ní vyplývá, že v případě takové situace tíží povinnost navrácení společnost, která obdržela podpory, nebo její právní nástupce, nezávisle na změnách provedených ve struktuře vlastnictví a na případném zohlednění povinnosti navrácení při určení podmínek prodeje. Podotýká totiž, že pokračováním v dotované činnosti tato společnost nepřestává čerpat výhody z podpor, čímž tudíž přetrvává narušení hospodářské soutěže. Dále má za to, že rovněž neexistují obtíže v případě, kdy dochází k převodu aktiv společnosti, která je příjemcem podpory, na podniky ve stejné skupině. Uvádí totiž, že v takovém případě mají kromě společnosti, která je příjemcem podpory, povinnost k navrácení podpor i podniky skupiny, které díky převodu těchto aktiv mohly čerpat prospěch z podpor, čímž byly hospodářsky zvýhodněny. Mimoto, Komise provádí ohledně prodeje aktiv společnosti, která je příjemcem podpory, třetím podnikům, rozlišení podle toho, zda byla tato aktiva prodána buď samostatně nebo „en bloc“. Podle ní pokud jsou aktiva prodána samostatně, za tržní cenu, nabyvatelé nemají povinnost vrátit podpory, jelikož na základě samostatného prodeje aktiv došlo k zániku dotované činnosti, a podpora poskytnutá před převodem aktiv tím proto dále nemůže znevýhodňovat soutěžitele společnosti, která je příjemcem podpory. Komise se naopak domnívá, že situace je odlišná v případě prodeje aktiv „en bloc“, jelikož nabyvatel může pokračovat v činnosti společnosti, která je příjemcem podpory. Podle Komise totiž v případě takové situace může pokračování v dotované činnosti učinit narušení hospodářské soutěže trvalým, takže se jako nezbytnost ukazuje zvláštní opatrnost, za účelem předejití tomu, aby převod majetku společnosti, která je příjemcem podpory, vedl

k podstatnému obcházení povinnosti k navrácení prostřednictvím „skrytí“ prodaného majetku. Uplatňuje, že takové obcházení lze vyloučit pouze tehdy, kromě toho, že k převodu dochází za tržní cenu, jedná-li se o převod „en bloc“ majetku společnosti, která je příjemcem podpory, a tento převod je proveden v rámci bezpodmínečného postupu otevřeného pro všechny soutěžitele této společnosti.

305 Ve světle těchto zásad má Komise za to, že právem vyžadovala navrácení podpory od LCA a CDA, jelikož:

- CDA pokračuje v hospodářské činnosti původního příjemce podpory, přičemž využívá „nakažené“ výrobní prostředky, které převzala v rámci skupiny propojených podniků, ovládaných TIB;
- CDA a LCA nadále využívají podpory protiprávně poskytnuté společnému podniku, jako i jeho právním nástupcům, což znamená, že narušení hospodářské soutěže způsobené poskytnutím těchto podpor má nadále následky pro CDA a LCA;
- kupní cena v celkové výši 35,3 milionů DEM, zaplacená formou převzetí závazků (bod 102 odůvodnění napadeného rozhodnutí) zůstala v každém případě uvnitř jedné a té samé skupiny podniků z důvodu kontroly, kterou TIB vykonává zároveň nad CDA i LCA;
- v případě skupiny hospodářsky integrovaných podniků by zohlednění kupní ceny bylo v rozporu s její povinností zamezit obcházení jejích rozhodnutí, a s povinností členských států zajistit dodržování ustanovení jejích rozhodnutí (body 118 a 119 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 306 Konečně Komise podotýká, že spolková země Durynsko nesprávně předkládá, že Komise nemůže od CDA a LCA vyžadovat navrácení podpor, které byly zaplacený přímo ve prospěch skupiny Pilz nebo v její prospěch použity neoprávněně. Poznává totiž, že tyto podpory byly využity pro činnost společného podniku a jeho právních nástupců, i když byly následně bezodkladně odebrány, aby sloužily ostatním společnostem skupiny Pilz. Podle Komise je v tomto ohledu málo významné, že příjemcem těchto podpor nebyl ve skutečnosti společný podnik. Uvádí totiž, že v rozsudku ze dne 20. března 1997, *Alcan Deutschland (C-24/95, Recueil, s. I-1591)* měl Soudní dvůr za to, že námitka vycházející ze zániku obohacení není platným důvodem pro podání námitek vůči navrácení podpor. Má za to, že odůvodnění Soudního dvora je převoditelné na takový případ, jako je projednávaný případ, kde mechanismy převodu aktiv uvnitř skupiny podniků mají v podstatě zakrýt obohacení původního příjemce podpory. Podle ní nelze v takovém případě vzít v úvahu námitku zániku obohacení, a naopak se počítá protiprávní výhoda podniků skupiny, které původně získaly podpory, jejichž byly příjemci. Taktéž má za to, že TIB a propojené podniky se nemohou rovněž dovolávat této námítka, jelikož neoprávněně použití podpor skupinou Pilz lze rovněž přičíst společnému podniku a jeho právním nástupcům.

2. Závěry Soudu

- 307 Úvodem je namísto připomenout, že v souladu s právem Společenství, pokud Komise konstatuje neslučitelnost podpor se společným trhem, může členskému státu přikázat navrácení těchto podpor od příjemců (rozsudek Soudního dvora ze dne 12. července 1973, *Komise v. Německo, 70/72, Recueil, s. 813, body 13 a 20, a rozsudek Německo v. Komise, uvedený v bodu 176 výše, bod 73).*
- 308 Zrušení protiprávní podpory formou jejího navrácení je logickým důsledkem zjištění její protiprávnosti a směřuje k obnovení předchozí situace (rozsudek Německo v. Komise, uvedený v bodu 176 výše, bod 74).

- 309 Tohoto cíle je dosaženo, jakmile jsou dotčené podpory, zvýšené případně o úroky z prodlení, vráceny příjemcem nebo, jinými slovy, podniky, které z nich skutečně měly prospěch (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 21. března 1991, *Itálie v. Komise*, C-303/88, Recueil, s. I-1433, body 57 a 60). Tímto vrácením tak příjemce ztrácí výhodu, kterou měl na trhu ve vztahu ke svým soutěžitelům, a dochází k obnovení situace před poskytnutím podpory (rozsudek Soudního dvora ze dne 4. dubna 1995, *Komise v. Itálie*, C-350/93, Recueil, s. I-699, bod 22).
- 310 Z toho vyplývá, že hlavním cílem navrácení protiprávně poskytnuté státní podpory je vyloučit narušení hospodářské soutěže způsobené soutěžní výhodou na základě protiprávní podpory (rozsudek *Německo v. Komise*, uvedený v bodu 176 výše, bod 76).
- 311 Ve světle těchto obecných úvah je třeba přezkoumat legalitu příkazu k navrácení uvedeného v článku 2 napadeného rozhodnutí.
- 312 V tomto ohledu je třeba přezkoumat samostatně legalitu tohoto příkazu v rozsahu, v němž vyžaduje navrácení podpory jednak od LCA a jednak od CDA. Je totiž nesporné, že na rozdíl od LCA, kterou je třeba považovat za přímého právního nástupce společného podniku a PA, není tomu tak v případě CDA. Rozšíření příkazu k navrácení na poslední uvedenou v napadeném rozhodnutí je totiž založeno na tom, že došlo k obcházení.
- 313 Co se týče navrácení podpory od LCA, spolková země Durynsko uplatňuje, že tento příkaz je protiprávní, jelikož zahrnuje jednak podpory, které byly poskytnuty přímo skupině Pilsz, a jednak podpory, které, i když zaplacený společnému podniku a PA, byly použity neoprávněně ve prospěch této skupiny.

- 314 V tomto ohledu je namístě konstatovat, že, jak to vyplývá z tabulek uvedených v bodu 32 a 39 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podpora popsaná v článku 1 tohoto rozhodnutí skutečně zahrnuje určitý počet podpor, které byly poskytnuty přímo skupině Pilz a PBK, podniku patřícímu do této skupiny. To je zejména případ pomoci poskytnuté PBK z titulu záruky spolkové země Bavorsko (LfA) v částce 54,7 milionů DEM, pomoci poskytnuté PBK z titulu prominutí dluhu ve výši 3 miliony DEM, pomoci poskytnuté PBK z titulu kupní ceny za podíly PA v částce 3 miliony DEM a pomoci poskytnuté skupině Pilz z titulu úvěru ve výši 15 milionů DEM.
- 315 Co se týče prvních dvou pomoci, je nesporné, že i když byly tyto pomoci poskytnuty přímo PBK, byly určeny na financování výstavby továrny na CD v Albrechts, takže nehledě k neoprávněnému použití těchto opatření ve prospěch ostatních podniků skupiny Pilz a porušení povinnosti uvést odůvodnění ohledně prominutí dluhu ve výši 3 miliony DEM Komise v zásadě správně nařídila jejich navrácení od LCA (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 3. července 2003, *Belgie v. Komise*, C-457/00, Recueil, s. I-6931, body 55 až 62).
- 316 Pokud jde o kupní cenu ve výši 3 miliony DEM a úvěr ve výši 15 milionů DEM, je namístě konstatovat, že, jak již bylo rozhodnuto v bodech 218 a 260 výše, tyto podpory byly zaplacený přímo skupině Pilz a nebyly určeny na restrukturalizaci společného podniku a PA. Je proto vyloučeno, aby se na posledně uvedené nahlíželo tak, že měly z těchto podpor skutečně prospěch. Jak již bylo rozhodnuto v bodu 261 výše, tento závěr nemění skutečnost, že, jak to Komise konstatovala v bodu 37 odůvodnění napadeného rozhodnutí, úvěr ve výši 15 milionů DEM měl sloužit na podporu skupiny Pilz během období hledání nového nabyvatele PA. Kromě toho, že Komise nepředložila žádný důkaz na podporu tohoto tvrzení, není totiž prokázáno, že PA skutečně čerpala výhodu z této podpory.

- 317 Proto v rozsahu, v němž článek 2 napadeného rozhodnutí přikazuje LCA navrátit podpory popsané v článku 1, včetně podpory poskytnuté PBK z titulu kupní ceny ve výši 3 miliony DEM, jakož i podpory poskytnuté skupině Pilz z titulu úvěru ve výši 15 milionů DEM, není v souladu se zásadami upravujícími navrácení protiprávních státních podpor.
- 318 Dále je třeba přezkoumat argumentaci spolkové země Durynsko, podle které je příkaz k navrácení protiprávní v rozsahu, v němž se týká podpor, které, i když byly určeny společnému podniku a PA, byly použity neoprávněně ve prospěch podniků skupiny Pilz.
- 319 V tomto ohledu je namístě poznamenat, že napadené rozhodnutí obsahuje velký počet zjištění týkajících se neoprávněného použití podpor popsaných v článku 1 napadeného rozhodnutí ve prospěch skupiny Pilz. Zejména z bodu 27, 33, 38 a 63 až 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že velká část podpor poskytnutých na výstavbu, konsolidaci a restrukturalizaci továrny na CD v Albrechts byla neoprávněně použita ve prospěch podniků této skupiny. Z těchto zjištění rovněž vyplývá, že neoprávněné použití podpor bylo provedeno přefakturováním služeb poskytnutých v rámci výstavby továrny, prostřednictvím centralizovaného systému správy financí existujícího uvnitř skupiny Pilz, jakož i nezaplacením za výrobky, které byly dodány, a služby, které byly poskytnuty společným podnikem a PA ve prospěch skupiny Pilz.
- 320 Rovněž je třeba konstatovat, že obžaloba státního zastupitelství u Landgericht Mühlhausen, kterou německé orgány předložily v rámci správního řízení, obsahuje určitý počet důkazů umožňujících přinejmenším přibližně určit rozsah neoprávněného použití podpor ve prospěch skupiny Pilz. V rozporu s tím, co uplatňuje Komise, pouhá skutečnost, že se tento akt vztahuje na protiprávní jednání během poskytnutí investičních dotací a příspěvků spolkovou zemí Durynsko, neumožňuje dospět jako taková k závěru, že skutečnosti v něm obsažené nemají význam pro

posouzení, které má Komise povinnost provést. Tento akt totiž obsahuje zejména, v rámci popisu různých mechanismů použitých při podvodu a posuzování hodnoty provedených investic, přesné a užitečné údaje pro posouzení rozsahu neoprávněného použití.

321 Za těchto podmínek je namístě usuzovat, že přinejmenším v okamžiku přijímání napadeného rozhodnutí měla Komise k dispozici soubor shodujících se nepřímých důkazů, z nichž vyplývalo, že společný podnik a PA nečerpaly skutečně prospěch z velké části podpor určených na výstavbu, konsolidaci a restrukturalizaci továrny na CD v Albrechts. Kromě toho tyto nepřímé důkazy umožňovaly přinejmenším přibližně určit rozsah neoprávněného použití.

322 Je pravdou, jak tvrdí Komise, že ze spisu nevyplývá, že by německé orgány předložily přesné údaje ohledně části podpory, která byla použita neoprávněně ve prospěch skupiny Pilz.

323 Nicméně je třeba konstatovat, že i když Komise měla v tomto ohledu k dispozici nezbytné prostředky (viz v tomto smyslu rozsudek Německo a Pleuger Worthington v. Komise, uvedený v bodu 71 výše, bod 29), ze žádné písemnosti ve spisu nevyplývá, že by německé orgány požádala, aby jí předložily přesné údaje ohledně této záležitosti. Jak přitom vyplývá z rozhodnutí o zahájení, Komise věděla o neoprávněném použití velké části podpor přinejmenším od roku 1997. Proto nemůže předkládat, že, s ohledem na informace jí dostupné v okamžiku přijímání napadeného rozhodnutí, měla právo vyžadovat navrácení od LCA těch podpor popsaných v článku 1, o kterých věděla nebo nemohla nevědět, že je nečerpaly společný podnik nebo PA.

324 Taktéž je namístě odmítnout argumentaci Komise, podle které je rozsah příkazu k navrácení obsaženého v bodu 2 napadeného rozhodnutí odůvodněn příslušností společného podniku a jeho právních nástupců ke skupině propojených podniků,

uvnitř které existují vnitřní mechanismy převodu aktiv. Kromě skutečnosti, že společný podnik byl součástí skupiny Pils pouze v období od října 1992 do konce měsíce prosince 1993, totiž ze zjištění v napadeném rozhodnutí jasně vyplývá, že v projednávaném případě byly mechanismy převodu existující uvnitř této skupiny použity výlučně na úkor tohoto podniku, a nikoli v jeho prospěch. Není proto možné tvrdit, že společný podnik z důvodu své příslušnosti k této skupině měl skutečně prospěch z podpor, jejichž nebyl příjemcem.

325 Proto v rozsahu, v němž článek 2 napadeného rozhodnutí přikazuje navrácení od LCA podpor popsaných v článku 1, včetně těch, u kterých je prokázáno, že tento podnik nebyl jejich skutečným příjemcem, není v souladu se zásadami upravujícími navrácení protiprávních státních podpor.

326 Pokud jde dále o skutečnost, že článek 2 napadeného rozhodnutí přikazuje navrácení podpory popsané v článku 1 uvedeného rozhodnutí od CDA, z tohoto rozhodnutí vyplývá, že Komise založila své posouzení hlavně na existenci vůle obejít následky tohoto rozhodnutí, která podle Komise objektivně vyplývá ze skutečnosti, že CDA má prospěch z podpory, která byla dříve poskytnuta PBK, společnému podniku, PA a CD Albrechts, jelikož používá aktiva těchto podniků a pokračuje kromě toho v jejich činnosti (body 118 a 120 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

327 Tuto argumentaci nelze přijmout.

328 Je pravdou, že, jak to ostatně vyplývá z dopisů mezi německými orgány a Komisí v rámci správního řízení, cílem převodu části aktiv LCA na CDA bylo zachránit tuto část podniku LCA tím, že se jí zajistila možnost rozvoje bez právních a hospodářských nejistot, které ohrožovaly přežití LCA. Různé skutečnosti

předkládané Komisí a ODS v rámci projednávaného sporu rovněž umožňují dospět k závěru, že, CDA po převodu aktiv skutečně pokračuje v činnosti společného podniku, PA a CD Albrechts.

329 Nicméně tato skutečnost jako taková neumožňuje v projednávaném případě prokázat existenci vůle obejít účinky příkazu k navrácení.

330 Tento závěr je třeba přijmout o to více, protože, jak bylo konstatováno v bodu 103 odůvodnění napadeného rozhodnutí, CDA zaplatila kupní cenu odpovídající tržní ceně za převzetí aktiv LCA, takže na základě této transakce CDA skutečně nečerpá soutěžní výhodu z podpor poskytnutých LCA (viz v tomto smyslu rozsudek Německo v. Komise, uvedený v bodu 176 výše, bod 92).

331 V takovém případě se nelze domnívat, jak to Komise uplatňuje ve svých písemných vyjádřeních, že po odkoupení aktiv CDA zůstane LCA jako „prázdná skořápka, od které není možné získat navrácení protiprávních podpor“.

332 S ohledem na skutečnost, že se LCA v projednávaném případě nachází v likvidaci od zahájení konkurzního řízení v říjnu 2000, je namístě připomenout, že z judikatury týkající se podniků přijímajících podpory, které se dostaly do konkurzu, vyplývá, že obnovení předchozí situace a vyloučení narušení hospodářské soutěže vyplývající z protiprávně poskytnutých podpor lze v podstatě dosáhnout zapsáním závazku týkajícího se vrácení dotyčných podpor mezi pasiva podniku v likvidaci. Podle této

judikatury je totiž takové zapsání dostačující k zajištění provedení rozhodnutí příkazujícího navrácení státních podpor neslučitelných se společným trhem (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 15. ledna 1986, Komise v. Belgie, 52/84, Recueil, s. 89, bod 14, a ze dne 21. března 1990, Belgie v. Komise, C-142/87, Recueil, s. I-959, body 60 a 62).

- 333 Spolková republika Německo dále tvrdila, aniž by jí Komise odporovala, že jednak došlo k prodeji pouze části aktiv ve prospěch CDA, a sice investičního majetku, provozních aktiv, krátkodobého hmotného majetku, technického know-how a marketingu, a jednak tento postup umožnil získat vyšší částku, než které by bylo dosaženo samostatným prodejem částí dotčených aktiv.
- 334 Tento závěr nemění skutečnost, že kupní cena byla zaplacena ve formě převzetí závazků. Je třeba totiž uvést, že tento způsob platby neměl negativní následky na postavení věřitelů, jelikož pokles aktiv společnosti byl vyrovnán odpovídajícím snížením jejich závazků.
- 335 Odkaz Komise na bod 118 odůvodnění napadeného rozhodnutí neumožňuje tuto analýzu vyvrátit. Je třeba totiž konstatovat, že Komise v tomto bodu odůvodnění obecným a názorným způsobem uvádí kritéria, která používá, aby určila, zda se za konkrétní transakcí skrývá obcházení. Oproti tomu, toto ustanovení neuvádí žádné použití těchto kritérií na projednávaný případ.
- 336 Proto je namístě dospět k závěru, že s ohledem na pouhá skutková zjištění uvedená v napadeném rozhodnutí, Komise nemohla dojít k závěru, že v projednávaném případě existovala vůle obejít účinky příkazu k navrácení.

337 Pokud jde o další skutkové poznatky, které předložila Komise ve svých písemných vyjádřeních a při jednání, je dostačující konstatovat, že se vůbec neobjevují v napadeném rozhodnutí, a že se jich proto nelze dovolat za účelem odůvodnění rozšíření příkazu k navrácení na CDA.

338 Jen pro úplnost má Soud za to, že tyto různé skutečnosti rovněž neumožňují prokázat existenci obcházení v projednávaném případě.

339 Komise tedy nesprávně uplatňuje, že odkup aktiv v projednávaném případě byl proveden uvnitř skupiny TIB, tedy ve skupině propojených podniků. Je totiž třeba podotknout, že mimo to, že napadené rozhodnutí nekonstatuje existenci domnělé skupiny TIB, Komise nepředkládá žádný důkaz za účelem prokázání, že LCA a CDA do takové skupiny podniků patří, a tím spíše že tyto podniky jsou propojeny vnitřními mechanismy převodu aktiv. Z upřesnění podaných spolkovou zemí Durynsko a CDA v tomto ohledu naopak vyplývá, že TIB jedná, v souladu se svými stanovami, jako holdingová společnost.

340 Následně je namístě odmítnout tvrzení Komise, podle kterého odkup aktiv CDA neodpovídá hospodářskému uvažování. Je třeba totiž konstatovat, že v rámci správního řízení německé orgány několikrát zdůraznily, že odkup části aktiv LCA CDA odpovídal takovému uvažování. Přitom, i když „obchodní povaha převodu [aktiv]“ je jedním z aspektů, které Komise zohlednila za účelem určení existence obcházení (bod 118 odůvodnění napadeného rozhodnutí), neuvádí v napadeném rozhodnutí žádné důvody k vyvrácení stanoviska německých orgánů.

- 341 Je rovněž třeba zdůraznit, že pouhá skutečnost, že LCA a CDA byly v okamžiku odkupu aktiv v lednu 1998 spravovány tou samou osobou, a že se CDA od této transakce představuje na trhu jako právní nástupce společného podniku a PA, neumožňuje dospět k závěru, že cílem odkupu aktiv LCA bylo obejít příkaz k navrácení obsažený v článku 2 napadeného rozhodnutí. Tyto skutečnosti totiž nepostačují k prokázání, že CDA jednala s úmyslem bránit provedení napadeného rozhodnutí.
- 342 Konečně je namístě odmítnout tvrzení Komise, podle kterého nebyl odkup „en bloc“ aktiv LCA proveden otevřeným a transparentním postupem, a že určití soutěžitelé LCA byli rovněž vyřazeni z nabytí aktiv, prostřednictvím kterých prováděla uvedená společnost dotované činnosti. Jak napadené rozhodnutí, tak i některé písemnosti ve spise a prohlášení spolkové země Durynsko a CDA během jednání konaného dne 5. května 2004 totiž naopak prokazují, že CDA nekoupila aktiva LCA okamžitě, nýbrž až po neúspěšných pokusech prodat celou LCA třetím osobám, mezi nimi i mateřské společnosti vedlejšího účastníka, ODS (viz v tomto smyslu rozsudek Německo v. Komise, výše uvedený v bodu 176, bod 95).
- 343 S ohledem na předcházející je namístě dospět k závěru, že Komise neprokázala existenci obcházení následků napadeného rozhodnutí, jež by založilo povinnost CDA vrátit protiprávní podpory poskytnuté společnému podniku a jeho právním nástupcům.
- 344 V důsledku toho v rozsahu, v němž napadené rozhodnutí příkazuje vymáhání vrácení podpory poskytnuté PBK, společnému podniku, PA a CD Albrechts, od CDA a LCA, není v souladu se zásadami upravujícími navrácení protiprávních státních podpor.

- 345 Podobný závěr je třeba přijmout ohledně článku 2 napadeného rozhodnutí, jež přikazuje navrácení podpory popsané v článku 1 od „podniků, na které byla nebo budou převedena aktiva nebo infrastruktura [PBK], [společného podniku] nebo [PA], za účelem vyhnoutí se následkům tohoto rozhodnutí“. Je totiž dostačující konstatovat, že rozšíření příkazu k navrácení na tyto podniky se opírá o stejné důvody jako rozšíření tohoto příkazu na CDA.
- 346 S ohledem na vše výše uvedené je třeba projednávaný žalobní důvod přijmout.
- 347 Vzhledem k tomu, že Soud nemůže v žádném případě nahrazovat ani Komisi, ani dotčený členský stát, pokud jde o přesné určení podpor, jejichž navrácení má být posledně uvedeným požadováno, je třeba v důsledku toho zrušit článek 2 rozhodnutí, pokud jde o celý příkaz k navrácení v rozsahu, v němž směřuje proti podnikům uvedeným v jeho odstavci 3. Je proto namístě zrušit článek 2 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž přikazuje navrácení podpory uvedené v článku 1 uvedeného rozhodnutí od společností CDA a LCA, jakož i od všech ostatních podniků, na které byla nebo budou převedena aktiva nebo infrastruktura společností PBK, společného podniku nebo PA, za účelem vyhnoutí se následkům tohoto rozhodnutí.
- 348 Za těchto podmínek není namístě přezkoumat ostatní žalobní důvody předložené spolkovou zemí Durynsko.

K nákladům řízení

- 349 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že spolková země Durynsko požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je namístě posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

350 Podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. V důsledku toho ponese Spolková republika Německo své vlastní náklady řízení.

351 Podle čl. 87 odst. 4 třetího pododstavce může Soud nařídít, že vlastní náklady nesou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci uvedení v předchozích pododstavcích. V projednávaném případě ponese ODS vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

Soud (třetí rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Rozhodnutí Komise 2000/796/ES ze dne 21. června 2000 o státní podpoře Německa ve prospěch CDA Compact Disc Albrechts GmbH (Durynsko) se zrušuje v rozsahu, v němž:

— v čl. 1 odst. 1 zahrnuje, jako podporu poskytnutou společností R. E. Pilz GmbH & Co Beteiligungs KG, Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG a Pilz Albrechts GmbH, pro účely výstavby, pro-

vozování a konsolidace továrny na CD v Albrechts (Durynsko), částku 54,7 milionů DEM z titulu záruky spolkové země Bavorsko, částku 3 miliony DEM z titulu prominutí dluhu, jakož i částku 63,45 milionů DEM a částku 19,42 milionů DEM z titulu investičních dotací a příspěvků poskytnutých spolkovými zeměmi Durynsko a Bavorsko;

- v čl. 1 odst. 2 zahrnuje, jako podporu poskytnutou na restrukturalizaci společnosti CDA Compact Disc Albrechts GmbH, částku 33 milionů DEM z titulu nabytí základního kapitálu PA/CD Albrechts, a částku 21,3 milionů DEM z titulu zvýhodnění v podobě úroků;

- v čl. 1 odst. 2 prohlašuje, že kupní cena ve výši 3 miliony DEM a úvěr ve výši 15 milionů DEM poskytnutý LfA jsou podporou „určenou na restrukturalizaci společnosti CDA Compact Disc Albrechts GmbH“;

- v článku 2 nařizuje navrácení podpory popsané v článku 1 od společností CDA Datenträger Albrechts GmbH a LCA Logistik Center Albrechts GmbH, jakož i od všech ostatních podniků, na které byla nebo budou převedena aktiva nebo infrastruktura společností R. E. Pilz GmbH & Co. Beteiligungs KG, Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG nebo Pilz Albrechts GmbH, za účelem vyhnutí se následkům tohoto rozhodnutí.

2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

- 3) **Komise ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení spolkové země Durynsko. Spolková republika Německo a ODS Optical Disc Service GmbH ponесou vlastní náklady řízení.**

Azizi

García-Valdecasas

Cooke

Jaeger

Dehousse

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 19. října 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

J. Azizi

Obsah

Právní rámec	II - 4189
Skutkový základ sporu	II - 4193
A – Obecný kontext	II - 4194
1. Fáze založení podniku (od 1990 do 1992)	II - 4194
2. Fáze restrukturalizace (od 1993 do 1998)	II - 4196
3. Odkoupení některých aktiv společností MTDA	II - 4197
B – Průběh správního řízení	II - 4197
C – Zjištění skutkového stavu a právní posouzení	II - 4199
1. Finanční pomoci poskytnuté Spolkovou republikou Německo během fáze založení	II - 4199
2. Finanční pomoci poskytnuté během fáze restrukturalizace	II - 4203
3. K navrácení podpor	II - 4206
4. Výrok napadeného rozhodnutí	II - 4207
Řízení a návrhy účastníků řízení	II - 4209
Právní otázky	II - 4211
I – Úvodní poznámky	II - 4211
II – K legalitě článku 1 napadeného rozhodnutí	II - 4212
A – K možnosti založit napadené rozhodnutí na dostupných informacích	II - 4213
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4213
2. Závěry Soudu	II - 4214
	II - 4305

B – K záruce poskytnuté PBK spolkovou zemí Bavorsko (LfA)	II - 4219
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4219
2. Závěry Soudu	II - 4222
C – K prominutí dluhu ve výši 3 miliony DEM ve prospěch PBK spolkovou zemí Bavorsko (LfA)	II - 4229
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4229
2. Závěry Soudu	II - 4230
D – K investičním dotacím a příspěvkům ve výši 63,45 milionů DEM a 19,42 milionů DEM poskytnutých spolkovou zemí Durynsko a spolkovou zemí Bavorsko (LfA) společnému podniku a PA	II - 4232
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4232
2. Závěry Soudu	II - 4237
a) K investičním dotacím a příspěvkům poskytnutým spolkovou zemí Durynsko	II - 4237
b) K investičním dotacím a příspěvkům poskytnutým spolkovou zemí Bavorsko (LfA)	II - 4241
E – K záruce poskytnuté THA ve prospěch Robotron a společného podniku .	II - 4243
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4243
2. Závěry Soudu	II - 4248
F – K úvěru TAB ve výši 25 milionů DEM poskytnutému ve prospěch PA ...	II - 4251
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4251
2. Závěry Soudu	II - 4253
G – K úvěru TAB ve výši 20 milionů DEM poskytnutému ve prospěch PA ...	II - 4259
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4259
2. Závěry Soudu	II - 4259

H – Ke kupní ceně ve výši 3 miliony DEM zaplacené TIB ve prospěch PBK ..	II - 4260
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4260
2. Závěry Soudu	II - 4262
I – Kapitálová dotace TIB ve výši 12 milionů DEM ve prospěch PA	II - 4264
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4264
2. Závěry Soudu	II - 4266
J – K nabytí základního kapitálu PA TIB a TAB	II - 4268
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4268
2. Závěry Soudu	II - 4269
K – K úvěru LfA ve výši 2 miliony DEM poskytnutého PA	II - 4270
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4270
2. Závěry Soudu	II - 4270
L – K půjčce od společníka ve výši 3,5 milionů DEM poskytnuté TIB ve prospěch PA	II - 4273
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4273
2. Závěry Soudu	II - 4273
M – K úvěru LfA ve výši 15 milionů DEM poskytnutému skupině Pilz	II - 4274
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4274
2. Závěry Soudu	II - 4275
N – K úvěru TAB ve výši 15 milionů DEM poskytnutému CD Albrechts	II - 4276
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4276
2. Závěry Soudu	II - 4277
O – K úvěru LfA ve výši 7 milionů DEM poskytnutému CD Albrechts	II - 4278
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4278
2. Závěry Soudu	II - 4279
	II - 4307

P – K úvěru TAB ve výši 9,5 milionů DEM poskytnutému CD Albrechts	II - 4282
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4282
2. Závěry Soudu	II - 4283
Q – K úrokům v celkové výši 21,3 milionů DEM	II - 4284
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4284
2. Závěry Soudu	II - 4286
III – K žalobním důvodům týkajícím se legality článku 2 napadeného rozhodnutí .	II - 4287
A – Úvodní poznámky	II - 4287
B – K porušení čl. 87 odst. 1 ES a čl. 88 odst. 2 ES	II - 4288
1. Argumenty účastníků řízení	II - 4288
2. Závěry Soudu	II - 4291
K nákladům řízení	II - 4301